

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2019

12 septembre 2019

PROJET DE LOI

**modifiant le Code de la taxe sur la valeur
ajoutée transposant
la directive (UE) 2019/475
et la directive (UE) 2018/1910**

SOMMAIRE	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet	28
Analyse d'impact	34
Avis du Conseil d'État	44
Projet de loi	52
Tableaux de correspondance:	
1. Directive - Code de la TVA	60
2. Code de la TVA - directive.....	69
Coordination des articles	96

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2019

12 september 2019

WETSONTWERP

**tot wijziging van het Wetboek van de
belasting over de toegevoegde waarde
ter omzetting van richtlijn (EU) 2019/475
en richtlijn (EU) 2018/1910**

INHOUD	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	28
Impactanalyse	39
Advies van de Raad van State.....	44
Wetsontwerp	52
Concordantietabellen:	
1. Richtlijn - Btw-Wetboek	78
2. Btw-Wetboek - richtlijn.....	87
Coördinatie van de artikelen.....	107

00309

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 12 septembre 2019.

De regering heeft dit wetsontwerp op 12 september 2019 ingediend.

Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 17 septembre 2019.

De "goedkeuring tot drukken" werd op 17 september 2019 door de Kamer ontvangen.

<i>N-VA</i>	<i>: Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen</i>	<i>: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>PS</i>	<i>: Parti Socialiste</i>
<i>VB</i>	<i>: Vlaams Belang</i>
<i>MR</i>	<i>: Mouvement Réformateur</i>
<i>CD&V</i>	<i>: Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>PVDA-PTB</i>	<i>: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique</i>
<i>Open Vld</i>	<i>: Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>sp.a</i>	<i>: socialistische partij anders</i>
<i>cdH</i>	<i>: centre démocrate Humaniste</i>
<i>DéFI</i>	<i>: Démocrate Fédéraliste Indépendant</i>
<i>INDEP-ONAFH</i>	<i>: Indépendant - Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version provisoire du Compte Rendu Intégral</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag</i>
<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag</i>
<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het defi nitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

RÉSUMÉ

Le présent projet transpose dans un premier temps la directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE.

Deuxièmement, le présent projet transpose la directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres.

Il s'agit de mesures spécifiques ont été adoptées au niveau européen ("quick fixes") afin d'harmoniser et de simplifier certains régimes destinés aux entreprises dans le cadre de la réglementation existante en matière de TVA.

Ces mesures constituent des améliorations ponctuelles aux règles européennes actuelles en matière de TVA applicables aux transactions transfrontières en ce qui concerne:

- le régime de simplification relatif aux stocks sous contrat de dépôt;*
- l'attribution de l'expédition ou du transport lors de ventes en chaîne;*
- les conditions de fond relatives à l'application de l'exonération de la TVA des "livraisons intracommunautaires" de biens.*

SAMENVATTING

Dit ontwerp voorziet vooreerst in de omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG.

Ten tweede zet dit ontwerp de richtlijn (EU) 2018/1910 om van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten.

Het betreft een aantal specifieke maatregelen goedgekeurd op Europees niveau ("quick fixes") om bepaalde regelingen voor ondernemingen te harmoniseren en te vereenvoudigen binnen de bestaande btw-regeling.

Die maatregelen zijn punctuele verbeteringen van de huidige Europese regels inzake btw die van toepassing zijn op grensoverschrijdende handelingen met betrekking tot:

- de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep;*
- de toewijzing van de verzending of het vervoer bij kettingverkopen;*
- de grondvooraarden voor de toepassing van de btw-vrijstelling met betrekking tot "intracommunautaire leveringen" van goederen.*

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi a pour objet d'apporter des modifications techniques aux dispositions du Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après "Code") concernant le champ d'application territorial de la législation douanière par l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et les eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier. Le présent projet a également pour objet de compléter et de modifier le Code en ce qui concerne le régime de stocks sous contrat de dépôt, les ventes en chaîne ainsi que les conditions de fond pour l'exemption de TVA applicable aux "livraisons intracommunautaires" de biens.

Le texte du projet tient compte de tous les points de l'avis n° 66.420/1/V du Conseil d'État du 7 août 2019.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1er

Dispositions générales

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, cet article précise que le projet concerne une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Premièrement, le présent projet transpose la directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE (ci-après: "directive 2019/475").

Cette directive avalise la demande de l'Italie visant à inclure la municipalité italienne de Campione d'Italia et les eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union tel qu'il est défini dans le règlement

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp brengt technische wijzigingen aan in het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna "Wetboek") met betrekking tot het territoriale toepassingsgebied van de douanewetgeving, door de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied. Dit ontwerp strekt eveneens tot aanvulling en wijziging van het Wetboek met betrekking tot de regeling inzake voorraad op afroep, de kettingverkopen en de grondvoorwaarden voor de btw-vrijstelling van toepassing op de "intracommunautaire leveringen" van goederen.

De tekst van dit ontwerp houdt rekening met alle punten van het advies nr. 66.420/1/V van de Raad van State van 7 augustus 2019.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet preciseert dit artikel dat het ontwerp een aangelegenheid betreft bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Dit ontwerp voorziet vooreerst in de omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG (hierna: "richtlijn 2019/475").

Deze richtlijn geeft gevolg aan de vraag van Italië om de gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano op te nemen in het douanegebied van de Unie, zoals gedefinieerd in de verordening

(UE) n° 952/2013 du Parlement européen et du Conseil du 9 octobre 2013 établissant le code des douanes de l'Union ainsi que dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE du Conseil du 16 décembre 2008 relative au régime général d'accise et abrogeant la directive 92/12/CEE (ci-après: "directive accise") aux fins des droits d'accise. D'autre part, l'exclusion de ces territoires du champ d'application territorial de la directive TVA est maintenue.

Conformément à l'article 3 de la directive 2019/475, les États membres doivent mettre en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à cette directive précitée à partir du 1er janvier 2020.

Deuxièmement, le présent projet transpose la directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres (ci-après: "directive 2018/1910").

A la fin de l'année 1992, lors de l'abolition des frontières fiscales entre les États membres, un régime de TVA transitoire a été adopté. Il est prévu que ce régime transitoire sera remplacé par un régime définitif. Etant donné qu'il faudra encore plusieurs années pour mettre en œuvre ce régime de TVA définitif pour les échanges intracommunautaires, un certain nombre de mesures spécifiques ont été adoptées au niveau européen ("quick fixes") afin d'harmoniser et de simplifier certains régimes destinés aux entreprises dans le cadre de la réglementation existante en matière de TVA.

Ces mesures constituent des améliorations ponctuelles aux règles européennes actuelles en matière de TVA applicables aux transactions transfrontières en ce qui concerne:

- le régime de simplification relatif aux stocks sous contrat de dépôt;
- l'attribution de l'expédition ou du transport lors de ventes en chaîne;
- les conditions de fond relatives à l'application de l'exonération de la TVA des "livraisons intracommunautaires" de biens.

Conformément à l'article 2 de la directive 2018/1910, les États membres doivent mettre en œuvre les dispositions

(EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie evenals in het territoriale toepassingsgebied van de richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van de richtlijn 92/12/EG (hierna: "accijnsrichtlijn") voor de accijnsrechten. Anderzijds wordt de uitsluiting van die gebieden uit het territoriale toepassingsgebied van de btw-richtlijn behouden.

Overeenkomstig artikel 3 van de richtlijn 2019/475, moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuurlijke bepalingen vaststellen om aan de voormelde richtlijn te voldoen met ingang van 1 januari 2020.

Ten tweede zet dit ontwerp de richtlijn (EU) 2018/1910 om van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EEG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten (hierna: "richtlijn 2018/1910").

Eind 1992 werd ter gelegenheid van de afschaffing van de fiscale binnengrenzen tussen de lidstaten een overgangsregeling inzake btw aangenomen. Er is voorzien dat die overgangsregeling zal vervangen worden door een definitieve regeling. Aangezien de implementatie van de definitieve btw-regeling voor de intracommunautaire handelingen nog een aantal jaren zal vergen, werden op Europees niveau een aantal specifieke maatregelen goedgekeurd ("quick fixes") om bepaalde regelingen voor ondernemingen te harmoniseren en te vereenvoudigen binnen de bestaande btw-regeling.

Die maatregelen zijn punctuele verbeteringen van de huidige Europese regels inzake btw die van toepassing zijn op grensoverschrijdende handelingen met betrekking tot:

- de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep;
- de toewijzing van de verzending of het vervoer bij kettingverkopen;
- de grondvooraarden voor de toepassing van de btw-vrijstelling met betrekking tot "intracommunautaire leveringen" van goederen.

Overeenkomstig artikel 2 van de richtlijn 2018/1910, moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuurlijke

législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à la directive précitée à partir du 1er janvier 2020.

Les mesures prévues dans cette directive font partie d'un ensemble de mesures global, intégré et cohérent, dont les dispositions de la directive constituent un élément essentiel et doivent être transposées dans la législation nationale des États membres. La transposition des mesures précitées fait respectivement l'objet des chapitres 3, 4 et 5 de ce projet.

En outre, le paquet contient également deux autres parties qui font partie intégrante du droit européen et qui ne doivent, ni ne peuvent être transposées par les États membres dans l'ordre juridique interne, respectivement parce que ces normes sont directement applicables ou parce qu'elles ne créent que des obligations entre les États membres, en particulier:

— le règlement d'exécution (UE) 2018/1912 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant le règlement d'exécution n° 282/2011 en ce qui concerne certaines exonérations liées aux opérations intracommunautaires (ci-après: "règlement d'exécution (UE) 2018/1912"). Ce règlement d'exécution contient d'une part un certain nombre de présomptions réfragables spécifiques que les assujettis peuvent utiliser dans le cadre de la démonstration de la preuve relative à l'exemption des "livraisons intracommunautaires" visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, du Code. D'autre part, le règlement d'exécution comprend également les données détaillées à inscrire aux registres à conserver dans le cadre du nouveau régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt;

— le règlement (UE) 2018/1909 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant le règlement (UE) n° 904/2010 en ce qui concerne l'échange d'informations aux fins du contrôle de l'application correcte du régime de stocks sous contrat de dépôt.

CHAPITRE 2

Modification du territoire douanier de l'Union

Art. 3

L'Italie a demandé que la municipalité de Campione d'Italia et les eaux italiennes du lac de Lugano soient incluses dans le territoire douanier de l'Union et dans le territoire de l'Union tel que défini par la directive accise.

bepalingen vaststellen om aan de voormalde richtlijn te voldoen met ingang van 1 januari 2020.

De maatregelen in deze richtlijn maken deel uit van een globaal, geïntegreerd en coherent pakket van maatregelen waarvan de bepalingen van de richtlijn een essentieel onderdeel vormen dat in de nationale wetgeving van de lidstaten moet worden omgezet. De omzetting van de voormalde maatregelen maakt respectievelijk het voorwerp uit van hoofdstukken 3, 4 en 5 van dit ontwerp.

Daarnaast zijn er nog twee andere onderdelen in het pakket die opgenomen zijn in Europese rechtsnormen en die door de lidstaten niet in de interne rechtsorde moeten en kunnen worden omgezet, respectievelijk omdat deze normen rechtstreeks toepasselijk zijn of omdat ze enkel verplichtingen tussen de lidstaten onderling tot stand brengen, met name:

— de uitvoeringsverordening (EU) 2018/1912 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van de uitvoeringsverordening nr. 282/2011 wat betreft bepaalde vrijstellingen voor intracommunautaire handelingen (hierna: "uitvoeringsverordening (EU) 2018/1912"). Deze uitvoeringsverordening bevat enerzijds een aantal specifieke weerlegbare vermoedens die door belastingplichtigen kunnen worden aangewend in het kader van de bewijsvoering met betrekking tot de vrijstelling van de "intracommunautaire leveringen" bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek. Anderzijds omvat de uitvoeringsverordening eveneens de gedetailleerde gegevens die in de registers moeten worden opgenomen die moeten worden bijgehouden in het kader van de nieuwe vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep;

— de verordening (EU) 2018/1909 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van de verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft de uitwisseling van informatie met het oog op toezicht op de juiste toepassing van de regeling inzake voorraad op afroep.

HOOFDSTUK 2

Wijziging van het douanegebied van de Unie

Art. 3

Italië heeft verzocht dat de gemeente van Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano zouden worden opgenomen in het douanegebied van de Unie en in het gebied van de Unie waarop de accijnsrichtlijn van toepassing is.

Les raisons historiques qui ont justifié l'exclusion de ces deux territoires du champ d'application territorial des directives précitées, en particulier leur situation géographique en tant qu'enclaves italiennes sur le territoire de la Suisse, leur isolement et les désavantages économiques, ont notamment perdu au fil du temps leur raison d'être.

Ces territoires restent toutefois exclus du champ d'application territorial de la directive TVA afin de garantir des conditions de concurrence égales entre d'une part, les opérateurs économiques établis dans les territoires avoisinants suisses et d'autre part, dans les enclaves italiennes grâce à l'application d'une taxe indirecte locale conforme au régime suisse de taxe sur la valeur ajoutée.

L'article 3 de ce projet transpose l'article 1er de la directive 2019/475 modifiant l'article 6, paragraphe 1, de la directive TVA et remplace l'article 1er, § 4, du Code de la TVA

Dans le cadre de cette transposition, une adaptation technique est d'abord apportée à l'article 1er, § 4, du Code afin d'assurer une transposition plus fidèle de l'article 6 de la directive TVA en distinguant dorénavant les territoires nationaux exclus du champ d'application de la TVA selon qu'ils fassent ou non partie du territoire douanier de l'Union.

Concrètement, l'alinéa 1er de l'article 1er, § 4, ancien, du Code devient l'alinéa 2, nouveau, et exclut désormais les territoires nationaux concernés ne faisant pas partie du territoire douanier. L'alinéa 2 de l'article 1er, § 4, ancien, du Code devient quant à lui l'alinéa 1er, nouveau, et exclut désormais les territoires nationaux concernés qui font toutefois partie du territoire douanier. En tout état de cause, cette modification qui se limite donc à clarifier la différence juridique entre les territoires exclus du champ d'application territorial du régime européen de TVA en vertu des alinéas 1er et 2 de l'article 1er, § 4 du Code, n'apporte dès lors aucun changement de fond.

L'article 3 de ce projet inclut ensuite la municipalité italienne de Campione d'Italia et les eaux italiennes du lac de Lugano à l'article 1er, § 4, alinéa 1er, nouveau, du Code.

De historische argumenten die de uitsluiting van deze twee gebieden uit het geografische toepassingsgebied van de voormelde richtlijnen rechtvaardigden, met name hun geografische ligging als Italiaanse enclaves op het grondgebied van Zwitserland, hun afgelegen ligging en de economische achterstand, hebben in de loop der tijden met name hun geldigheid verloren.

Deze gebieden blijven evenwel uitgesloten van het territoriale toepassingsgebied van de btw-richtlijn om gelijke concurrentievooraarden te garanderen tussen de marktdeelnemers gevestigd in het Zwitserse ommeland enerzijds en die gevestigd in de Italiaanse enclaves anderzijds, door de toepassing van een lokale indirecte belasting die in overeenstemming is met de Zwitserse regeling voor belasting over de toegevoegde waarde.

Artikel 3 van dit ontwerp zet artikel 1 van de richtlijn 2019/475 om dat artikel 6, lid 1, van de btw-richtlijn wijzigt, door de vervanging van artikel 1, § 4, van het Btw-Wetboek.

In het kader van deze omzetting wordt vooreerst een technische aanpassing aangebracht aan artikel 1, § 4, van het Wetboek. Om een meer getrouwe omzetting van artikel 6 van de btw-richtlijn te verzekeren, wordt voortaan een onderscheid gemaakt tussen de van het toepassingsgebied van de btw uitgesloten nationale grondgebieden al naargelang zij al dan niet behoren tot het douanegebied van de Unie.

Dit betekent concreet dat het eerste lid van artikel 1, § 4, oud, van het Wetboek het nieuwe tweede lid wordt en voortaan de betreffende nationale grondgebieden uitsluit die geen deel uitmaken van het douanegebied. Het tweede lid van artikel 1, § 4, oud, van het Wetboek, wordt het nieuwe eerste lid en sluit voortaan de betreffende nationale grondgebieden uit die wel deel uitmaken van het douanegebied. Deze wijziging die aldus louter verduidelijkt wat het juridische verschil is tussen de gebieden die uitgesloten zijn van het territoriale toepassingsbereik van de Europese btw-regeling op grond van het eerste en het tweede lid van artikel 1, § 4 van het Wetboek, brengt derhalve geen enkele inhoudelijke wijziging met zich mee.

Artikel 3 van dit ontwerp neemt vervolgens de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano op in artikel 1, § 4, eerste lid, nieuw, van het Wetboek.

CHAPITRE 3

Régime de stocks sous contrat de dépôt

Art. 4 à 8

• *Régime normal de TVA*

Le régime de stocks sous contrat de dépôt est un régime contractuel en vertu duquel un fournisseur transfère des biens vers un stock à proximité d'un acquéreur connu sans toutefois encore lui en transférer la propriété. L'acquéreur a bien le droit de prélever, à sa seule discréction, des biens du stock du fournisseur et une livraison de biens aura alors lieu à ce moment. Il n'est fait ici aucune distinction selon que l'acheteur utilise ces biens dans le cadre de son processus de production ou au contraire qu'il les revende.

Lorsque le fournisseur et l'acquéreur se trouvent dans différents États membres de l'Union européenne et que le fournisseur transfère ses propres biens vers un autre État membre afin de constituer un stock qui est destiné à être livré à l'acquéreur, ce transfert de biens est assimilé, conformément aux règles en vigueur avant la modification introduite par le présent projet, à une livraison de biens exemptée de TVA dans le chef du fournisseur dans l'État membre de départ et à une acquisition intracommunautaire de biens soumise à la TVA dans le chef du même assujetti dans l'État membre d'arrivée.

Lors du retrait des biens du stock par l'assujetti à qui les biens sont destinés, une livraison nationale est alors effectuée et soumise à la TVA dans l'État membre où le stock est situé.

L'assujetti qui envoie les biens vers un autre État membre, effectue donc trois opérations imposables.

À l'occasion de l'expédition ou du transport des biens, il effectue:

- une opération assimilée à une livraison de biens effectuée à titre onéreux (transfert) dans l'État membre de départ des biens et qui y est exemptée de TVA;

- une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire dans l'État membre d'arrivée des biens et qui y est soumise à la TVA

Lors du transfert au destinataire des biens du pouvoir de disposer de ces biens comme un propriétaire,

HOOFDSTUK 3

Regeling inzake voorraad op afroep

Art. 4 tot 8

• *Normale btw-regeling*

De regeling inzake voorraad op afroep is een contractuele regeling waarbij een leverancier de goederen overbrengt naar een voorraad in de nabijheid van een gekende afnemer zonder hem evenwel al de eigendom ervan over te dragen. De afnemer heeft wel het recht om naar eigen goeddunken goederen uit de voorraad van de leverancier vooraf te nemen waarbij op dat moment een levering van goederen zal plaatsvinden. Het maakt hierbij geen verschil of de afnemer die goederen aanwendt binnen zijn productieproces dan wel doorverkoopt.

Wanneer de leverancier en de afnemer zich in verschillende lidstaten van de Europese Unie bevinden en de leverancier zijn eigen goederen overbrengt naar een andere lidstaat om daar een voorraad op te bouwen die bestemd is om te worden geleverd aan de afnemer, wordt die overbrenging van goederen, overeenkomstig de vigerende regels vóór de wijziging ingevoerd door dit ontwerp, gelijkgesteld met een vrijgestelde levering van goederen door de leverancier in de lidstaat van vertrek en, in hoofde van dezelfde belastingplichtige, met een intracommunautaire verwerving van goederen onderworpen aan de btw in de lidstaat van aankomst.

Wanneer de goederen uit de voorraad worden genomen door de belastingplichtige voor wie de goederen bestemd zijn, zal vervolgens een nationale levering plaatsvinden die onderworpen is aan de btw in de lidstaat waar de voorraad zich bevindt.

De belastingplichtige die de goederen verzendt naar een andere lidstaat, verricht derhalve drie belastbare handelingen.

Naar aanleiding van de verzending of het vervoer van de goederen verricht hij:

- een handeling gelijkgesteld met een levering onder bezwarende titel (overbrenging) in de lidstaat van vertrek van de goederen die al daar is vrijgesteld van btw;

- een handeling gelijkgesteld met een intracommunautaire verwerving in de lidstaat van aankomst van de goederen en die aldaar wordt belast.

Bij de overdracht aan de bestemmeling van de goederen van de macht om als een eigenaar over die goederen

il effectue ensuite une livraison nationale dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens.

Afin de pouvoir acquitter la TVA sur les opérations imposables qu'il effectue dans l'État membre de destination des biens, il doit y être identifié pour les besoins de la TVA, déposer une déclaration TVA et payer le montant de TVA due. Ce régime entraîne donc une charge administrative considérable pour le fournisseur, résultant du fait que les biens ne sont pas livrés directement au destinataire lors de l'expédition ou du transport vers un autre État membre mais qu'ils sont d'abord stockés temporairement dans cet État membre pour que le destinataire puisse les retirer du stock en fonction de ses besoins réels.

Afin d'alléger quelque peu ces charges administratives dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt, plusieurs États membres ont unilatéralement pris l'initiative d'instaurer des régimes de simplification au niveau national, assortis de conditions et de modalités d'application différentes. En Belgique, un tel régime de simplification a également été mis en place (circulaire n° 16 du 4 juillet 1994).

- *Régime de simplification communautaire harmonisé: principes et conditions d'application*

La directive 2018/1910 introduit dans la réglementation TVA un nouveau régime de simplification relatif aux stocks sous contrat de dépôt, qui sera appliqué de manière harmonisée par tous les États membres. Ce régime remplace donc la prolifération de systèmes de simplification nationaux incohérents au sein des États membres. Dans ce contexte, le régime de simplification n'est donc pas un régime optionnel mais un régime qui doit être appliqué de plein droit par les assujettis dès lors qu'ils se trouvent dans les conditions d'application de ce régime.

Le régime de simplification ne concerne que les situations dans lesquelles les biens sont expédiés d'un État membre de l'Union européenne vers un autre État membre de l'Union européenne dans le cadre d'un régime de stocks sous contrat de dépôt. Des opérations transfrontières similaires entre un État membre de l'Union européenne et un pays tiers ne peuvent donc pas bénéficier de ce régime de simplification.

Le régime de simplification repose essentiellement sur le fait qu'au moyen de fictions légales, il est garanti que – sous certaines conditions de fond et de forme strictes telles qu'énoncées à l'article 17 bis, paragraphe 2,

te beschikken, verricht hij vervolgens een nationale levering in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen.

Om de btw te kunnen voldoen op de belastbare handelingen die hij verricht in de lidstaat van bestemming van de goederen, moet hij zich aldaar voor btw-doeleinden laten identificeren, een btw-aangifte indienen en het verschuldigde btw-bedrag voldoen. Deze regeling brengt aldus voor de leverancier aanzienlijke administratieve lasten met zich mee, die voortvloeien uit het feit dat de goederen niet rechtstreeks worden geleverd aan de bestemmeling naar aanleiding van de verzending of het vervoer van de goederen naar een andere lidstaat, maar eerst tijdelijk worden opgeslagen in die lidstaat opdat de bestemmeling de goederen vervolgens in functie van zijn daadwerkelijke noden uit de voorraad zal nemen.

Om deze administratieve lasten in het kader van de regeling van voorraden op afroep enigszins te verlichten, hebben verschillende lidstaten eenzijdig het initiatief genomen om op nationaal niveau vereenvoudigingsregelingen uit te werken, met uiteenlopende toepassingsvoorwaarden en –modaliteiten. In België werd ook een dergelijke vereenvoudigingsregeling uitgewerkt (aanschrijving nr. 16 van 4 juli 1994).

- *Envormige communautaire vereenvoudigingsregeling: principes en toepassingsvoorwaarden*

De richtlijn 2018/1910 voert in de btw-regelgeving een nieuwe vereenvoudigingsregeling in inzake voorraad op afroep, die door alle lidstaten op een eenvormige manier zal worden toegepast. Die regeling komt aldus in de plaats van de wildgroei aan incoherente nationale vereenvoudigingsregelingen binnen de lidstaten. Tegen deze achtergrond is de vereenvoudigingsregeling dus geen optionele regeling, maar een regeling die van rechtswege door belastingplichtigen moet worden toegepast zodra ze zich in de toepassingsvoorwaarden van deze regeling bevinden.

De vereenvoudigingsregeling heeft enkel betrekking op de situatie waarin goederen worden verzonden van een lidstaat van de Europese Unie naar een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een regeling inzake voorraad op afroep. Gelijkaardige grensoverschrijdende handelingen tussen een lidstaat van de Europese Unie en een derde land kunnen dienovereenkomstig deze vereenvoudigingsregeling niet genieten.

De essentie van de vereenvoudigingsregeling bestaat erin dat er door middel van wetsficties voor wordt gezorgd dat – onder bepaalde strikte grond- en vormvoorwaarden zoals uiteengezet in artikel 17 bis, lid 2, nieuw, van de

nouveau, de la directive TVA – le fournisseur des biens sous le régime de stocks sous contrat de dépôt n'est plus réputé effectuer d'opérations imposables sur le territoire de l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens.

Les deux opérations imposables qui auraient normalement eu lieu dans le chef du fournisseur à l'occasion de l'expédition ou du transport des biens disparaissent juridiquement: l'expédition des biens vers le stock sous contrat de dépôt dans un autre État membre n'est pas assimilée à une livraison de biens effectuée à titre onéreux dans l'État membre de départ et l'arrivée des biens n'est pas non plus assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens effectuée à titre onéreux dans l'État membre d'arrivée.

Ceci constitue le premier pilier du régime de simplification tel que repris à l'article 17 bis, paragraphe 1, nouveau, de la directive TVA

La livraison nationale que le fournisseur aurait effectuée par application du régime normal lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire, devient alors dans le cadre du régime de simplification:

- une "livraison intracommunautaire" exonérée dans l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés par le fournisseur (article 17 bis, paragraphe 3, a), nouveau, de la directive TVA);

- une acquisition intracommunautaire imposable dans le chef du destinataire dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens (article 17 bis, paragraphe 3, b), nouveau, de la directive TVA).

Ceci constitue le deuxième pilier du régime de simplification.

Le régime de simplification mène donc finalement à ce que le fournisseur des biens est réputé effectuer une seule opération imposable, qui n'a d'ailleurs plus lieu dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens mais dans l'État membre de départ de l'expédition ou du transport.

Au niveau de la directive 2018/1910, ce régime de simplification est introduit de manière abstraite au niveau de l'Union, ce qui implique que les impacts du régime de simplification tant pour l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés que pour l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport sont décrits de manière globale. Toutefois, lors de la transposition du régime de simplification dans le droit interne d'un État membre tel que la Belgique, une distinction

btw-richtlijn – de leverancier van de goederen onder de regeling inzake voorraad op afroep niet meer geacht wordt om belastbare handelingen te verrichten op het grondgebied van de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen.

De twee belastbare handelingen in hoofde van de leverancier die zich naar aanleiding van de verzending of het vervoer van de goederen normaal zouden voeren, worden juridisch uitgeschakeld: de verzending van de goederen naar de voorraad op afroep in de andere lidstaat wordt niet gelijkgesteld met een levering onder bezwarende titel in de lidstaat van vertrek en de aankomst van de goederen wordt evenmin gelijkgesteld met een intracommunautaire verwerving onder bezwarende titel in de lidstaat van aankomst.

Dit vormt de eerste pijler van de vereenvoudigingsregeling zoals opgenomen in artikel 17 bis, lid 1, nieuw, van de btw-richtlijn.

De nationale levering die de leverancier bij toepassing van de normale regeling zou verrichten bij de overdracht van de macht om als eigenaar over een goed te beschikken, wordt vervolgens binnen de vereenvoudigingsregeling omgevormd tot:

- een vrijgestelde "intracommunautaire levering" in de lidstaat van waaruit de goederen worden verzonden door de leverancier (artikel 17 bis, lid 3, a), nieuw, van de btw-richtlijn);

- een belaste intracommunautaire verwerving in het hoofde van de bestemming in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen (artikel 17 bis, lid 3, b), nieuw, van de btw-richtlijn).

Dit vormt de tweede pijler van de vereenvoudigingsregeling.

De vereenvoudigingsregeling leidt er final dus toe dat de leverancier van de goederen geacht wordt nog slechts één belastbare handeling te verrichten, die bovendien niet meer plaatsvindt in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen maar in de lidstaat van aanvang van de verzending of het vervoer.

Op het niveau van de richtlijn 2018/1910 wordt deze vereenvoudigingsregeling op een abstracte manier ingevoerd op Unieniveau, waarbij de impacten van de vereenvoudigingsregeling voor de lidstaat van waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd en de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer op een globale manier worden beschreven. Bij de omzetting van de vereenvoudigingsregeling in het interne recht van een lidstaat zoals België, zal evenwel formeel

formelle devra être opérée selon que la Belgique est l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés ou l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens à partir d'un autre État membre.

- *Régime de simplification pour les biens envoyés à partir de la Belgique vers un autre État membre*

- Conditions de fond

L'article 4 de ce projet transpose l'article 17 bis, nouveau, de la directive TVA tel qu'inséré par la directive 2018/1910 en introduisant l'article 12ter, nouveau, dans le Code, dans la mesure où les dispositions de l'article 17 bis, nouveau, de la directive TVA concernent les aspects du régime de simplification qui s'appliquent à la Belgique en tant qu'État membre à partir duquel les biens sont expédiés.

L'article 12ter, § 2, nouveau, du Code qui transpose l'article 17 bis, paragraphe 2, nouveau, de la directive TVA prévoit que ce régime de simplification est applicable lorsque toutes les conditions suivantes sont réunies:

- les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti ou par un tiers agissant pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens soient livrés par la suite et après leur arrivée, à un autre assujetti qui aura le droit d'en disposer comme un propriétaire en vertu d'un accord existant entre ces deux assujettis;

- l'assujetti qui effectue l'expédition ou le transport des biens n'est pas établi dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés. Le fait que cet établissement (siège de l'activité économique ou établissement stable) intervienne ou non dans les opérations visées n'est pas pertinent. *A contrario*, il en découle que le régime de simplification peut s'appliquer lorsque le fournisseur ne dispose que d'un numéro d'identification à la TVA dans l'État membre précité;

- l'assujetti à qui les biens seront fournis est identifié pour les besoins de la TVA dans l'État membre d'arrivée des biens. L'identité et le numéro d'identification à la TVA attribué par ledit État membre sont connus du fournisseur au moment du départ de l'expédition ou du transport des biens;

- le fournisseur reprend le transfert des biens dans le nouveau registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code;

onderscheid moeten worden gemaakt al naargelang België de lidstaat is van waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd dan wel de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van goederen vanuit een andere lidstaat.

- *Vereenvoudigingsregeling voor goederen verzonden vanuit België naar een andere lidstaat*

- Grondvoorwaarden

Art. 4 van dit ontwerp zet artikel 17 bis, nieuw, van de btw-richtlijn om dat werd ingevoegd door de richtlijn 2018/1910, door artikel 12ter, nieuw, in het Wetboek in te voegen, in zoverre de bepalingen van artikel 17 bis, nieuw, van de btw-richtlijn betrekking hebben op die aspecten van de vereenvoudigingsregeling die van toepassing zijn op België in de hoedanigheid van lidstaat van waaruit de goederen worden verzonden.

Artikel 12ter, § 2, nieuw, van het Wetboek dat artikel 17 bis, lid 2, nieuw, van de btw-richtlijn omzet, bepaalt dat de vereenvoudigingsregeling van toepassing is als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- de goederen worden door een belastingplichtige of door een derde partij die handelt voor diens rekening, verzonden of vervoerd naar een andere lidstaat om die goederen in een later stadium en na aankomst, te leveren aan een andere belastingplichtige die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als een eigenaar te beschikken krachtens een tussen die twee belastingplichtigen bestaande overeenkomst;

- de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, is niet gevestigd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd. Het feit of die vestiging (zetel van economische activiteit of vaste inrichting) al dan niet tussenkomt bij de bedoelde handelingen is niet pertinent. *A contrario* volgt daaruit dat de vereenvoudigingsregeling wél kan worden toegepast wanneer de leverancier in de voormelde lidstaat louter over een btw-identificatienummer beschikt;

- de belastingplichtige aan wie de goederen zullen worden geleverd is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat van aankomst van de goederen. De leverancier kent op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt de identiteit en het door die lidstaat toegekend btw-identificatienummer;

- de leverancier neemt de overbrenging van de goederen op in het nieuwe register bedoeld in artikel 54bis, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek;

— le fournisseur indique dans le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires prévu par l'article 53sexies, § 1er, 4°, nouveau, du Code le numéro d'identification à la TVA qui a été attribué à l'assujetti destinataire par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés.

Compte tenu de la référence explicite au relevé à déposer auprès de l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée faite à l'article 12ter, § 2, 4°, nouveau, du Code, l'article 7, a), de ce présent projet apporte une modification technique à l'article 53sexies, § 1er, du Code en insérant une référence explicite à cette notion de "relevé à la T.V.A des opérations intracommunautaires".

— Premier pilier du régime de simplification

L'article 12ter, § 1er, nouveau, du Code, transpose l'article 17 bis, paragraphe 1, nouveau, de la directive TVA II introduit en particulier le premier pilier du régime de simplification en n'assimilant pas le transfert vers un autre État membre de biens qui font partie de l'entreprise d'un assujetti dans le cadre de ce régime de simplification à une livraison de biens effectuée à titre onéreux. Cette opération qui répond intrinsèquement aux caractéristiques essentielles d'un transfert vers un autre État membre au sens de l'article 12bis, alinéa 2, du Code, n'est donc pas assimilée à une livraison de biens effectuée à titre onéreux au sens de cet article.

— Deuxième pilier du régime de simplification

L'article 12ter, § 3, nouveau, du Code introduit, comme transposition de l'article 17 bis, paragraphe 3, nouveau, de la directive TVA, le deuxième pilier du régime de simplification. Conformément à cette disposition, le transfert du pouvoir de disposer comme un propriétaire de biens se trouvant dans un stock sous contrat de dépôt dans l'État membre de destination de ces biens donne lieu à une livraison de biens en Belgique dans le chef du fournisseur. Cette livraison est de plus réputée exemptée conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code.

L'exemption de TVA visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code exige en principe que les biens soient expédiés ou transportés en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, par ou pour le compte du fournisseur ou de l'acquéreur. Malgré le fait que, dans le cas présent, les biens ne font pas l'objet d'une telle expédition ou d'un tel transport en vue d'une mise à disposition à l'acquéreur (les biens ont en effet déjà été expédiés ou transportés préalablement par le fournisseur lui-même vers le stock qui est accessible

— de leverancier vermeldt het btw-identificatienummer dat aan de belastingplichtige bestemming werd toegekend door de lidstaat naar waar de goederen worden verzonden of vervoerd, in de btw-opgave van de intracomunautaire handelingen bedoeld in artikel 53sexies, § 1, 4°, nieuw, van het Wetboek.

Rekening houdend met de uitdrukkelijke verwijzing in artikel 12ter, § 2, 4°, nieuw, van het Wetboek naar de bij de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in te dienen opgave, brengt artikel 7, a), van dit ontwerp een technische wijziging aan in artikel 53sexies, § 1, van het Wetboek door invoeging van een uitdrukkelijke verwijzing naar het begrip "btw-opgave van de intracomunautaire handelingen".

— Eerste pijler van de vereenvoudigingsregeling

Artikel 12ter, § 1, nieuw, van het Wetboek zet artikel 17 bis, lid 1, nieuw, van de btw-richtlijn om. Het voert met name de eerste pijler van de vereenvoudigingsregeling in door de overbrenging naar een andere lidstaat van goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een belastingplichtige in het kader van deze vereenvoudigingsregeling niet gelijk te stellen met een levering van goederen onder bezwarende titel. Deze handeling die intrinsiek beantwoordt aan de wezenskenmerken van een overbrenging naar een andere lidstaat in de zin van 12bis, tweede lid, van het Wetboek, wordt dus niet gelijkgesteld met een levering onder bezwarende titel in de zin vandat artikel.

— Tweede pijler van de vereenvoudigingsregeling

Artikel 12ter, § 3, nieuw, van het Wetboek voert, als omzetting van artikel 17 bis, lid 3, nieuw, van de btw-richtlijn, de tweede pijler van de vereenvoudigingsregeling in. Overeenkomstig deze bepaling geeft de overdracht van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen die zich in de lidstaat van bestemming van die goederen in de voorraad op afroep bevinden aanleiding tot een levering van de goederen door de leverancier in België. Deze levering wordt bovendien geacht te zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek.

De btw-vrijstelling bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek vereist in principe dat de goederen door of voor rekening van de leverancier of de afnemer werden verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap. Ondanks het feit dat de goederen in casu niet het voorwerp uitmaken van een dergelijke verzending of dergelijk vervoer met het oog op de terbeschikkingstelling aan de afnemer (de goederen werden immers voordien reeds door de leverancier zelf verzonden of vervoerd naar de beschikbare voorraad

dans un autre État membre), l'exemption précitée est néanmoins réputée s'appliquer en vertu de l'article 12ter, § 3, nouveau, du Code.

À cet égard, il convient en effet de noter que la présomption légale ne s'applique qu'aux conditions de fond du transport intracommunautaire de biens, telles qu'énoncées à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code.

La référence dans l'article 12ter, § 3, nouveau, du Code et la présomption légale qui y est contenue découlent de manière analogue du fait que:

— les biens ont été transportés ou expédiés entre deux États membres (rempli dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt, il est vrai à un moment qui précède le transfert-aquel il est est satisfait par la partie de la présomption légale concernant la période);

— L'acquéreur des biens dit avoir le statut d'assujetti et agir en tant que tel, et doit en outre avoir communiqué son numéro d'identification à la TVA à son fournisseur (rempli dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt sur base de l'article 12ter, § 2, 3°, nouveau, du Code).

Bien que la présomption légale a donc en effet comme conséquence que l'opération concernée est considérée comme équivalente à une livraison de biens réalisée conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code (article 138, paragraphe 1, nouveau, de la directive TVA), cela ne signifie pas ipso facto que cette livraison pourra rester exemptée.

Suite à la transposition de l'article 138 bis de la directive TVA, introduit par la directive 2018/1910, une modification supplémentaire a été apportée à l'article 39bis du Code, par l'insertion d'un nouvel alinéa qui fixe une nouvelle limitation à l'exonération contenue dans cet article. Sur cette base, la livraison visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, du Code peut seulement être exonérée à la condition que le fournisseur ait repris l'opération concernée de manière correcte dans son relevé à la TVA des opérations intracommunautaires.

Il va bien sûr également de soi que le fournisseur devra remplir aussi toutes les obligations normales en rapport avec une telle opération qui est ainsi exonérée (p.ex. l'émission d'une facture mentionnant la base légale de l'exonération, la reprise de la base d'imposition en grille 46 de la déclaration à la TVA).

in een andere lidstaat), wordt de voormelde vrijstelling op grond van artikel 12ter, § 3, nieuw, van het Wetboek geacht toch van toepassing te zijn.

Ter zake moet er uiteraard wel worden op gewezen dat het wettelijk vermoeden zich enkel uitstrekkt tot de grondvooraarden van het intracommunautair vervoer van de goederen zoals opgenomen in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek.

De verwijzing in artikel 12ter, § 3, nieuw, van Wetboek en het daarin opgenomen wettelijk vermoeden strekken zich dienovereenkomstig dus enkel uit tot het feit dat:

— de goederen werden vervoerd of verzonden tussen twee lidstaten (vervuld in het kader van de regeling inzake de voorraad op afroep, weliswaar op een tijdstip dat voorafgaat aan de overdracht – waaraan wordt tegemoet gekomen door het gedeelte uit het wettelijk vermoeden omtrent het tijdstip);

— de afnemer van de goederen de status moet hebben van belastingplichtige en handelen in die hoedanigheid, en bovendien zijn btw-identificatienummer aan de leverancier moet hebben meegegeeld (vervuld in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep op grond van artikel 12ter, § 2, 3°, nieuw, van het Wetboek).

Ook al heeft wettelijk vermoeden aldus inderdaad tot gevolg dat er een gelijkschakeling is van de bedoelde handeling met een levering van goederen verricht overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek (artikel 138, lid 1, nieuw, van de btw-richtlijn), houdt dat nog niet ipso facto in dat deze levering ook vrijgesteld kan blijven.

Ingevolge de omzetting van artikel 138 bis van de btw-richtlijn, ingevoegd door richtlijn 2018/1910, is er immers een bijkomende wijziging aangebracht in artikel 39bis van het Wetboek door de invoeging van een nieuw tweede lid dat een nieuwe beperking oplegt aan de betrokken vrijstelling. Op grond daarvan kan de levering bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek maar worden vrijgesteld op voorwaarde dat de leverancier de betrokken handeling op een correcte manier heeft opgenomen in zijn btw-opgave van intracommunautaire handelingen.

Het spreekt daarnaast uiteraard ook vanzelf dat de leverancier eveneens alle normale verplichtingen zal moeten vervullen ten aanzien van een dergelijke handeling die aldus is vrijgesteld (bv. uitreiken van een factuur met vermelding van de vrijstellingsgrondslag, opnemen van de maatstaf van heffing in vak 46 van de btw-aangifte).

— Limitation spécifique dans le temps du régime de simplification

L'article 12ter, § 4, nouveau, du Code qui transpose l'article 17 bis, paragraphe 4, de la directive TVA prévoit une limitation supplémentaire à l'application du régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt.

La disposition concerne la situation dans laquelle les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés dans un délai de douze mois suivant l'arrivée des biens dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés. Dans ces circonstances, l'expédition initiale ou le transport initial des biens sera toujours considéré, conformément à l'article 12bis du Code, comme un transfert de biens à partir de la Belgique par l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens. Par conséquent, une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens sera également réputée être effectuée par le même assujetti dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens, conformément à l'article 21 de la directive TVA (tel que transposé dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens concernés).

Dans ce cas, les règles normales de TVA seront donc à nouveau applicables à l'égard de l'expédition ou du transport des biens, sans aucune forme de rétroactivité. Ce transfert à partir de la Belgique (et donc également l'opération assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens dans l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens) est en effet réputé avoir lieu respectivement le jour suivant l'expiration de la période de douze mois.

Compte tenu du fait qu'un stock sous contrat de dépôt peut croître en fonction des biens qui sont expédiés ou transportés, la question se pose de savoir de quelle manière le délai de 12 mois doit être calculé dans un tel cas, en particulier dans la situation où il s'agit d'un sorte de biens qui ne sont pas identifiables individuellement. A cet égard, des discussions sont encore en cours au niveau européen en septembre 2019, qui pourraient conduire à des lignes directrices concrètes. Dans la logique du système, on part provisoirement déjà du fait que dans la situation évoquée, le délai de 12 mois devrait être calculé sur base de la méthode FIFO.

— Conséquences du fait que les conditions de fond ne sont plus remplies

— Specifieke temporele beperking van de vereenvoudigingsregeling

Art. 12ter, § 4, nieuw, van het Wetboek dat artikel 17bis, lid 4, nieuw, van de btw-richtlijn omzet, voorziet in een bijkomende beperking op de toepassing van de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep.

De bepaling heeft betrekking op de situatie waarin de goederen niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd binnen een termijn van twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar zij zijn verzonden of vervoerd. In die omstandigheden zal de oorspronkelijke verzending of het oorspronkelijke vervoer van de goederen alsnog worden beschouwd als een overbrenging van goederen vanuit België overeenkomstig artikel 12bis van het Wetboek door de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd. Dienovereenkomstig zal er ook geacht worden een met een intracommunautaire verwerving gelijkgestelde handeling plaats te vinden door dezelfde belastingplichtige in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen overeenkomstig artikel 21 van de btw-richtlijn (zoals omgezet in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de betrokken goederen).

In dit geval zal dus alsnog worden teruggekeerd naar de toepassing van de normale btw-regels ten aanzien van de verzending of het vervoer van de goederen, weliswaar zonder enige vorm van terugwerkende kracht. Deze overbrenging vanuit België (en dus eveneens de met een intracommunautaire verwerving gelijkgestelde handeling in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen) wordt immers geacht te zijn verricht de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

Rekening houdend met het feit dat een voorraad op afroep kan aangroeien op grond van goederen die op verschillende tijdstippen verzonden of vervoerd zijn, stelt zich de vraag op welke manier de termijn van 12 maanden in dergelijk geval dient te worden berekend, in het bijzonder in de situatie wanneer het soortgoederen betreft die niet individueel identificeerbaar zijn. Er zijn hieromtrent in september 2019 nog besprekingen aan de gang op Europees niveau, die mogelijk zullen leiden tot concrete richtsnoeren. In de logica van het systeem wordt er voorlopig reeds vanuit gegaan dat de toepassing van de termijn van 12 maanden in het voormalde geval zou gebeuren aan de hand van een FIFO-regeling.

— Gevolgen van het niet langer vervuld zijn van de grondvoorwaarden

L'article 12ter, § 7, alinéa 1er, nouveau, du Code, qui transpose l'article 17 bis, paragraphe 7, premier alinéa, nouveau, de la directive TVA, régit explicitement les conséquences juridiques du fait que les conditions d'application du régime de simplification ne sont plus remplies à un moment donné. Dans ce cas – par analogie avec le régime prévu à l'article 12ter, § 4, nouveau du Code – ce sont également les règles normales de TVA qui s'appliqueront à l'égard de l'expédition ou du transport des biens, également sans aucune forme de rétroactivité.

L'expédition ou le transport initial des biens sera donc encore considéré comme un transfert de biens à partir de la Belgique conformément à l'article 12bis, alinéa 1er du Code par l'assujetti qui a envoyé ou transporté les biens, au moment où la ou les condition(s) pour l'application du régime de simplification n'est ou ne sont plus remplie(s). Par conséquent, une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire sera également réputée avoir été effectuée par le même assujetti dans l'Etat membre d'arrivée des biens conformément à l'article 21 de la directive TVA (tel que transposé dans l'Etat membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens concernés).

L'article 12ter, § 7, alinéas 2 à 4, nouveau, du Code clarifie en détail pour une série de situations spécifiques dans lesquelles les conditions d'application du régime de simplification ne sont plus remplies, le moment à partir duquel les conditions d'application sont censées ne plus être remplies. Ce n'est qu'à ce moment qu'un transfert de biens visé à l'article 12bis, alinéa 1er, du Code est donc censé intervenir. Il s'agit des trois cas suivants:

1) lorsque les biens sont livrés à une autre personne que l'acquéreur désigné initialement, les conditions sont considérées comme n'étant plus remplies immédiatement avant une telle livraison (l'article 12ter, § 7, alinéa 2, nouveau, du Code);

2) lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique (l'Etat membre à partir duquel ils ont été initialement expédiés ou transportés) les conditions sont considérées comme n'étant plus remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport (l'article 12ter, § 7, alinéa 3, nouveau, du Code).

Ce cas vise la situation dans laquelle les biens font l'objet d'un simple envoi vers un autre Etat membre que la Belgique ou vers un pays tiers, en dehors de toute livraison de ces biens en faveur d'une autre personne

Art. 12ter, § 7, eerste lid, nieuw, van het Wetboek, dat de omzetting vormt van artikel 17 bis, lid 7, eerste alinea, nieuw, van de btw-richtlijn, regelt explicet de juridische gevolgen van het feit dat de toepassingsvoorwaarden van de vereenvoudigingsregeling op een bepaald tijdstip niet langer vervuld zijn. In dat geval zal – naar analogie met de regeling opgenomen in artikel 12ter, § 4, nieuw, van het Wetboek – ook worden teruggekeerd naar de toepassing van de normale btw-regels ten aanzien van de verzending of het vervoer van de goederen, eveneens zonder enige vorm van terugwerkende kracht.

De oorspronkelijke verzending of het vervoer van de goederen zal derhalve alsnog worden beschouwd als een overbrenging van goederen vanuit België overeenkomstig artikel 12bis, eerste lid, van het Wetboek door de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, op het tijdstip dat de voorwaarde(n) voor de toepassing van de vereenvoudigingsregeling niet meer zijn vervuld. Dienovereenkomstig zal er ook geacht worden een met een intracommunautaire verwerving gelijkgestelde handeling plaats te vinden door dezelfde belastingplichtige in de lidstaat van aankomst van de goederen overeenkomstig artikel 21 van de btw-richtlijn (zoals omgezet in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de betrokken goederen).

Artikel 12ter, § 7, tweede tot vierde lid, nieuw, van het Wetboek verduidelijkt verder in detail, voor een aantal specifieke situaties waarin de toepassingsvoorwaarden voor de vereenvoudigingsregeling niet meer vervuld zijn, op welk moment die toepassingsvoorwaarden *in concreto* geacht moeten worden niet meer vervuld te zijn. Het is op dat moment dat er bijgevolg een overbrenging van goederen bedoeld in artikel 12bis, eerst lid, van het Wetboek zal plaatsvinden. Het betreft de volgende drie gevallen:

1) wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de oorspronkelijk aangeduide afnemer, worden de voorwaarden geacht niet meer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering (artikel 12ter, § 7, tweede lid, nieuw, van het Wetboek);

2) wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België (de lidstaat waaruit zij oorspronkelijk werden verzonden of vervoerd), worden de voorwaarden geacht niet meer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van die verzending of dat vervoer (artikel 12ter, § 7, derde lid, nieuw, van het Wetboek).

Dit geval beoogt de situatie waarin de goederen het voorwerp uitmaken van een loutere verzending naar een andere lidstaat dan België of naar een derde land, los van enige levering van die goederen aan een andere

(scénario couvert par l'article 12ter, § 7, alinéa 2, nouveau, du Code). Cette distinction entre les situations visées à l'article 12ter, § 7, alinéas 2 et 3, nouveaux, du Code n'apparaît pas de manière si claire à partir du texte, mais a été en tant que telle explicitée dans les discussions au niveau européen entre la Commission et les États membres dans la première moitié de l'année 2019. Il est possible qu'un certain nombre de ces clarifications seront encore reprises dans des lignes directrices publiées au niveau européen.

Les conditions d'application du régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt sont alors réputées ne plus être remplies immédiatement avant le début du nouvel envoi de sorte que le fournisseur est réputé, à partir de ce moment, avoir effectué un transfert de biens à partir de la Belgique et il sera réputé effectuer une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens dans l'État membre d'arrivée initial de l'expédition ou du transport des biens. Cette opération sera donc suivie par une "livraison intracommunautaire" à partir de ce dernier État membre en cas d'expédition ou de transport vers un autre État membre que la Belgique. Par contre, en cas d'expédition ou de transport vers un pays tiers, l'opération assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens sera sui vie d'une exportation;

3) enfin, en cas de destruction, de perte ou de vol des biens, les conditions du régime de simplification sont considérées comme n'étant plus remplies au moment auquel les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, si cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants (l'article 12ter, § 7, alinéa 4, nouveau, du Code).

— Elargissements spécifiques du régime de simplification

L'article 12ter, §§ 5 et 6, nouveaux, du Code, qui constituent la transposition de l'article 17 bis, paragraphes 5 et 6, nouveaux, de la directive TVA, prévoit enfin encore un certain nombre de cas où l'application du régime de stocks sous contrat de dépôt est élargie. Sur la base de ces deux paragraphes, le régime de simplification peut également être appliqué dans deux cas où les conditions d'application du régime de simplification ne sont, strictement parlant, plus remplies, sans que cela n'entraîne, à partir de ce moment, l'application des règles de TVA normales conformément à ce qui est prévu à l'article 12ter, § 7, nouveau, du Code. Dès que les conditions pour le régime de simplification ne seront plus remplies dans ces deux cas, un transfert de biens depuis la Belgique ne sera plus réputé avoir lieu dès ce

persoon (scenario afgedekt door artikel 12ter, § 7, tweede lid, nieuw, van het Wetboek). Dit onderscheid tussen de situaties bedoeld in artikel 12ter, § 7, tweede en derde lid, nieuw, van het Wetboek blijkt niet zo explicet uit de tekst, maar werd als dusdanig verduidelijkt in de besprekingen op Europees niveau tussen de Europese Commissie en de lidstaten in het eerste halfjaar van 2019. Mogelijks worden een aantal van de besproken verduidelijkingen nog opgenomen in richtsnoeren die op Europees niveau worden gepubliceerd.

De toepassingsvooraarden van de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep worden dan geacht niet meer vervuld te zijn net voor de aanvang van de nieuwe verzending zodat de leverancier vanaf dat tijdstip zal geacht worden een overbrenging te doen van de goederen vanuit België en zal geacht worden een met een intracommunautaire verwerving van goederen gelijkgestelde handeling te verrichten in de initiële lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen. Deze handeling zal dan worden gevolgd door een "intracommunautaire levering" vanuit laatstgenoemde lidstaat ingeval van een verzending of vervoer naar een andere lidstaat dan België. Ingeval van een verzending of vervoer naar een derde land, zal de met een intracommunautaire verwerving gelijkgestelde handeling worden gevolgd door een uitvoer;

3) tenslotte worden in geval van vernietiging, verlies of diefstal, de voorwaarden van de vereenvoudigingsregeling geacht niet langer vervuld te zijn op het tijdstip waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd of, indien het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen (artikel 12ter, § 7, vierde lid, nieuw, van het Wetboek).

— Specifieke uitbreidingen van de vereenvoudigingsregeling

Artikel 12ter, §§ 5 en 6, nieuw, van het Wetboek, die de omzetting vormen van artikel 17bis, lid 5 en 6, nieuw, van de btw-richtlijn, voorzien tot slot nog een aantal gevallen waarbij de toepassing van de regeling inzake voorraad op afroep wordt uitgebreid. Op basis van deze twee leden kan de vereenvoudigingsregeling namelijk ook worden toegepast in twee gevallen waarin de toepassingsvooraarden van de vereenvoudigingsregeling strikt genomen niet langer vervuld zijn, zonder dat zulks vanaf dat tijdstip aanleiding geeft tot de toepassing van de normale btw-regels overeenkomstig het bepaalde in artikel 12ter, § 7, nieuw van het Wetboek. Op het moment dat de voorwaarden voor de vereenvoudigingsregeling in deze twee gevallen niet meer vervuld zijn, zal er dus op dat tijdstip niet geacht worden alsnog een

moment. En revanche, le fournisseur pourra simplement continuer à appliquer le régime de simplification.

Premièrement, conformément à l'article 12ter, § 5, nouveau, du Code, le fournisseur ne sera pas réputé effectuer une livraison de biens à titre onéreux conformément à l'article 12bis, alinéa 1er, du Code lorsque:

- le pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire n'a pas été transféré et que les biens sont renvoyés vers la Belgique dans un délai de douze mois suivant l'arrivée de l'expédition ou du transport à partir de la Belgique (il s'agit du délai visé à l'article 12ter, § 4, nouveau, du Code), et

- le fournisseur a repris le renvoi de ces biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code.

Conformément à l'article 12ter, § 6, nouveau, du Code, le fournisseur ne sera pas non plus réputé effectuer une livraison de biens à titre onéreux conformément à l'article 12bis, alinéa 1er, du Code lorsque:

- l'assujetti à qui les biens étaient initialement destinés est remplacé dans le délai précité de douze mois. Il n'est pas exigé que ce soit total (p. ex. en ce qui concerne tous les biens qui sont encore présents dans le stock pour le destinataire initial);

- toutes les autres conditions d'application (que celles relatives à l'acquéreur) du régime de simplification sont remplies. Cela signifie entre autres que les biens restent dans le même État membre que celui vers lequel ils ont été à l'origine expédiés ou transportés. Si à l'occasion du remplacement, les biens sont expédiés ou transportés vers un autre État membre, le non-transfert initial de ces biens pour cette expédition pour ce transport sera transformé en un transfert, qui donnera lieu à une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens dans l'État membre dans lequel les biens ont été au départ expédiés ou transportés. A partir de cet État membre, on pourra à nouveau recourir à nouveau de la même manière, dans la relation avec l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés à l'occasion du remplacement, au régime de stocks sous contrat de dépôt, si toutes les conditions sont remplies eu égard au nouveau destinataire;

overbrenging plaats te vinden van de goederen vanuit België. De leverancier zal daarentegen gewoon verder de vereenvoudigingsregeling kunnen toepassen.

Voor eerst zal de leverancier overeenkomstig artikel 12ter, § 5, nieuw, van het Wetboek, niet geacht worden een levering van goederen onder bezwarende titel te verrichten overeenkomstig artikel 12bis, eerste lid, van het Wetboek wanneer:

- de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen niet is overgedragen, en de goederen naar België zijn teruggezonden binnen een termijn van twaalf maanden na aankomst van de verzending of het vervoer vanuit België (i.e. de termijn bedoeld in artikel 12ter, § 4, nieuw, van het Wetboek), en

- de leverancier de terugzending van deze goederen heeft opgenomen in het register bedoeld in artikel 54bis, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek.

Overeenkomstig artikel 12ter, § 6, nieuw, van het Wetboek, zal de leverancier evenmin geacht worden een levering van goederen onder bezwarende titel te verrichten overeenkomstig artikel 12bis, eerste lid, van het Wetboek wanneer:

- de belastingplichtige voor wie de goederen oorspronkelijk bestemd waren, wordt vervangen binnen de voormelde termijn van twaalf maanden. Deze vervanging hoeft niet volledig zijn (i.e. met betrekking tot alle goederen die nog aanwezig zijn in de voorraad voor de oorspronkelijke bestemming);

- alle andere toepassingsvooraarden (dan die met betrekking tot de afnemer) voor de toepassing van de vereenvoudigingsregeling vervuld zijn. Dat houdt onder meer in dat de goederen binnen dezelfde lidstaat blijven als degene naar waar ze oorspronkelijk werden verzonden of vervoerd. Indien naar aanleiding van de vervanging de goederen worden verzonden of vervoerd naar een andere lidstaat, zal de oorspronkelijke niet-overbrenging van de goederen voor die verzending of dat vervoer worden omgevormd tot een overbrenging, die aanleiding geeft tot een met een intracommunautaire verwerving gelijkgestelde handeling in de lidstaat waarnaar de goederen oorspronkelijk werden verzonden of vervoerd. Vanuit die lidstaat kan dan evenwel in de relatie tot de lidstaat waarnaar de goederen naar aanleiding van de vervanging worden verzonden of vervoerd wel terug de regeling inzake voorraad op afroep worden toegepast, indien daar toe in de verhouding tot de nieuwe bestemming alle voorwaarden vervuld zijn;

— le fournisseur reprend le remplacement de l'acquéreur dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code.

Dans ce contexte, il convient de noter que le remplacement n'affecte pas la durée de la période initiale de 12 mois visée à l'article 12ter, § 4, nouveau, du Code: pour l'application de ce délai dans le chef du nouvel acquéreur, il convient de prendre en compte comme point de départ du délai, le moment de l'arrivée (initiale) de ces biens dans l'État membre concerné, sans que ce délai ne soit en aucun cas prolongé du fait du remplacement.

— Les obligations administratives supplémentaires sous le régime de simplification

Afin d'assurer un suivi administratif adéquat des opérations effectuées dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt, les articles 9 et 10 prévoient des obligations spécifiques pour le fournisseur des biens, à savoir l'obligation de reprendre les données respectivement dans le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires et dans le registre spécial.

Tout d'abord, l'article 7 de ce projet transpose le nouveau paragraphe 2 de l'article 262 de la directive TVA inséré par l'article 1er, paragraphe 5, de la directive 2018/1910. A cet effet, l'article 53sexies, § 1er, du Code est complété par un nouveau 4°. Cette disposition prévoit dorénavant l'obligation pour le fournisseur des biens de reprendre dans le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires, lors de l'expédition ou de l'envoi des biens vers un autre État membre dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt, le numéro d'identification à la TVA de l'assujetti auquel sont destinés des biens dans le cadre du régime précité. Doit également y être repris tout changement concernant ces informations.

Cette obligation supplémentaire à l'égard de l'expédition ou du transport des biens n'affecte pas les obligations existantes de reprendre dans le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires les livraisons de biens exemptées de TVA conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code. Le transfert du pouvoir de disposer comme un propriétaire des biens expédiés depuis la Belgique dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt est donc assimilée à une livraison exemptée de TVA conformément à l'article précité. Cette livraison doit donc – tout comme une "livraison intracommunautaire normale" – être reprise dans le relevé des opérations intracommunautaires.

— de leverancier de vervanging van de afnemer opneemt in het register bedoeld in artikel 54bis, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek.

In dit verband valt nog op te merken dat de vervanging de looptijd van de oorspronkelijke termijn van twaalf maanden bedoeld in artikel 12ter, § 4, nieuw, van het Wetboek niet beïnvloedt: voor de toepassing van de termijn in hoofde van de nieuwe afnemer moet aldus het tijdstip van de (oorspronkelijke) aankomst van die goederen in de betrokken lidstaat als uitgangspunt worden genomen, zonder dat die termijn door de vervanging op enigerlei manier wordt verlengd.

— De aanvullende administratieve verplichtingen onder de vereenvoudigingsregeling

Om een adequate administratieve opvolging te verzekeren van de handelingen die worden verricht in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep, voorzien artikelen 9 en 10 in specifieke verplichtingen voor de leverancier van de goederen, respectievelijk met betrekking tot de gegevens die moeten worden vermeld in de btw-opgave van intracommunautaire handelingen en in het bijzondere register.

Voorerst zet artikel 7 van dit ontwerp het nieuwe lid 2 van artikel 262 van de btw-richtlijn om dat werd ingevoegd door artikel 1, lid 5 van de richtlijn 2018/1910. Daartoe wordt artikel 53sexies, § 1, van het Wetboek aangevuld met een nieuwe bepaling onder 4°. Deze bepaling voorziet voortaan in de verplichting voor de leverancier om bij de verzending of het vervoer van de goederen naar een andere lidstaat in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen bestemd zijn op te nemen in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen. Bovendien zal ook melding moeten worden gemaakt van elke wijziging van die informatie.

Deze bijkomende verplichting ten aanzien van de verzending of het vervoer van de goederen doet geen afbreuk aan de bestaande verplichtingen om leveringen van goederen die overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek van btw zijn vrijgesteld op te nemen in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen. Zo wordt de overdracht van de macht om als eigenaar te beschikken van de goederen die vanuit België werden verzonden onder de regeling inzake voorraad op afroep gelijkgesteld met een levering die is vrijgesteld overeenkomstig voormeld artikel. Die levering zal derhalve eveneens – net zoals een "gewone intracommunautaire levering" – in de opgave van intracommunautaire handelingen moeten worden opgenomen.

Enfin, il convient également de noter que le transfert dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt qui n'est initialement pas assimilé à une livraison effectuée à titre onéreux mais qui y est néanmoins assimilé ultérieurement par application de l'article 12ter, § 4 ou § 7, nouveau, du Code, doit également, à ce moment, être repris dans le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires en tant que livraison exemptée de TVA sur la base de l'article 39bis, alinéa 1er, 4°, du Code.

L'arrêté royal n° 50 du 9 décembre 2009 relatif au relevé à la TVA des opérations intracommunautaires sera également modifié afin de se conformer aux modifications apportées à l'article 53sexies, § 1er, nouveau, du Code, et d'en déterminer les règles de manière détaillée.

L'article 8 du présent projet transpose le paragraphe 3, nouveau, de l'article 243 de la directive TVA tel qu'inséré par l'article 1er, paragraphe 4, de la directive 2018/1910 en complétant l'article 54bis, § 1er, du Code par deux alinéas (nouveaux alinéas 3 et 4).

L'article 54bis, § 1er, alinéa 3, nouveau, du Code crée ainsi une obligation pour le fournisseur de reprendre un certain nombre d'informations relatives aux opérations effectuées sous le régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt dans un registre spécial similaire à celui prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 1er, du Code.

Les informations à reprendre dans le registre sont énumérées de manière détaillée et exhaustive à l'article 54 bis, paragraphe 1, nouveau du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "règlement d'exécution (UE) n° 282/2011"), introduite par le règlement d'exécution (UE) 2018/1912.

- *Régime de simplification pour les biens envoyés à partir d'un autre État membre vers la Belgique*

Les articles 5 et 6 de ce projet transposent l'article 17 bis, nouveau, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: "directive TVA"), qui a été inséré par la directive 2018/1910 dans la mesure où les dispositions de cet article concernent les aspects du régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt applicables en Belgique en tant qu'État membre

Tot slot moet er ook worden op gewezen dat de overbrenging in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep die oorspronkelijk niet werd gelijkgesteld met een levering onder bezwarende titel, maar die op een later tijdstip door de toepassing van artikel 12ter, § 4 of § 7, nieuw, van het Wetboek toch als dusdanig wordt gelijkgesteld, op dat moment alsnog moet worden opgenomen in de btw-opgave van intracommunautaire handelingen als een levering vrijgesteld van btw op grond van artikel 39bis, eerste lid, 4°, van het Wetboek.

Het koninklijk besluit nr. 50 van 9 december 2009 met betrekking tot de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen zal eveneens worden gewijzigd om het in overeenstemming te brengen met de aanpassingen die werden aangebracht aan artikel 53sexies, § 1, nieuw, van het Wetboek en de nadere toepassingsregels ervan te bepalen.

Art. 8 van dit ontwerp zet vervolgens het nieuwe lid 3 van artikel 243 van de btw-richtlijn om dat werd ingevoegd door artikel 1, lid 4, van de richtlijn 2018/1920, door artikel 54bis, § 1, van het Wetboek aan te vullen met twee leden (nieuw derde en vierde lid).

Artikel 54bis, § 1, derde lid, nieuw, van het Wetboek brengt aldus een verplichting tot stand voor de leverancier om een aantal gegevens met betrekking tot de handelingen verricht onder de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep op te nemen in een register dat gelijkaardig is aan datgene voorzien in artikel 54bis, § 1, eerste lid, van het Wetboek.

De gegevens die moeten worden vermeld in het register worden op gedetailleerde en exhaustive wijze opgesomd in artikel 54 bis, lid 1, nieuw, van de uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011"), zoals ingevoerd door de uitvoeringsverordening (EU) 2018/1912.

- *Vereenvoudigingsregeling voor goederen verzonden vanuit een andere lidstaat naar België*

De artikelen 5 en 6 van dit ontwerp zetten artikel 17 bis, nieuw, van de richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: "btw-richtlijn") om dat werd ingevoegd door de richtlijn 2018/1910, in zoverre de bepalingen van dat artikel betrekking hebben op die aspecten van de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep die

d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens. A cet effet, les article 25bis et 25quater du Code sont modifiés.

L'article 6 de ce projet transpose le premier pilier du régime de simplification en vertu duquel l'arrivée de l'expédition ou du transport des biens qui sont envoyés à partir d'un autre État membre vers la Belgique sous le régime de stocks sous contrat de dépôt n'est pas assimilée à une acquisition intracommunautaire à titre onéreux. Pour ces raisons, l'article 25quater, § 1er, alinéa 2, du Code est modifié de sorte que l'assimilation qui y est prévue ne s'applique que lorsque cela concerne des biens dont le transfert à partir de la Belgique vers un autre État membre serait assimilé conformément à l'article 12ter, nouveau, du Code, à une livraison de biens effectuée à titre onéreux.

Cette disposition a deux conséquences:

— d'une part, l'arrivée de l'expédition ou du transport des biens qui sont envoyés à partir d'un autre État membre vers la Belgique sous le régime de stocks sous contrat de dépôt ne donne pas lieu dans le chef du fournisseur à une opération assimilée à une acquisition intracommunautaire;

— d'autre part, le fournisseur sera réputé effectuer une acquisition intracommunautaire de biens en Belgique conformément à l'article 25quater, § 1er, alinéa 1er, du Code, lorsque les conditions d'application du régime de simplification prévues à l'article 12ter, § 2, nouveau, du Code ne sont plus remplies ou lorsque le délai visé à l'article 12ter, § 4, nouveau, du Code a expiré. Dès que les conditions ne sont plus remplies ou à compter de l'expiration du délai en question, le transfert de ces biens à partir de la Belgique vers un autre État membre serait en effet assimilé à une livraison de biens.

Cette modification de l'article 25quater, § 1er, du Code par un ajout d'une référence à l'article 12ter, nouveau, du Code n'est pas – tout comme la référence existant déjà dans cet article au transfert visé à l'article 12bis du Code – explicitement reprise dans la directive TVA (article 21 de la directive TVA). Toutefois, afin d'assurer une sécurité juridique maximale, il est recommandé d'expliquer dans l'ordre juridique national cette exclusion restée implicite au niveau de la directive TVA (comme conséquence nécessaire de l'application de l'article 17 bis, paragraphe 1, nouveau, de la directive TVA dans

van toepassing zijn op België in de hoedanigheid van lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen. Hier toe worden de artikelen 25bis en 25quater van het Wetboek gewijzigd.

Artikel 6 van dit ontwerp zet de eerste pijler van de vereenvoudigingsregeling om op grond waarvan de aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen die vanuit een andere lidstaat naar België werden verstuurd onder de regeling inzake voorraad op afroep niet wordt gelijkgesteld met een intracommunautaire verwerving onder bezwarende titel. Om die reden wordt artikel 25quater, § 1, tweede lid, van het Wetboek zo gewijzigd dat de daarin opgenomen gelijkstelling alleen van toepassing is wanneer het goederen betreft waarvan de overbrenging vanuit België naar een andere lidstaat overeenkomstig de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter, nieuw, van het Wetboek met een levering van goederen onder bezwarende titel zou worden gelijkgesteld.

Deze bepaling heeft twee gevolgen:

— enerzijds geeft de aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen die vanuit een andere lidstaat naar België werden verzonden onder de regeling inzake voorraad op afroep in hoofde van de leverancier geen aanleiding tot een handeling gelijkgesteld met een intracommunautaire verwerving;

— anderzijds zal de leverancier geacht worden overeenkomstig artikel 25quater, § 1, eerste lid, van het Wetboek, een intracommunautaire verwerving van goederen in België te verrichten, wanneer de voorwaarden voor de toepassing van de vereenvoudigingsregeling opgenomen in artikel 12ter, § 2, nieuw, van het Wetboek niet meer vervuld zijn of indien de termijn bedoeld in artikel 12ter, § 4, nieuw, van het Wetboek verstrekken is. Op het moment dat de voorwaarden niet meer vervuld zijn of vanaf het tijdstip dat de bedoelde termijn verlopen is, zou de overbrenging van dezelfde goederen vanuit België naar een andere lidstaat immers met een levering van goederen worden gelijkgesteld.

Deze wijziging van artikel 25quater, § 1, van het Wetboek door een toevoeging van een referentie naar artikel 12ter, nieuw, van het Wetboek is – net zoals de reeds bestaande referentie in dat artikel naar de overbrenging bedoeld in artikel 12bis van het Wetboek – niet explicet opgenomen in de btw-richtlijn (artikel 21 van de btw-richtlijn). Om maximale rechtszekerheid te verschaffen verdient het evenwel aanbeveling om deze uitsluiting die op het niveau van de btw-richtlijn impliciet is gebleven (als noodzakelijk gevolg van de toepassing van artikel 17 bis, lid 1, nieuw, van de btw-richtlijn in de

l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens dans le cadre du régime de simplification).

L'article 5 de ce projet transpose ensuite le deuxième pilier du régime de simplification en stipulant qu'une acquisition intracommunautaire est effectuée dans le chef de l'acquéreur s'il prélève des biens d'un stock sous contrat de dépôt en Belgique pour les consommer. Cet article constitue la transposition de l'article 17 bis, paragraphe 3, b), nouveau, de la directive TVA

L'article 25bis, § 3, nouveau, du Code prévoit dorénavant un nouveau cas d'acquisition intracommunautaire en Belgique dans le chef de l'assujetti destinataire des biens au moment où il acquiert le pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel qui provient d'un autre État membre sous le régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt.

L'article 8 du présent projet transpose finalement le paragraphe 3, nouveau, de l'article 243 de la directive TVA tel qu'inséré par l'article 1er, paragraphe 4, de la directive 2018/1910 en complétant l'article 54bis, § 1er, du Code par deux alinéas (nouveaux alinéas 3 et 4).

L'article 54bis, § 1er, alinéa 4, nouveau, du Code impose ainsi à l'assujetti à qui les biens sont livrés dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt l'obligation de reprendre un certain nombre d'informations concernant les opérations effectuées sous ce régime dans un registre similaire à celui prévu à l'article 54bis, § 1, alinéa 2, du Code.

Les informations à reprendre dans le registre sont énumérées de manière détaillée et exhaustive à l'article 54 bis, paragraphe 2, nouveau, du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011, introduit par le règlement d'exécution (UE) 2018/1912.

- *Le régime de simplification belge actuel de stocks sous contrat de dépôt*

Le régime de simplification actuel pour les mouvements de biens transfrontaliers en provenance ou à destination de la Belgique dans le cadre des envois en consignation et les régimes qui y sont assimilés, repris dans la circulaire n° 16 du 4 juillet 1994, sera abrogé selon les modalités prévues par l'administration.

lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen binnen de vereenvoudigingsregeling) in de nationale rechtsorde te expliciteren.

Art. 5 van dit ontwerp zet daarnaast de tweede pijler van de vereenvoudigingsregeling om door te bepalen dat er zich een intracommunautaire verwerving voordoet in hoofde van de afnemer als hij goederen uit een voorraad op afroep in België voorafneemt om die aldaar te verbruiken. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 17 bis, lid 3, b), nieuw, van de btw-richtlijn.

Artikel 25bis, § 3, nieuw, van het Wetboek voorziet dienovereenkomstig in een nieuw geval van intracommunautaire verwerving in België in hoofde van de belastingplichtige bestemming van de goederen op het tijdstip dat hij de macht verwerft om als eigenaar over een lichamelijk roerend goed te beschikken dat afkomstig is vanuit een andere lidstaat onder de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep.

Art. 8 van dit ontwerp zet tot slot het nieuwe lid 3 van artikel 243 van de btw-richtlijn om dat werd ingevoegd door artikel 1, lid 4, van de richtlijn 2018/1920, door artikel 54bis, § 1, van het Wetboek aan te vullen met twee leden (nieuw derde en vierde lid).

Artikel 54bis, § 1, vierde lid, nieuw, van het Wetboek legt aldus de belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd onder de regeling inzake voorraad op afroep de verplichting op om een aantal gegevens inzake de handelingen verricht onder deze regeling op te nemen in een register dat gelijkaardig is aan datgene voorzien in artikel 54bis, § 1, tweede lid, van het Wetboek.

De gegevens die moeten worden vermeld in het register worden op gedetailleerde en exhaustive wijze opgesomd in artikel 54 bis, lid 2, nieuw, van de uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011, zoals ingevoerd door de uitvoeringsverordening (EU) 2018/1912.

- *De bestaande Belgische vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep*

De bestaande vereenvoudigingsregeling voor de grensoverschrijdende goederenbewegingen vanuit of naar België in het kader van consignatiezendingen en daarmee gelijkgestelde regelingen, opgenomen in de aanschrijving nr. 16 van 4 juli 1994, zal worden opgeheven overeenkomstig de modaliteiten uitgewerkt door de administratie.

CHAPITRE 4

Ventes en chaîne

Art. 9

Les ventes en chaîne concernent des livraisons successives de biens qui font l'objet d'un transport unique, au cours duquel les biens sont directement transportés du premier vendeur au dernier acheteur de la chaîne.

Afin de déterminer le traitement TVA applicable à chaque livraison de biens, il convient de déterminer dans quelle relation contractuelle dans la chaîne intervient le transport des biens entre le premier fournisseur et le dernier acquéreur.

Dans le cadre de telles ventes en chaîne avec un seul transport intracommunautaire des biens, le transport intracommunautaire des biens ne peut être attribué, selon la jurisprudence constante de la Cour de Justice de l'Union européenne, qu'à une seule livraison de biens. Seule cette livraison peut bénéficier de l'exemption de TVA applicable aux "livraisons intracommunautaires" conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1 ° du Code. Les autres livraisons de la chaîne doivent par conséquent être considérées comme des livraisons sans transport et doivent ainsi être taxées conformément à leurs propres règles. Le cas échéant, il incombera au fournisseur de s'identifier lui-même à la TVA dans l'État membre dans lequel la livraison sans transport a lieu (selon les circonstances, il s'agit de l'État membre de départ du transport ou de l'État membre d'arrivée du transport).

Il a été constaté que la détermination de la relation dans laquelle le transport a lieu lors de ventes en chaîne se heurte souvent à d'importantes difficultés pratiques. En particulier dans le cas où le transport est effectué par ou pour le compte d'un acheteur-vendeur de la chaîne, il est difficile de déterminer si l'assujetti effectue le transport dans la relation avec son vendeur ou dans la relation avec son acheteur.

Afin d'accroître la sécurité juridique, l'article 9 du présent projet transpose l'article 36 bis, nouveau, de la directive TVA tel qu'inséré par l'article 1er, paragraphe 2, de la directive 2018/1910 en complétant l'article 14 du Code par un paragraphe 5, nouveau.

Ce régime a notamment pour objectif de déterminer, sur la base d'un certain nombre de présomptions légales, d'une manière relativement objective et simple dans

HOOFDSTUK 4

Kettingverkopen

Art. 9

Kettingverkopen betreffen opeenvolgende leveringen van goederen die het voorwerp uitmaken van één enkel vervoer, waarbij de goederen aldus rechtstreeks worden vervoerd van de eerste verkoper naar de laatste koper in de ketting.

Om de btw-regeling te bepalen die op elke van die leveringen van toepassing is, moet derhalve worden bepaald in welke contractuele relatie in de ketting tussen de eerste leverancier en de laatste afnemer zich het vervoer van de goederen voordoet.

In het kader van dergelijke kettingverkopen met één enkel intracommunautair vervoer van de goederen, mag overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie het intracommunautaire vervoer van de goederen slechts aan één enkele levering van goederen worden toegeschreven. Enkel die levering kan de btw-vrijstelling genieten die van toepassing is op "intracommunautaire leveringen" overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek. De andere leveringen in de ketting moeten derhalve voor btw-doeleinden beschouwd worden als leveringen zonder vervoer en moeten belast worden overeenkomstig hun eigen regeling. Ze brengen voor de leverancier eventueel de verplichting met zich mee om zich voor btw-doeleinden te identificeren in de lidstaat waar de levering zonder vervoer plaatsvindt (al naargelang, de lidstaat van aanvang van het vervoer dan wel de lidstaat van aankomst van het vervoer).

Er is gebleken dat de bepaling in welke relatie het vervoer plaatsvindt bij kettingverkopen in de praktijk vaak op belangrijke praktische moeilijkheden stuit. In het bijzonder in het geval waarin het vervoer wordt gedaan door of voor rekening van een koper-verkoper in de ketting, is het moeilijk om te bepalen of die belastingplichtige het vervoer doet in de relatie tot zijn verkoper dan wel in de relatie tot zijn koper.

Om de rechtszekerheid in een dergelijke situatie te verhogen, zet artikel 9 van dit ontwerp artikel 36 bis, nieuw, van de btw-richtlijn om dat werd ingevoegd door artikel 1, lid 2, van de richtlijn 2018/1910, door artikel 14 van het Wetboek aan te vullen met een nieuwe paragraaf 5.

De bedoeling van deze regeling is met name om aan de hand van een aantal wettelijke vermoedens op een relatief objectieve en eenvoudige manier te bepalen in

quelle relation le transport est réputé intervenir dans le cas précité.

La notion d'"opérateur intermédiaire" est essentielle pour une bonne compréhension de ce régime. Cette notion est définie à l'article 14, § 5, alinéa 3, nouveau, du Code, en tant qu'"un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte".

Il s'ensuit que les présomptions légales ne peuvent s'appliquer que:

— à l'égard d'une autre partie dans la chaîne que le premier fournisseur ou le dernier acquéreur;

— dans la mesure où ladite partie effectue ou fait effectuer réellement l'expédition ou le transport.

Lorsque le transport est effectué par le premier fournisseur ou par le dernier acquéreur, les règles normales s'appliqueront donc, sur la base desquelles soit la première, soit la dernière livraison est avec transport. Dans ce cas, cette livraison pourra donc être exemptée de TVA sur la base de l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code.

L'article 14, § 5, alinéa 1er, nouveau, du Code prévoit comme règle générale que le transport des biens doit, dans le cadre de ces ventes en chaîne, être en principe imputé à la livraison effectuée à "l'opérateur intermédiaire", c'est-à-dire un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte.

L'article 14, § 5, alinéa 2, nouveau, du Code prévoit une dérogation à cette règle lorsque l'opérateur intermédiaire communique à son fournisseur le numéro d'identification à la TVA qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés. Dans ce cas, il y a lieu d'imputer l'expédition ou le transport à la livraison effectuée par cet opérateur intermédiaire.

welke relatie het vervoer geacht moet worden plaats te vinden in het voormelde geval.

Essentieel voor een goed begrip van deze regeling is het begrip "tussenhandelaar". Dit begrip wordt gedefinieerd in artikel 14, § 5, derde lid, nieuw, van het Wetboek, als "een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren".

Hieruit volgt dat de wettelijke vermoedens enkel van toepassing kunnen zijn:

— ten aanzien van een andere partij in de ketting dan de eerste leverancier of de laatste koper;

— in de mate dat de voormelde partij daadwerkelijk zelf de verzending of het vervoer doet of laat doen.

Indien het vervoer wordt gedaan door de eerste leverancier of door de laatste koper, zullen de normale regels derhalve van toepassing zijn op grond waarvan de eerste dan wel de laatste levering met vervoer is. In dat geval kan die levering dus vrijgesteld worden op grond van artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek.

Artikel 14, § 5, eerste lid, nieuw, van het Wetboek voorziet als algemene regel dat het vervoer van de goederen in het kader van die kettingverkopen in principe toegeschreven moet worden aan de levering aan de "tussenhandelaar", i.e. een leverancier in de ketting andere dan de eerste leverancier, die de goederen ofwel zelf verzendt of vervoert, ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.

Art. 14, § 5, tweede lid, nieuw, van het Wetboek voorziet in een afwijking van die regel wanneer de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer meedeelt dat hem werd toegekend door de lidstaat van waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd. In dat geval, moet de verzending of het vervoer worden toegeschreven aan de levering die werd gedaan door die tussenhandelaar.

CHAPITRE 5

Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Art. 10

Conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, du Code, dans la version antérieure à ce projet, sont exemptées de TVA des livraisons de biens lorsque:

- les biens sont expédiés ou transportés en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, par le vendeur, par l'acquéreur ou pour leur compte, et
- que les livraisons sont effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que telle dans un autre État membre et qui est tenue d'y soumettre à la taxe ses acquisitions intracommunautaires de biens.

L'application de cette exemption repose donc actuellement sur deux conditions de base, l'une relative aux biens (transport intracommunautaire) et l'autre à l'acquéreur (statut et qualité).

Ces dernières années, de nombreuses difficultés pratiques et juridiques se sont posées pour l'application de cette exemption.

En ce qui concerne la première condition (le transport intracommunautaire de biens), il a notamment été constaté que les pratiques divergent entre les différents États membres quant à la preuve de cette condition de sorte qu'elles n'offrent pas de sécurité juridique suffisante aux assujettis.

Pour ces raisons, parallèlement à l'adoption de la directive 2018/1910, le règlement d'exécution (UE) 2018/1912 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant le règlement d'exécution (EU) n° 282/2011 en ce qui concerne certaines exonérations liées aux opérations intracommunautaires a également été adopté. Ce règlement d'exécution établit notamment une approche commune en matière de preuve du transport intracommunautaire de biens comme première condition pour l'application de l'exemption.

L'article 45 bis, paragraphe 1, nouveau, du règlement d'exécution n° 282/2011 crée donc deux présomptions légales au bénéfice des parties contractantes en ce qui concerne l'expédition ou le transport des biens vers un État membre de l'Union européenne autre que celui de départ.

HOOFDSTUK 5

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Art. 10

Overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek, in de versie vóór dit ontwerp, zijn leveringen van goederen vrijgesteld van btw wanneer:

- de goederen worden verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, door de verkoper, door de afnemer of voor hun rekening, en
- de leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechts-persoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat en die ertoe gehouden is aldaar zijn intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen.

De toepassing van die vrijstelling is derhalve momenteel afhankelijk van twee grondvoorraadden, waarvan er één betrekking heeft op de goederen (intracommunautair vervoer) en één op de afnemer (status en hoedanigheid).

De laatste jaren hebben zich een aantal praktische en juridische moeilijkheden voorgedaan met betrekking tot de toepassing van deze vrijstelling.

Met betrekking tot de eerste voorwaarde (intracommunautair vervoer van de goederen) werd met name vastgesteld dat ten aanzien van het bewijs van die voorwaarde sterk uiteenlopende praktijken werden gehanteerd in de verschillende lidstaten zodat de belastingplichtigen ter zake onvoldoende rechtszekerheid werd geboden.

Om die reden werd er samen met de goedkeuring van de richtlijn 2018/1910 ook de uitvoeringsverordening (EU) 2018/1912 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft bepaalde vrijstellingen voor intracommunautaire handelingen goedgekeurd. Deze uitvoeringsverordening legt met name een gemeenschappelijke benadering vast voor de bewijsvoering van het intracommunautaire vervoer van de goederen als eerste toepassingsvoorraarde voor de vrijstelling.

Artikel 45bis, lid 1, nieuw, van de uitvoeringsverordening nr. 282/2011 creëert aldus twee wettelijke vermoedens ten voordele van de contractspartijen met betrekking tot de verzending of het vervoer van de goederen naar een andere lidstaat van de Europese Unie dan de lidstaat van vertrek.

La philosophie de base de ces présomptions consiste en ce que les parties contractantes sont considérées comme ayant satisfait à leur obligation d'apporter la preuve à cet égard lorsqu'une déclaration est corroborée par au moins deux autres éléments de preuve non contradictoires émanant de deux parties différentes qui sont indépendantes l'une de l'autre et des parties contractantes. Dans ce cas, la charge de la preuve est inversée à ce moment-là.

Conformément à la philosophie de base de la réglementation, ces présomptions particulières n'affectent pas la faculté pour les États membres d'accepter d'autres documents ou un ensemble de documents concordants comme preuve de l'expédition ou du transport des biens vers un autre État membre de l'Union européenne que l'État membre de départ.

L'article 45 bis, paragraphe 2, nouveau, du règlement d'exécution n° 282/2011 prévoit en conséquence que chaque présomption figurant au paragraphe 1 de la même disposition peut être réfutée par l'administration.

Enfin, l'article 45 bis, paragraphe 3, nouveau, du règlement d'exécution n° 282/2011 précise quels documents sont acceptés comme preuve d'expédition ou de transport aux fins de l'application des présomptions légales.

En ce qui concerne la deuxième condition (statut et qualité de l'acquéreur), la Cour de justice de l'Union européenne (arrêt du 9 février 2017, Euro-Tyre, C-21/16, UE:C:2017:106) a jugé que le fournisseur ne perde pas son droit à l'exonération s'il peut prouver le statut et la qualité de l'acquéreur d'une autre manière que par le biais du numéro d'identification à la TVA de ce dernier.

Afin de renforcer la lutte contre la fraude carrousel, l'article 10 de ce projet transpose les modifications apportées à l'article 138, paragraphes 1 et 1 bis, de la directive TVA par l'article 1, paragraphe 3, de la directive 2018/1910 et remplace l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, du Code.

Premièrement, l'article 10 de ce projet prévoit, par l'insertion d'un nouveau point b) dans l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code, que l'identification à la TVA de l'acquéreur dans un État membre autre que celui du départ de l'expédition ou du transport des biens ainsi que la communication de ce numéro d'identification TVA au fournisseur constituent dorénavant des conditions de fond pour l'application de l'exemption. Il s'ensuit que le fait que le fournisseur ne dispose pas du numéro d'identification valable de son acquéreur implique effectivement qu'il ne peut pas appliquer l'exonération

De basisfilosofie van deze vermoedens is dat de contractpartijen geacht worden aan hun bewijslast ter zake te hebben voldaan indien een verklaring van één van de contractspartijen mede gestaafd wordt door ten minste twee andere niet-tegenstrijdige bewijsstukken die uitgaan van twee verschillende partijen die onafhankelijk zijn van elkaar en van de contractspartijen. In dat geval wordt de bewijslast op dat moment omgekeerd.

Overeenkomstig de basisfilosofie van de reglementering doen deze specifieke vermoedens geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de lidstaten om ook andere documenten, of een geheel van met elkaar overeenstemmende documenten, als bewijs te aanvaarden van de verzending of het vervoer van de goederen naar een andere lidstaat van de Europese Unie dan de lidstaat van vertrek.

Artikel 45 bis, lid 2, nieuw, van de uitvoeringsverordening nr. 282/2011 bepaalt dienovereenkomstig dat elk van de vermoedens opgenomen in lid 1 van dezelfde bepaling door de administratie kunnen worden weerlegd.

Artikel 45 bis, lid 3, nieuw, van de uitvoeringsverordening nr. 282/2011 bepaalt ten slotte welke documenten als bewijs van verzending of vervoer worden aanvaard voor de toepassing van de wettelijke vermoedens.

Met betrekking tot de tweede voorwaarde (hoedanigheid en status van de afnemer) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest van 9 februari 2017, Euro-Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106) aangegeven dat leverancier niet het recht op vrijstelling verliest als hij de status en hoedanigheid van zijn afnemer op een andere manier kan aantonen dan door middel van diens btw-identificatienummer.

Om de strijd tegen de carrouselfraude te versterken, voorziet artikel 10 van dit ontwerp in de omzetting van de wijzigingen aangebracht aan artikel 138, ledens 1 en 1bis, van de btw-richtlijn door artikel 1, lid 3, van de richtlijn 2018/1910, door de vervanging van artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek.

Voorerst voorziet artikel 10 van dit ontwerp door het opnemen van een nieuw punt b) in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek, dat de identificatie voor btw-doeleinden van de afnemer in een andere lidstaat dan die van de aanvang van de verzending of het vervoer evenals de mededeling van het btw-identificatienummer aan de leverancier voortaan grondvoorwaarden uitmaken voor de toepassing van de vrijstelling. Daaruit volgt dat het feit dat de leverancier niet beschikt over het geldige btw-identificatienummer van zijn afnemer voortaan wel degelijk tot gevolg heeft dat hij de vrijstelling bedoeld

visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code. Ainsi, la jurisprudence susmentionnée de la Cour de justice perd sa pertinence sur ce point étant donné que le libellé de la disposition sur laquelle elle a fondé ses arrêts a été modifié.

L'arrêté royal n° 52 du 29 décembre 1992 concernant les exemptions relatives aux "livraisons intracommunautaires" de biens et aux opérations y assimilées, ainsi qu'aux acquisitions intracommunautaires de biens, en matière de taxe sur la valeur ajoutée sera également modifié afin de se conformer au nouvel article 39bis, alinéa 1er, 1°, du Code tel que modifié par le présent projet.

Deuxièmement, l'article 10 de ce projet prévoit en outre, par l'insertion d'un nouveau alinéa 2 dans l'article 39bis du Code que l'exemption qui y est visée à est soumise à une condition de fond supplémentaire. En effet, l'exonération précitée ne s'appliquera que lorsque le fournisseur satisfait à l'obligation de fournir correctement et à temps les renseignements visés à l'article 53sexies du Code (relevé à la TVA des opérations intracommunautaires).

Le relevé à la TVA des opérations intracommunautaires est en effet considéré comme étant absolument essentiel pour informer l'État membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens de la présence de biens sur son territoire. Cette obligation constitue dès lors un élément important dans la lutte contre la fraude au sein de l'Union européenne depuis l'abolition des frontières intérieures fiscales et la disparition correspondante de l'usage des documents douaniers lors du franchissement de la frontière entre les États membres.

Lorsque l'obligation de déposer le relevé précité n'est pas remplie ou n'est pas remplie à temps ou lorsque les informations qui y sont reprises concernant une livraison ne sont pas correctes, le fournisseur ne peut plus appliquer l'exemption de TVA visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code, sauf dans les cas où le fournisseur agit de bonne foi, c'est-à-dire lorsqu'il peut dûment justifier ce manquement à l'égard de l'administration en charge de la TVA.

L'exemption de TVA visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 4°, du Code pour les livraisons visées à l'article 12bis, alinéa 1er, du Code, est également soumise aux nouvelles conditions de base prévues à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code. En vertu de l'article 39bis, alinéa 1er, 4°, du Code, cette exemption s'applique si l'exonération visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, nouveau, du Code

in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek niet kan toepassen. Op die manier verliest de voormelde rechtspraak van het Hof ter zake aldus voortaan haar pertinente omdat de bewoordingen van de bepaling waarop het zich bij haar arresten had gebaseerd, wordt gewijzigd.

Het koninklijk besluit nr. 52 van 29 december 1992 met betrekking tot de vrijstellingen betreffende de "intracommunautaire leveringen" van goederen en de ermee gelijkgestelde handelingen, alsook betreffende de intracommunautaire verwervingen van goederen, op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde zal eveneens worden gewijzigd om het in overeenstemming te brengen met het nieuwe artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek zoals gewijzigd door dit ontwerp.

Ten tweede voorziet artikel 10 van dit ontwerp bovendien door het invoegen van een nieuw tweede lid in artikel 39bis van het Wetboek dat de aldaar bedoelde vrijstelling wordt onderworpen aan een bijkomende grondvoorwaarde. De voormelde vrijstelling zal immers maar van toepassing zijn indien de leverancier zijn verplichting vervult om ten aanzien van de betrokken levering correct en tijdig de inlichtingen bedoeld in artikel 53sexies van het Wetboek te verstrekken (btw-opgave van de intracommunautaire handelingen).

De btw-opgave van de intracommunautaire handelingen wordt als absoluut essentieel beschouwd om de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen te informeren over het feit dat goederen op haar grondgebied zijn toegekomen. Die verplichting maakt aldus een belangrijk element uit in de strijd tegen de fraude binnen de Europese Unie sinds de afschaffing van de fiscale binnengrenzen en het daarmee gepaard gaande verdwijnen van het gebruik van douanedокументen bij de grensoverschrijding tussen de lidstaten.

Wanneer de verplichting om de voormelde opgave in te dienen niet of niet tijdig is vervuld of wanneer de erin opgenomen gegevens met betrekking tot een levering niet correct zijn, kan de leverancier de btw-vrijstelling bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek, niet meer toepassen, behalve in die gevallen waarin de leverancier te goeder trouw handelt, i.e. wanneer hij die tekortkoming terdege kan verantwoorden ten aanzien van de administratie belast met de toegevoegde waarde.

De btw-vrijstelling bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 4°, van het Wetboek voor de leveringen bedoeld in artikel 12bis, eerste lid, van het Wetboek, is eveneens onderworpen aan de nieuwe grondvoorwaarden opgenomen in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek. Overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 4°, van het Wetboek is die vrijstelling immers van toepassing

était applicable dans l'hypothèse où la livraison en cause serait réalisée en faveur d'un autre assujetti.

CHAPITRE 6

Dispositions finales

Art. 11

Les dispositions du chapitre 2 de ce projet, relatives au régime de stocks sous contrat de dépôt, s'appliquent aux biens qui sont expédiés ou transportées, à partir du 1er janvier 2020, au départ de la Belgique vers un autre État membre ou en sens inverse, selon les conditions du régime visé à l'article 17 bis de la directive TVA

Les biens qui sont expédiées ou transportées au départ de la Belgique vers un autre État membre ou en sens inverse avant cette date ne seront donc pas couverts par le nouvel régime, même si les biens sont encore dans un stock sous contrat de dépôt au 1er janvier 2020 en Belgique ou dans un autre État membre parce que le destinataire n'aurait pas encore retiré les biens expédiés ou transportés avant cette date.

Art. 12

Conformément à l'article 3, paragraphe 1, premier alinéa, de la directive 2019/475 et à l'article 2, paragraphe 1, premier alinéa, de la directive 2018/1910, les États membres sont tenus d'adopter les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer aux modifications apportées par ces directives, avec effet au 1er janvier 2020.

L'article 12 de ce projet fixe ainsi au 1er janvier 2020, l'entrée en vigueur des dispositions nouvelles introduites par la présente loi.

Le vice-premier ministre et ministre des Finances,

Alexander DE CROO

indien de vrijstelling bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 1°, nieuw, van het Wetboek zou gelden wanneer de betrokken levering voor een andere belastingplichtige zou zijn verricht.

HOOFDSTUK 6

Slotbepalingen

Art. 11

De bepalingen van hoofdstuk 2 van dit ontwerp, met betrekking tot de regeling inzake voorraad op afroep, zijn van toepassing op goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd vanuit België naar een andere lidstaat of omgekeerd, onder de voorwaarden van de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de btw-richtlijn.

Goederen die voor die datum werden verzonden of vervoerd vanuit België naar een andere lidstaat of omgekeerd, zullen dienvolgens niet onder de toepassing van de nieuwe regeling vallen, ook al bevinden de goederen zich op 1 januari 2020 nog steeds in een voorraad op afroep in België of in een andere lidstaat omdat de voor die datum verzonden of vervoerde goederen door de bestemming nog niet uit de voorraad werden genomen.

Art. 12

Overeenkomstig artikel 3, lid 1, eerste alinea, van de richtlijn 2019/475 en artikel 2, lid 1, eerste alinea, van de richtlijn 2018/1910, zijn de lidstaten ertoe gehouden de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen om aan de door deze richtlijnen aangebrachte wijzigingen te voldoen met ingang van 1 januari 2020.

Artikel 12 van dit ontwerp stelt daarom de datum van inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen ingevoegd door deze wet vast op 1 januari 2020.

De vice-eersteminister en minister van Financiën,

Alexander DE CROO

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée****Chapitre 1er. Dispositions générales**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. La présente loi transpose la directive 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE. Elle transpose également la directive 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres.

Chapitre 2. Modification du territoire douanier de l'Union

Art. 3. Dans l'article 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 1er juillet 2016, le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. L'intérieur du pays ne comprend pas les territoires nationaux suivants faisant partie du territoire douanier de la Communauté:

1° Royaume d'Espagne: les îles Canaries;

2° République française: les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne;

3° République hellénique: le Mont Athos;

4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord: les îles anglo-normandes;

5° République de Finlande: les îles Åland;

6° République italienne:

a) Campione d'Italia;

b) les eaux nationales du lac de Lugano.

L'intérieur du pays ne comprend pas non plus les territoires nationaux suivants ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté:

1° République fédérale d'Allemagne:

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde****Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Deze wet voorziet in de omzetting van richtlijn 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG. De wet voorziet eveneens in de omzetting van richtlijn 2018/1910 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten.

Hoofdstuk 2. Wijziging van het douanegebied van de Unie

Art. 3. In artikel 1 van Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, laatstelijk gewijzigd bij de programmatief van 1 juli 2016, wordt paragraaf 4 vervangen als volgt:

“§ 4. Het binnenland omvat niet de volgende nationale grondgebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;

2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

3° Helleense Republiek: de Berg Athos;

4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden;

5° Republiek Finland: de Åland-eilanden;

6° Italiaanse Republiek:

a) Campione d'Italia;

b) de nationale wateren van het meer van Lugano.

Het binnenland omvat evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

1° Bondsrepubliek Duitsland:

a) l'île d'Helgoland;

b) le territoire de Büsing;

2° Royaume d'Espagne:

a) Ceuta;

b) Melilla;

3° République italienne: Livigno;

4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord: Gibraltar.”.

Chapitre 3. Régime de stocks sous contrat de dépôt

Art. 4. Dans l'article 1er du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 14 octobre 2018, il est inséré un paragraphe 16 rédigé comme suit:

“Pour l'application du présent Code, on entend par “transfert à destination d'un autre État membre”, toute expédition ou transport d'un bien meuble corporel effectué par un assujetti ou pour son compte, en dehors de la Belgique mais dans la Communauté, pour les besoins de son entreprise.”.

Art. 5. Dans l'article 12bis, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et remplacé par la loi du 17 décembre 2012, la phrase liminaire est remplacée par ce qui suit:

“N'est pas considéré comme un transfert à destination d'un autre État membre, l'expédition ou le transport d'un bien pour les besoins de l'une des opérations suivantes:”.

Art. 6. Dans le chapitre III du même Code, il est inséré un article 12ter rédigé comme suit:

“Art. 12ter. § 1er. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

§ 2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies:

1° les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis;

2° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'a pas établi le siège de son activité économique et ne dispose pas

a) het eiland Helgoland;

b) het grondgebied van Büsing;

2° Koninkrijk Spanje:

a) Ceuta;

b) Melilla;

3° Italiaanse Republiek: Livigno;

4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar.”.

Hoofdstuk 3. Regeling inzake voorraad op afroep

Art. 4. In artikel 1 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd door de wet van 14 oktober 2018, wordt een paragraaf 16 ingevoegd, luidende:

“Voor de toepassing van dit Wetboek, wordt verstaan onder “overbrenging naar een andere lidstaat”, elke verzending of elk vervoer van een lichamelijk roerend goed voor bedrijfsdoeleinden, door of voor rekening van een belastingplichtige, buiten België maar binnen de Gemeenschap.”.

Art. 5. In artikel 12bis, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 28 december 1992 en vervangen door de wet van 17 december 2012, wordt de inleidende zin vervangen als volgt:

“Als overbrenging naar een andere lidstaat wordt niet beschouwd, de verzending of het vervoer van een goed ten behoeve van één van de volgende handelingen.”.

Art. 6. In hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 12ter ingevoegd, luidende:

“Art. 12ter. § 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en

d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés;

3° l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la T.V.A. dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification T.V.A. qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au 2° au moment du départ de l'expédition ou du transport;

4° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3 et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés dans le relevé visé à l'article 53sexies, § 1er.

§ 3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, une livraison de biens conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4.

§ 4. Lorsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, 3°, et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

§ 5. Aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies:

1° le pouvoir de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers la Belgique, dans le délai visé au paragraphe 4;

2° l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que:

1° les autres conditions visées au paragraphe 2 sont remplies;

heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, in de opgave bedoeld in artikel 53sexies, § 1.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de onder paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige bedoeld in paragraaf 2, 3°, en paragraaf 6 voor wie zij waren bestemd, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;

2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

1° de andere voorwaarden bedoeld in paragraaf 2 zijn vervuld;

2° le remplacement est inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, 2°, dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie.

Lorsque les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison.

Lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport.

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, lorsque cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants.”.

Art. 7. Dans l'article 25bis du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, modifié par l'arrêté royal du 22 décembre 1995 et confirmé par la loi du 15 octobre 1998, il est inséré un paragraphe 3 rédigé comme suit:

“§ 3. Est également considérée comme une acquisition intracommunautaire de biens, l'obtention par l'assujetti destinataire du pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel acquis sous le régime visé à l'article 17bis de la directive 2006/112/CE.”.

Art. 8. Dans l'article 25quater, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, les mots “conformément à l'article 12bis” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 12bis et 12ter”.

Art. 9. Dans l'article 53sexies, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié par la loi du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la phrase liminaire, les mots “à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée” sont remplacés par les mots “dans un relevé à déposer auprès de l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée”;

a) il est inséré un 4° rédigé comme suit:

2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld.

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering.

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer.

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen.”.

Art. 7. In artikel 25bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 28 december 1992, gewijzigd door het koninklijk besluit van 22 december 1995 en bekraftigd door de wet van 15 oktober 1998, wordt een paragraaf 3 ingevoegd, luidende:

“§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige bestemming van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG.”.

Art. 8. In artikel 25quater, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de wet van 28 december 1992, worden de woorden “overeenkomstig artikel 12bis” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 12bis en 12ter”.

Art. 9. In artikel 53sexies, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin, worden de woorden “aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde” vervangen door de woorden “in een opgave die moet worden ingediend bij de administratie belast met de toegevoegde waarde”;

a) de paragraaf wordt aangevuld met de bepaling onder 4°:

“4° le numéro d'identification T.V.A. de l'assujetti auquel sont destinés des biens qui sont expédiés ou transportés au cours du mois précédent sous le régime des stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 12ter, § 2, ainsi que tout changement concernant des informations fournies au cours d'une période précédente.”.

Art. 10. L'article 54bis, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 décembre 2012, est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“Tout assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 12ter, tient un registre qui permet à l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée de vérifier l'application correcte de ce régime. Ce registre contient les informations visées à l'article 54 bis, paragraphe 1, du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée.

Tout assujetti destinataire d'une livraison de biens en Belgique dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE tient un registre de ces biens. Ce registre contient les informations visées à l'article 54 bis, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) n° 282/2011 du Conseil du 15 mars 2011 portant mesures d'exécution de la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée.”.

Chapitre 4. Ventes en chaîne

Art. 11. L'article 14 du même Code, rétabli par la loi du 17 décembre 2012, est complété par le paragraphe 5 rédigé comme suit:

“§ 5. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés.

Aux fins du présent paragraphe, il faut entendre par “opérateur intermédiaire” un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte.”.

“4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 12ter, § 2, in de loop van de vorige maand werden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie tijdens een voorgaande periode.”.

Art. 10. Artikel 54bis, § 1, van hetzelfde wetboek, ingevoegd door de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 17 december 2012, wordt aangevuld met twee leden luidend als volgt:

“iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting op de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren. Dit register bevat de gegevens bedoeld in artikel 54 bis, lid 1, van de uitvoeringsverordening (EU) Nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij. Dit register bevat de gegevens bedoeld in artikel 54 bis, lid 2, van de uitvoeringsverordening (EU) Nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.”.

Hoofdstuk 4. Kettingverkopen

Art. 11. Artikel 14 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 17 december 2012, wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van op-eenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder “tussenhandelaar” verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.”.

Chapitre 5. Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Art. 12. Dans l'article 39bis, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par l'arrêté royal du 29 décembre 1992, confirmé par la loi du 22 juillet 1993 et modifié en dernier lieu par la loi du 29 novembre 2017, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu'un assujetti bénéficiant du régime prévu à l'article 56bis, par l'acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, lorsque ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4, effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un autre État membre et qui:

- a) y sont identifiés aux fins de la T.V.A.;
- b) ont communiqué ce numéro d'identification à la T.V.A. au fournisseur;
- c) ont satisfait à l'obligation de déposer dans le délai requis le relevé visé à l'article 53sexieset y ont repris les informations correctes concernant ces livraisons, ou qui peuvent dûment justifier un manquement à ces obligations.”.

Chapitre 6. Entrée en vigueur

Art. 13. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2020.

Hoofdstuk 5. Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Art. 12. In artikel 39bis, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij het koninklijk besluit van 29 december 1992, bekrachtigd bij de wet van 22 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 november 2017, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelen in een andere lidstaat, wanneer deze leveringen niet zijn onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4, en die:

- a) er voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd;
- b) dit btw-identificatienummer hebben meegeleid aan hun leverancier;
- c) hebben voldaan aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde opgave tijdig in te dienen en daarin de correcte informatie betreffende die leveringen hebben opgenomen, of die een tekortkoming aan die verplichtingen terdege kunnen verantwoorden.”.

Hoofdstuk 6. Inwerkingtreding

Art. 13. Deze wet treedt in werking op 1 januari 2020.

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée - (v66) - 13/06/2019 12:07

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Le Ministre des Finances A. DE CROO

Contact cellule stratégique

Nom : **Pieter Daens**

E-mail : **pieter.daens@decroo.fed.be**

Téléphone : **0484631149**

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom :

E-mail :

Téléphone :

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Premièrement, le présent avant-projet de loi transpose la directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE.

Deuxièmement, le présent avant-projet de loi transpose la directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les Etats membres. Il s'agit des mesures (des soi-disant "quick fixes" dans le cadre du future régime définitif de T.V.A.) qui constituent des améliorations ponctuelles aux règles européennes actuelles en matière de T.V.A. applicables aux transactions frontières en ce qui concerne le régime de simplification relatif aux stocks sous contrat de dépôt, l'attribution de l'expédition ou du transport lors de ventes en chaîne et les conditions de fond relatives à l'application de l'exonération de la T.V.A. des "livraisons intracommunautaires" de biens.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

néant

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

1/5

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée - (v66) - 13/06/2019 12:07

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

néant

2/5

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée - (v66) - 13/06/2019 12:07

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Il s'agit de l'application générale de dispositions en matière de T.V.A.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

L'avant-projet concerne l'application générale de dispositions en matière de T.V.A. Celles-ci sont par conséquent également d'application aux PME.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée - (v66) - 13/06/2019 12:07

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Il n'y a pas d'impact spécifique d'ordre positif ou négatif envers les PME.

Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

| Des entreprises/citoyens sont concernés. Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Régime de simplification pour les mouvements de biens transfrontaliers en provenance ou à destination de la Belgique dans le cadre des envois en consignation et les régimes qui y sont assimilés (circulaire n° 16 du 4 juillet 1994)

Réglementation en projet

Introduction dans la réglementation T.V.A. d'un nouveau régime de simplification relatif aux stocks sous contrat de dépôt, à appliquer de plein droit par tous les États membres pour les opérations transfrontalières.

Obligations:

- l'obligation pour le fournisseur de reprendre dans le relevé des opérations intracommunautaires, lors de l'expédition ou de l'envoi des biens vers un autre Etat membre, le numéro d'identification à la T.V.A. de l'assujetti auquel sont destinés des biens. Doit également y être repris tout changement concernant les informations déjà fournies au cours d'une période précédente.
- l'obligation dans le chef du fournisseur de reprendre dans un registre, un certain nombre d'informations relatives aux opérations effectuées sous le régime de simplification de stocks sous contrat de dépôt.

S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.
 S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

4/5

Avant-projet de loi modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée - (v66) - 13/06/2019 12:07

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'imapct sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Il s'agit de mesures applicables au sein de l'UE.

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - (v66) - 13/06/2019
12:07

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

De Minister van Financiën A. DE CROO

Contactpersoon beleidscel

Naam : Pieter Daens

E-mail : pieter.daens@decroo.fed.be

Tel. Nr. : 0484631149

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam :

E-mail :

Tel. Nr. :

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Onderhavig voorontwerp van wet voorziet vooreerst in de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van Richtlijn 2008/118/EG.

Ten tweede zet dit voorontwerp de richtlijn (EU) 2018/1910 om van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten. Het betreft maatregelen (zogenaamde "quick fixes" in het kader van de toekomstige definitieve btw-regeling.) die punctuele verbeteringen aanbrengen aan de huidige Europese regels inzake btw die van toepassing zijn op grensoverschrijdende handelingen met betrekking tot de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep, de toewijzing van de verzending of het vervoer bij kettingverkopen en de grondvoorwaarden voor de toepassing van de btw-vrijstelling met betrekking tot "intracommunautaire leveringen" van goederen.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

nihil

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

1/5

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - (v66) - 13/06/2019
12:07

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

nihil

2/5

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - (v66) - 13/06/2019
12:07

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

Het betreft de algemene toepassing van bepalingen inzake btw.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investeringen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Het voorontwerp betreft de algemene toepassing van bepalingen inzake btw. Deze zijn derhalve ook van toepassing op alle kmo's

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - (v66) - 13/06/2019
12:07

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Geen specifieke positieve of negatieve impact op kmo's.

Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

| Ondernemingen of burgers zijn betrokken. Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Vereenvoudigingsregeling voor de grensoverschrijdende goederenbewegingen vanuit of naar België in het kader van consignatiezendingen en daarmee gelijkgestelde regelingen (circulaire nr. 16 van 4 juli 1994).

Ontwerp van regelgeving

Invoering in de btw-regelgeving van een nieuwe vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep, die door alle lidstaten van rechtswege moet worden toegepast voor grensoverschrijdende handelingen.

Verplichtingen:

- de verplichting voor de leverancier om bij de verzending of het vervoer van de goederen naar een andere lidstaat het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen bestemd zijn op te nemen in de opgave van de intracommunautaire handelingen. Bovendien zal ook melding moeten worden gemaakt van elke wijziging in de reeds ingediende informatie tijdens een voorgaande periode;
- de verplichting in hoofde van de leverancier om een aantal gegevens met betrekking tot de handelingen verricht onder de vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep op te nemen in een register.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

4/5

Voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - (v66) - 13/06/2019

12:07

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherente ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Het betreft maatregelen van toepassing binnen de EU.

5/5

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 66.420/1/V DU 7 AOÛT 2019

Le 8 juillet 2019, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours prorogé de plein droit^(*) jusqu'au 22 août 2019, sur un avant-projet de loi 'modifiant le Code de la taxe sur la valeur ajoutée'.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre des vacances le 1er août 2019. La chambre était composée de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d'État, président, Jan Clement et Bert Thys, conseillers d'État, Bruno Peeters, assesseur, Annemie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries Van Eeckhoutte, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried Van Vaerenbergh, conseiller d'État.

L'avis dont le texte suit, a été donné le 7 août 2019.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTEE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi a pour objet de modifier différentes dispositions du Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: Code de la TVA), afin de transposer les deux directives suivantes:

— directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 'modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE', et

— directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 'modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres'.

^(*) Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 66.420/1/V VAN 7 AUGUSTUS 2019

Op 8 juli 2019, is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege^(*) verlengd tot 22 augustus 2019, een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde'.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 1 augustus 2019. De kamer was samengesteld uit Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad, voorzitter, Jan Clement en Bert Thys, staatsraden, Bruno Peeters, assessor, Annemie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries Van Eeckhoutte, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried Van Vaerenbergh, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 augustus 2019*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond², alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Strekking van het voorontwerp

2. Het voorontwerp van wet sterkt ertoe verschillende bepalingen van het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: Btw-wetboek) te wijzigen, teneinde de volgende twee richtlijnen om te zetten:

— richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 'tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG', en

— richtlijn (EU) 2018/1910 van de Raad van 4 december 2018 'tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten'.

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrikt tussen 15 juli en 15 augustus.

Afin de transposer la première directive, la municipalité italienne de Campione d'Italia et les eaux italiennes du lac de Lugano sont incluses dans le territoire douanier de l'Union européenne.

En vue de transposer la dernière directive, dite *quick fixes*³, l'avant-projet prévoit un régime de simplification en matière de stocks sous contrat de dépôt ainsi que des présomptions légales concernant le lieu où le transport est réputé se dérouler en cas de ventes en chaîne, et adapte les conditions de fond du régime d'exemption pour les livraisons intracommunautaires de biens.

L'entrée en vigueur de la loi à adopter est fixée au 1er janvier 2020.

Formalités

3. Le projet comporte des dispositions qui règlent le traitement des données à caractère personnel.

L'article 36, paragraphe 4, du RGPD⁴, combiné avec son article 57, paragraphe 1, c), et le considérant 96 de ce règlement, prévoit une obligation de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national, ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement.

Le délégué a déclaré que la demande d'avis à l'Autorité de protection des données est en préparation.

Si l'accomplissement de la formalité susmentionnée devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

Ter omzetting van de eerste richtlijn worden de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano opgenomen in het douanegebied van de Europese Unie.

Ter omzetting van de laatste richtlijn, de zgn. *quick fixes*-richtlijn³, wordt voorzien in een vereenvoudigingsregeling inzake voorraad op afroep, in wettelijke vermoedens van waar het vervoer wordt geacht plaats te vinden bij kettingverkopen en worden de grondvoorwaarden van de vrijstellingenregeling voor intracommunautaire leveringen van goederen aangepast.

De inwerkingtreding van de aan te nemen wet is vastgesteld op 1 januari 2020.

Vormvereisten

3. Het ontwerp bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

Art. 36, lid 4, van de AVG⁴, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

De gemachtigde heeft verklaard dat de adviesaanvraag bij de Gegevensbeschermingsautoriteit in voorbereiding is.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van deze vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

³ Voir <https://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2018/10/02/vat-council-agrees-short-term-fixes-pending-overhaul/>: étant donné qu'il faudra encore plusieurs années pour mettre en œuvre le régime de TVA définitif pour les échanges intracommunautaires qui se substituera au régime transitoire actuel, un certain nombre de mesures spécifiques ont été adoptées au niveau européen ("quick fixes") afin d'harmoniser et de simplifier certains régimes destinés aux entreprises dans le cadre de la réglementation existante en matière de TVA.

⁴ Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)'.

³ Zie <https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2018/10/02/vat-council-agrees-short-term-fixes-pending-overhaul/>: aangezien de implementatie van de definitieve btw-regeling voor de intracommunautaire handelingen die in de plaats zal komen van de huidige overgangsregeling nog een aantal jaren zal vergen, zijn op Europees niveau een aantal specifieke maatregelen goedgekeurd ("quick fixes") om bepaalde regelingen voor ondernemingen te harmoniseren en te vereenvoudigen binnen de bestaande btw-regeling.

⁴ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

Examen du texte

Intitulé

4. L'intitulé de l'avant-projet doit en préciser davantage l'objet en ajoutant le segment de phrase „en vue de la transposition de la directive (UE) 2019/475 et de la directive (UE) 2018/1910”.

Art. 2

5. Le texte de la première phrase de l'article 2 de l'avant-projet doit être mis en conformité avec l'intitulé correct de la directive (UE) 2019/475. En outre, il est recommandé de scinder l'article en deux alinéas. Il convient dès lors de rédiger l'article 2 comme suit:

“La présente loi transpose la directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE.

Elle transpose également la directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres”.

Art. 3

6. À l'article 1er, § 4, 5°, en projet, du Code de la TVA, on écrira “les îles Åland” au lieu de “les îles Aland”.

Art. 5

7. Le texte de l'article 12bis, alinéa 2, en projet, du Code de la TVA doit préciser que l'on vise le transfert à destination d'un autre État membre “pour l'application de l'alinéa 1er”.

Le délégué a marqué son accord sur ce point.

Art. 6

8. À l'article 12ter, § 3, en projet, du Code de la TVA, le segment de phrase “une livraison de biens conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée” ne semble pas tout à fait conforme à l'article 17bis, paragraphe 3, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 ‘relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée’

Onderzoek van de tekst

Opschrift

4. In het opschrift van het voorontwerp dient het voorwerp nader te worden gepreciseerd door toevoeging van de zinsnede „ter omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 en richtlijn (EU) 2018/1910”.

Art. 2

5. In de eerste zin van artikel 2 van het voorontwerp dient de tekst in overeenstemming te worden gebracht met het juiste opschrift van de richtlijn (EU) 2019/475. Bovendien verdient het aanbeveling om het artikel in te delen in twee ledens. Artikel 2 dient dan te worden geredigeerd als volgt:

“Deze wet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG.

De wet voorziet eveneens in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/1910 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten.”

Art. 3

6. In het ontworpen artikel 1, § 4, 5°, van het Btw-wetboek schrijf men “Åland-eilanden” in de plaats van “Aland-eilanden”.

Art. 5

7. In de tekst van het ontworpen artikel 12bis, tweede lid, van het Btw-wetboek moet worden gepreciseerd dat wordt bedoeld de overbrenging naar een andere lidstaat “voor de toepassing van het eerste lid”.

De gemachtigde is het hiermee eens.

Art. 6

8. In het ontworpen artikel 12ter, § 3, van het Btw-wetboek lijkt de zinsnede “wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht”, niet geheel overeen te stemmen met artikel 17bis, lid 3, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 ‘betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting

(ci-après: directive TVA)⁵, qui précise le moment et le lieu du transfert, ni à la déclaration figurant dans l'exposé des motifs de l'avant-projet selon laquelle les autres conditions de l'article 39bis du Code de la TVA doivent être remplies. À la question de savoir s'il ne vaudrait pas mieux rédiger le segment de phrase précité comme suit “une livraison de biens qui répond également aux autres conditions de l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée …”, le délégué a répondu:

“Er is van de beleidsvrijheid van de nationale wetgever bij de omzetting van een Europese richtlijn gebruik gemaakt om de bepaling van de richtlijn te herstructureren, daarbij ook rekening houdend met het feit dat de betrokken bepaling hoe dan ook in de nationale wetgeving niet als dusdanig kan worden omgezet. De betrokken bepaling op Europees niveau verwijst immers op de typisch EU-overkoepelende wijze tegelijk naar de handeling die geacht wordt plaats te vinden in de lidstaat van vertrek en de lidstaat van aankomst of verzending van de goederen (waarbij beide elementen hebben plaatsgevonden op een tijdstip dat voorafgaat aan de toepassing van de bepaling die gebonden is aan het wegnemen van de goederen uit de voorraad in de lidstaat van aankomst of verzending van de goederen). Op nationaal niveau is een dergelijke overkoepelende bepaling binnen de structuur van het WBTW onmogelijk, omdat die situatie moet worden opgeknipt tussen enerzijds het scenario waarin België lidstaat van vertrek is van de goederen (i.e. waarbij de levering in België plaatsvindt) en anderzijds het scenario waarin België lidstaat van aankomst is van de goederen (i.e. waarbij de intracommunautaire verwerving in België plaatsvindt). De plaats van de handelingen wordt op nationaal niveau dus niet woordelijk geëxpliciteerd zoals in de Europese bepaling, maar volgt logischerwijze uit de kwalificatie van de betrokken handeling in elk van de voormelde scenario's die op nationaal niveau noodgedwongen op een verschillende plaats worden afgehandeld (al naargelang de goederen vertrekken dan wel toekomen in België). Mede daardoor werden de bewoordingen van de bepaling bij die uitsplitsing enigszins geherstructureerd.

Op grond van hetgeen voorafgaat, is er ter zake van de plaats van de betrokken handelingen, noch van het tijdstip van die handelingen een inhoudelijk verschil tussen de Europese en de nationale bepaling.

⁵ Le paragraphe 3 de l'article 17bis de la directive TVA, inséré par l'article 1er de la directive (UE) 2018/1910, s'énonce comme suit: “Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, les règles suivantes s'appliquent lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4:

- a) une livraison de biens, conformément à l'article 138, paragraphe 1, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte dans l'État membre à partir duquel les biens ont été expédiés ou transportés;
- b) une acquisition intracommunautaire de biens est réputée être effectuée par l'assujetti destinataire de la livraison de ces biens dans l'État membre vers lequel les biens ont été expédiés ou transportés”.

over de toegevoegde waarde' (hierna: Btw-richtlijn)⁵, dat een precisering bevat van het tijdstip en de plaats van de overdracht, en met de verklaring in de memorie van toelichting bij het voorontwerp dat de overige voorwaarden van artikel 39bis van het Btw-wetboek moeten worden vervuld. Op de vraag of de voormelde zinsnede niet beter zou luiden “wordt een levering van goederen die ook beantwoordt aan de overige voorwaarden van artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht …”, antwoordde de gemachtigde:

“Er is van de beleidsvrijheid van de nationale wetgever bij de omzetting van een Europese richtlijn gebruik gemaakt om de bepaling van de richtlijn te herstructureren, daarbij ook rekening houdend met het feit dat de betrokken bepaling hoe dan ook in de nationale wetgeving niet als dusdanig kan worden omgezet. De betrokken bepaling op Europees niveau verwijst immers op de typisch EU-overkoepelende wijze tegelijk naar de handeling die geacht wordt plaats te vinden in de lidstaat van vertrek en de lidstaat van aankomst of verzending van de goederen (waarbij beide elementen hebben plaatsgevonden op een tijdstip dat voorafgaat aan de toepassing van de bepaling die gebonden is aan het wegnemen van de goederen uit de voorraad in de lidstaat van aankomst of verzending van de goederen). Op nationaal niveau is een dergelijke overkoepelende bepaling binnen de structuur van het WBTW onmogelijk, omdat die situatie moet worden opgeknipt tussen enerzijds het scenario waarin België lidstaat van vertrek is van de goederen (i.e. waarbij de levering in België plaatsvindt) en anderzijds het scenario waarin België lidstaat van aankomst is van de goederen (i.e. waarbij de intracommunautaire verwerving in België plaatsvindt). De plaats van de handelingen wordt op nationaal niveau dus niet woordelijk geëxpliciteerd zoals in de Europese bepaling, maar volgt logischerwijze uit de kwalificatie van de betrokken handeling in elk van de voormelde scenario's die op nationaal niveau noodgedwongen op een verschillende plaats worden afgehandeld (al naargelang de goederen vertrekken dan wel toekomen in België). Mede daardoor werden de bewoordingen van de bepaling bij die uitsplitsing enigszins geherstructureerd.

Op grond van hetgeen voorafgaat, is er ter zake van de plaats van de betrokken handelingen, noch van het tijdstip van die handelingen een inhoudelijk verschil tussen de Europese en de nationale bepaling.

⁵ Lid 3 van artikel 17bis van de Btw-richtlijn, zoals ingevoegd bij artikel 1 van richtlijn (EU) 2018/1910, luidt als volgt:

“Wanneer aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan, zijn de volgende regels van toepassing op het tijdstip van overdracht van het recht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de onder c) van lid 2 bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in lid 4 bedoelde termijn plaatsvindt:

- a) een levering van goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren in de lidstaat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd;

- b) een intracommunautaire verwerving van goederen wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd in de lidstaat waarnaar de goederen werden verzonden of vervoerd.”

Daarnaast is het wél zo dat in een zeer strikte lezing van de Europese bepaling zou kunnen worden aangenomen dat die bepaling – die ervan uitgaat dat de voorwaarden voor de regeling inzake voorraad op afroep, zoals opgenomen in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG, vervuld zijn – impliceert dat er, op grond van de ingevoerde juridische fictie, op een onweerlegbare manier moet worden vanuit gegaan dat er een levering plaatsvindt die aan de voorwaarden voor de btw-vrijstelling voldoet zoals opgenomen in artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG.

Ook al heeft de juridische fictie inderdaad tot gevolg dat er een gelijkschakeling is van de bedoelde handeling met een levering van goederen verricht overeenkomstig artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG, dit houdt nog niet ipso facto in dat deze levering ook is vrijgesteld op grond van dat laatste artikel. Eveneens op grond van de richtlijn 2018/1910, is er voortaan een bijkomende wijziging aangebracht aan artikel 138 (met name de invoering van een lid 1bis), die een aanvullende beperking oplegt aan de vrijstelling opgenomen in artikel 138, lid 1 (nieuw), van de btw-richtlijn. De bedoelde levering kan met name maar worden vrijgesteld op voorwaarde dat de leverancier de betrokken handeling op een correcte manier heeft opgenomen in zijn opgave van intracommunautaire handelingen.

De verwijzing in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en de daarin opgenomen juridische fictie strekt zich dienovereenkomstig dus enkel uit tot het feit dat:

— de goederen werden vervoerd of verzonden tussen twee lidstaten (vervuld in het kader van de regeling inzake de voorraad op afroep, weliswaar op een tijdstip dat voorafgaat aan de overdracht – waaraan wordt tegemoet gekomen door het gedeelte uit de ingevoerde fictie omtrent het tijdstip);

— de afnemer van de goederen de status moet hebben van belastingplichtige en handelen in die hoedanigheid, en bovendien zijn btw-identificatienummer aan de leverancier hebben meegedeeld (vervuld in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep op grond van artikel 17bis, tweede lid, c), (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG.

De handeling die door de juridische fictie in het leven wordt geroepen is dus niet automatisch vrijgesteld: dat zal enkel het geval zijn als ook de nieuwe bijkomende voorwaarde voor de toepassing van de vrijstelling opgenomen in artikel 138, 1bis (nieuw), van de richtlijn is vervuld en de leverancier de betrokken handeling dus op een correcte manier heeft opgenomen in zijn opgave van intracommunautaire handelingen. Het woord ‘vrijgesteld’ wordt daarom ook niet gehanteerd in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en er wordt enkel verwezen naar artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en niet naar artikel 138, lid 1bis (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG.

Om dit duidelijker te maken in de nationale tekst wordt voorgesteld om de tekst van artikel 39bis, eerste lid, 1°, WBTW zo te herstructureren dat – overeenkomstig het bepaalde in artikel 17bis, tweede lid (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG – enkel wordt verwezen naar het nationale equivalent van

Daarnaast is het wél zo dat in een zeer strikte lezing van de Europese bepaling zou kunnen worden aangenomen dat die bepaling – die ervan uitgaat dat de voorwaarden voor de regeling inzake voorraad op afroep, zoals opgenomen in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG, vervuld zijn – impliceert dat er, op grond van de ingevoerde juridische fictie, op een onweerlegbare manier moet worden vanuit gegaan dat er een levering plaatsvindt die aan de voorwaarden voor de btw-vrijstelling voldoet zoals opgenomen in artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG.

Ook al heeft de juridische fictie inderdaad tot gevolg dat er een gelijkschakeling is van de bedoelde handeling met een levering van goederen verricht overeenkomstig artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG, dit houdt nog niet ipso facto in dat deze levering ook is vrijgesteld op grond van dat laatste artikel. Eveneens op grond van de richtlijn 2018/1910, is er voortaan een bijkomende wijziging aangebracht aan artikel 138 (met name de invoering van een lid 1bis), die een aanvullende beperking oplegt aan de vrijstelling opgenomen in artikel 138, lid 1 (nieuw), van de btw-richtlijn. De bedoelde levering kan met name maar worden vrijgesteld op voorwaarde dat de leverancier de betrokken handeling op een correcte manier heeft opgenomen in zijn opgave van intracommunautaire handelingen.

De verwijzing in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en de daarin opgenomen juridische fictie strekt zich dienovereenkomstig dus enkel uit tot het feit dat:

— de goederen werden vervoerd of verzonden tussen twee lidstaten (vervuld in het kader van de regeling inzake de voorraad op afroep, weliswaar op een tijdstip dat voorafgaat aan de overdracht – waaraan wordt tegemoet gekomen door het gedeelte uit de ingevoerde fictie omtrent het tijdstip);

— de afnemer van de goederen de status moet hebben van belastingplichtige en handelen in die hoedanigheid, en bovendien zijn btw-identificatienummer aan de leverancier hebben meegedeeld (vervuld in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep op grond van artikel 17bis, tweede lid, c), (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG.

De handeling die door de juridische fictie in het leven wordt geroepen is dus niet automatisch vrijgesteld: dat zal enkel het geval zijn als ook de nieuwe bijkomende voorwaarde voor de toepassing van de vrijstelling opgenomen in artikel 138, 1bis (nieuw), van de richtlijn is vervuld en de leverancier de betrokken handeling dus op een correcte manier heeft opgenomen in zijn opgave van intracommunautaire handelingen. Het woord ‘vrijgesteld’ wordt daarom ook niet gehanteerd in artikel 17bis, tweede lid (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en er wordt enkel verwezen naar artikel 138, lid 1 (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG en niet naar artikel 138, lid 1bis (nieuw), van de richtlijn 2006/112/EG.

Om dit duidelijker te maken in de nationale tekst wordt voorgesteld om de tekst van artikel 39bis, eerste lid, 1°, WBTW zo te herstructureren dat – overeenkomstig het bepaalde in artikel 17bis, tweede lid (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG – enkel wordt verwezen naar het nationale equivalent van de

de vrijstellingsoverwaarden opgenomen in artikel 138, eerste lid (nieuw), van de btw-richtlijn en niet naar het nationale equivalent van de vrijstellingsoverwaarde opgenomen in artikel 138, lid 1bis (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG (...).

La suggestion du délégué de restructurer le texte de l'article 39bis, alinéa 1er, du Code de la TVA, à l'article 12 de l'avant-projet, peut être accueillie.

9. À l'article 12ter, § 4, en projet, du Code de la TVA, il y a lieu de remplacer le segment de phrase "visé au paragraphe 2, 3°, et au paragraphe 6" par le segment de phrase "visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6".

Le délégué a marqué son accord sur cette adaptation du texte.

10. Le régime de stocks sous contrat de dépôt (article 12ter, § 4, en projet, du Code de la TVA) prévoit que "[...] orsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés (...), et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert (...) est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois".

À la question de savoir comment s'effectue l'imputation de la destination des biens en stock, le délégué a répondu:

"(...) [D]e eerste jaarhelft [werden] op Europees niveau nog tal van besprekingen gewijd onder voorzitterschap van de diensten van de Europese Commissie over de interpretatie en praktische implementatie (tot op IT-niveau) van de richtlijn 2018/1910). Op grond hiervan is het waarschijnlijk dat er nog documenten zullen worden gepubliceerd op EU-niveau waarbij tal van deze aspecten zullen worden toegelicht, hetzij onder de vorm van richtsnoeren van het btw-comité (i.e. onder verantwoordelijkheid van de Europese Commissie én de lidstaten), hetzij onder de vorm van 'guidelines' (i.e. onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de Europese Commissie zelf).

Voor een aantal aspecten die derhalve nog op EU-niveau in discussie zijn, zoals het aspect dat u aanhaalt in uw vraag, wordt op Belgisch niveau op dit moment dan ook nog geen definitieve stelling ingenomen. Dat neemt niet weg dat op dit punt de logica van de regeling inzake de termijn van twaalf maanden – zoals erkend door de Europese Commissie en de lidstaten die zich hierover al hebben uitgesproken in de discussies – er eerder voor pleit om in die specifieke omstandigheden uit te gaan van een FIFO-regeling".

Il est recommandé d'insérer ces précisions dans l'exposé des motifs.

11. À la question de savoir s'il ne vaudrait pas mieux préciser le texte de l'article 12ter, § 7, alinéa 3, en projet, du Code de la TVA en ajoutant – en conformité avec l'exposé des motifs – les mots "en dehors de toute livraison" après le segment de phrase "Lorsque les biens sont expédiés ou

vrijstellingsoverwaarden opgenomen in artikel 138, eerste lid (nieuw), van de btw-richtlijn en niet naar het nationale equivalent van de vrijstellingsoverwaarde opgenomen in artikel 138, lid 1bis (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG (...).

Met de suggestie van de gemachtigde om in artikel 12 van het voorontwerp de tekst van artikel 39bis, eerste lid, van het Btw-wetboek te herstructureren, kan worden ingestemd.

9. In het ontworpen artikel 12ter, § 4, van het Btw-wetboek moet de zinsnede "bedoeld in paragraaf 2, 3°, en paragraaf 6" worden vervangen door de zinsnede "bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6".

De gemachtigde heeft met deze tekstaanpassing ingestemd.

10. De regeling inzake voorraad op afroep (ontworpen artikel 12ter, § 4, van het Btw-wetboek) bepaalt dat "[w]anneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd (...), en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging (...) geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden".

Op de vraag hoe de aanrekening van de bestemming van de goederen in de voorraad gebeurt, antwoordde de gemachtigde:

"(...) [D]e eerste jaarhelft [werden] op Europees niveau nog tal van besprekingen gewijd onder voorzitterschap van de diensten van de Europese Commissie over de interpretatie en praktische implementatie (tot op IT-niveau) van de richtlijn 2018/1910). Op grond hiervan is het waarschijnlijk dat er nog documenten zullen worden gepubliceerd op EU-niveau waarbij tal van deze aspecten zullen worden toegelicht, hetzij onder de vorm van richtsnoeren van het btw-comité (i.e. onder verantwoordelijkheid van de Europese Commissie én de lidstaten), hetzij onder de vorm van 'guidelines' (i.e. onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de Europese Commissie zelf).

Voor een aantal aspecten die derhalve nog op EU-niveau in discussie zijn, zoals het aspect dat u aanhaalt in uw vraag, wordt op Belgisch niveau op dit moment dan ook nog geen definitieve stelling ingenomen. Dat neemt niet weg dat op dit punt de logica van de regeling inzake de termijn van twaalf maanden – zoals erkend door de Europese Commissie en de lidstaten die zich hierover al hebben uitgesproken in de discussies – er eerder voor pleit om in die specifieke omstandigheden uit te gaan van een FIFO-regeling."

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

11. Op de vraag of de tekst van het ontworpen artikel 12ter, § 7, derde lid, van het Btw-wetboek niet het best wordt verduidelijkt door de toevoeging – in lijn met de memorie van toelichting – van de woorden "los van enige levering" na de zinsnede "Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd

transportés vers un pays autre que la Belgique,”, le délégué a donné la réponse suivante:

“De tekst werd overgenomen van de tekst van de richtlijn. De verduidelijking van de aflijning tussen de reikwijdte van het tweede en het derde lid werden toegevoegd in het bijzonder op grond van de besprekingen die op Europees niveau werden gevoerd in het kader van de werkgroep over de toekomst van de btw van 5 april 2019 en het btw-comité van 3 juni 2019. Het is immers duidelijk dat bij een grensoverschrijdende levering de betrokken goederen ook naar een ander lidstaat of, desgevallend naar een derde land kunnen worden vervoerd, zodat de vraag zich stelt hoe beide bepalingen zich in die omstandigheden ten opzichte van elkaar verhouden. De verduidelijking in de memorie van toelichting weerspiegelt slechts de insteek van de Europese Commissie en het merendeel van de lidstaten (waaronder uiteraard België) maar staat uiteraard tegenover een richtlijntekst die op zich op dat punt niets expliciteert waardoor het niet volledig is uitgesloten dat het Hof van Justitie van de Europese Unie een andere interpretatie zou aanhouden. In die omstandigheden stelt zich de vraag of het in het huidige stadium opportuun is om in de nationale omzettingstekst verder te gaan dan de expliciete richtlijntekst, ook al er wordt er daardoor in onze visie geen nieuwe draagwijdte aan de betrokken bepaling gegeven.

Er moet trouwens op worden gewezen dat de tekst van de bijzondere regeling opgenomen in artikel 17bis (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG op nog een aantal andere plaatsen een aantal lacunes, ambiguïteiten of onvolkomenheden bevat, die vaak het bewuste of onbewuste resultaat zijn van de noodzaak om een compromis te vinden op grond van unanimiteit tussen 28 lidstaten en de Europese Commissie. Meer in het algemeen moet in dergelijke omstandigheden, de vraag worden gesteld of het opportuun is om bij de omzetting al deze interpretatieproblemen trachten uit te klaren door rechtstreeks in te grijpen op de tekst zelf, in omstandigheden waarin het manifest niet mogelijk is gebleken in het Europese wetgevingsproces tot een meer kwalitatief hoogstaande tekst te komen. In casu is het, in het licht van de voormelde Europese besprekingen, bovendien niet uitgesloten dat er door de diensten van de Europese Commissie, al dan niet na aanvullend overleg met de lidstaten, bijkomende verduidelijkende ‘guidelines’ zullen worden gepubliceerd – afgezien van het feit dat de werkdocumenten van de Europese Commissie die het voorwerp uitmaakten van voormelde besprekingen, ook nu al publiek toegankelijk zijn.

Los daarvan is ook het gebruik van de term levering in het kader van de btw-reglementering weer gevvaarlijk omdat eigenlijk alleen de levering in de zin van artikel 10 WBTW zou mogen worden afgedekt en niet de ‘overbrenging van goederen’ (loutere verzending voor bedrijfsdoeleinden) die overeenkomstig artikel 12 WBTW met een levering onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld.

Op grond van het geheel van de voorgaande elementen, zouden wij eerder geneigd zijn om de omzettingstekst minstens voorlopig op een letterlijke omzetting van de huidige richtlijntekst te houden”.

naar een ander land dan België,”, gaf de gemachtigde het volgende antwoord:

“De tekst werd overgenomen van de tekst van de richtlijn. De verduidelijking van de aflijning tussen de reikwijdte van het tweede en het derde lid werden toegevoegd in het bijzonder op grond van de besprekingen die op Europees niveau werden gevoerd in het kader van de werkgroep over de toekomst van de btw van 5 april 2019 en het btw-comité van 3 juni 2019. Het is immers duidelijk dat bij een grensoverschrijdende levering de betrokken goederen ook naar een ander lidstaat of, desgevallend naar een derde land kunnen worden vervoerd, zodat de vraag zich stelt hoe beide bepalingen zich in die omstandigheden ten opzichte van elkaar verhouden. De verduidelijking in de memorie van toelichting weerspiegelt slechts de insteek van de Europese Commissie en het merendeel van de lidstaten (waaronder uiteraard België) maar staat uiteraard tegenover een richtlijntekst die op zich op dat punt niets expliciteert waardoor het niet volledig is uitgesloten dat het Hof van Justitie van de Europese Unie een andere interpretatie zou aanhouden. In die omstandigheden stelt zich de vraag of het in het huidige stadium opportuun is om in de nationale omzettingstekst verder te gaan dan de expliciete richtlijntekst, ook al er wordt er daardoor in onze visie geen nieuwe draagwijdte aan de betrokken bepaling gegeven.

Er moet trouwens op worden gewezen dat de tekst van de bijzondere regeling opgenomen in artikel 17bis (nieuw) van de richtlijn 2006/112/EG op nog een aantal andere plaatsen een aantal lacunes, ambiguïteiten of onvolkomenheden bevat, die vaak het bewuste of onbewuste resultaat zijn van de noodzaak om een compromis te vinden op grond van unanimiteit tussen 28 lidstaten en de Europese Commissie. Meer in het algemeen moet in dergelijke omstandigheden, de vraag worden gesteld of het opportuun is om bij de omzetting al deze interpretatieproblemen trachten uit te klaren door rechtstreeks in te grijpen op de tekst zelf, in omstandigheden waarin het manifest niet mogelijk is gebleken in het Europese wetgevingsproces tot een meer kwalitatief hoogstaande tekst te komen. In casu is het, in het licht van de voormelde Europese besprekingen, bovendien niet uitgesloten dat er door de diensten van de Europese Commissie, al dan niet na aanvullend overleg met de lidstaten, bijkomende verduidelijkende ‘guidelines’ zullen worden gepubliceerd – afgezien van het feit dat de werkdocumenten van de Europese Commissie die het voorwerp uitmaakten van voormelde besprekingen, ook nu al publiek toegankelijk zijn.

Los daarvan is ook het gebruik van de term levering in het kader van de btw-reglementering weer gevvaarlijk omdat eigenlijk alleen de levering in de zin van artikel 10 WBTW zou mogen worden afgedekt en niet de ‘overbrenging van goederen’ (loutere verzending voor bedrijfsdoeleinden) die overeenkomstig artikel 12 WBTW met een levering onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld.

Op grond van het geheel van de voorgaande elementen, zouden wij eerder geneigd zijn om de omzettingstekst minstens voorlopig op een letterlijke omzetting van de huidige richtlijntekst te houden.”

Il est recommandé d'insérer ces précisions dans l'exposé des motifs.

Art. 9

12. Dans le texte néerlandais de l'article 9, a), de l'avant-projet, on remplacera les mots "aan de administratie" par les mots "de administratie".

13. Dans le texte néerlandais de l'article 9, b), de l'avant-projet, il y a lieu de remplacer, dans l'article 53sexies, § 1er, 4°, en projet, du Code de la TVA, les mots "evenals elke wijziging in de ingediende informatie tijdens een voorgaande periode" par les mots "evenals elke wijziging in de tijdens een voorgaande periode ingediende informatie".

Art. 12

14. Le délégué a déclaré que la condition visée à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, c), en projet, du Code de la TVA concerne le fournisseur et non le client, et que le texte sera adapté dans ce sens.

On peut se rallier à cette proposition.

15. Lors de la reformulation du texte de l'article 39bis, alinéa 1er, en projet, du Code de la TVA (voir l'observation 14), les auteurs de l'avant-projet devront également vérifier la concordance entre les versions française et néerlandaise du texte⁶.

16. Enfin, lors de la reformulation de l'article 39bis, alinéa 1er, en projet, du Code de la TVA, il faudra aussi tenir compte de la restructuration de cette disposition telle qu'elle a été proposée par le délégué (voir l'observation 8).

Le greffier,

Annemie GOOSSENS Wilfried VAN VAERENBERGH

Le président,

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

Art. 9

12. In de Nederlandse tekst van artikel 9, a), van het voorontwerp moeten de woorden "aan de administratie" worden vervangen door "de administratie".

13. In de Nederlandse tekst van artikel 9, b), van het voorontwerp moeten in het ontworpen artikel 53sexies, § 1, 4°, van het Btw-wetboek de woorden "evenals elke wijziging in de ingediende informatie tijdens een voorgaande periode" worden vervangen door de woorden "evenals elke wijziging in de tijdens een voorgaande periode ingediende informatie".

Art. 12

14. De gemachtigde heeft verklaard dat de voorwaarde bedoeld in het ontworpen artikel 39bis, eerste lid, 1°, c), van het Btw-wetboek betrekking heeft op de leverancier en niet op de afnemer, en dat de tekst in die zin zal worden aangepast.

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

15. De stellers van het voorontwerp dienen bij het herformuleren van de tekst van het ontworpen artikel 39bis, eerste lid, van het Btw-wetboek (zie opmerking 14) ook de overeenstemming te verifiëren tussen de Nederlandse en de Franse versie van de tekst.⁶

16. Ten slotte zal bij de herformulering van het ontworpen artikel 39bis, eerste lid, van het Btw-wetboek ook rekening moet worden gehouden met de herstructureren van deze bepaling zoals die is voorgesteld door de gemachtigde (zie opmerking 8).

De griffier,

De voorzitter,

Annemie GOOSSENS Wilfried VAN VAERENBERGH

⁶ La version néerlandaise de l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, a), b) et c), en projet, du Code de la TVA est rédigée au singulier tandis que la version française utilise le pluriel.

⁶ De Nederlandse versie van het ontworpen 39bis, eerste lid, 1°, a), b) en c), van het Btw-wetboek is in de enkelvoudsvorm geschreven terwijl de Franse versie ervan in de meervoudsvorm is geschreven.

PROJET DE LOI**PHILIPPE,**

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du vice-premier ministre et ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

le vice-premier ministre et ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose la directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant les directives 2006/112/CE et 2008/118/CE en ce qui concerne l'inclusion de la municipalité italienne de Campione d'Italia et des eaux italiennes du lac de Lugano dans le territoire douanier de l'Union et dans le champ d'application territorial de la directive 2008/118/CE.

La loi transpose également la directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 4 décembre 2018 modifiant la directive 2006/112/CE en ce qui concerne l'harmonisation et la simplification de certaines règles dans le système de taxe sur la valeur ajoutée pour la taxation des échanges entre les États membres.

WETSONTWERP**FILIP,**

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de vice-eersteminister en minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

de vice-eersteminister en minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en 2008/118/EG wat betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG.

De wet voorziet eveneens in de omzetting van richtlijn (EU) 2018/1910 van de Raad van 4 december 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten.

CHAPITRE 2

Modification du territoire douanier de l'Union

Art. 3

Dans l'article 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 1er juillet 2016, le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. L'intérieur du pays ne comprend pas les territoires nationaux suivants faisant partie du territoire douanier de la Communauté:

- 1° Royaume d'Espagne: les îles Canaries;
- 2° République française: les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne;
- 3° République hellénique: le Mont Athos;
- 4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord: les îles anglo-normandes;
- 5° République de Finlande: les îles Åland;
- 6° République italienne:
 - a) Campione d'Italia;
 - b) les eaux nationales du lac de Lugano.

L'intérieur du pays ne comprend pas non plus les territoires nationaux suivants ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté:

- 1° République fédérale d'Allemagne:
 - a) l'île d'Helgoland;
 - b) le territoire de Büsing;
- 2° Royaume d'Espagne:
 - a) Ceuta;
 - b) Melilla;
- 3° République italienne: Livigno;
- 4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord: Gibraltar.”.

HOOFDSTUK 2

Wijziging van het douanegebied van de Unie

Art. 3

In artikel 1 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 1 juli 2016, wordt paragraaf 4 vervangen als volgt:

“§ 4. Het binnenland omvat niet de volgende nationale grondgebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- 1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;
- 2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- 3° Helleense Republiek: de Berg Athos;
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noorderland: de Kanaaleilanden;
- 5° Republiek Finland: de Åland-eilanden;
- 6° Italiaanse Republiek:
 - a) Campione d'Italia;
 - b) de nationale wateren van het meer van Lugano.

Het binnenland omvat evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- 1° Bondsrepubliek Duitsland:
 - a) het eiland Helgoland;
 - b) het grondgebied van Büsing;
- 2° Koninkrijk Spanje:
 - a) Ceuta;
 - b) Melilla;
- 3° Italiaanse Republiek: Livigno;
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noorderland: Gibraltar.”.

CHAPITRE 3

Régime de stocks sous contrat de dépôt

Art. 4

Dans le chapitre III du même Code, il est inséré un article 12ter rédigé comme suit:

"Art. 12ter. § 1er. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

§ 2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies:

1° les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis;

2° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'a pas établi le siège de son activité économique et ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés;

3° l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la T.V.A. dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au 2° au moment du départ de l'expédition ou du transport;

4° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3 et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés, conformément à l'article 53sexies, § 1er, 4°, dans le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires.

§ 3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, une livraison de biens, conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens

HOOFDSTUK 3

Regeling inzake voorraad op afroep

Art. 4

In hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 12ter ingevoegd, luidende:

"Art. 12ter. § 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, 4°, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft

lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4.

§ 4. Lorsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

§ 5. Aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies:

1° le pouvoir de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers la Belgique, dans le délai visé au paragraphe 4;

2° l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que:

1° les autres conditions visées au paragraphe 2 sont remplies;

2° le remplacement est inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, 2°, dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie.

Lorsque les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison.

verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd, bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;

2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

1° de andere voorwaarden bedoeld in paragraaf 2 zijn vervuld;

2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld.

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering.

Lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport.

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, lorsque cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants.”.

Art. 5

Dans l'article 25bis du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, modifié par l'arrêté royal du 22 décembre 1995 et confirmé par la loi du 15 octobre 1998, il est inséré un paragraphe 3 rédigé comme suit:

“§ 3. Est également considérée comme une acquisition intracommunautaire de biens, l'obtention par l'assujetti destinataire du pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel acquis sous le régime visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE.”.

Art. 6

Dans l'article 25quater, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, les mots “conformément à l'article 12bis” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 12bis et 12ter”.

Art. 7

Dans l'article 53sexies, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par la loi du 26 novembre 2009 et modifié par la loi du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la phrase liminaire, les mots “à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée” sont remplacés par les mots “dans le relevé des opérations intracommunautaires à déposer auprès de l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée”;

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer.

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen.”.

Art. 5

In artikel 25bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 december 1995 en bekrachtigd bij de wet van 15 oktober 1998, wordt een paragraaf 3 ingevoegd, luidende:

“§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG.”.

Art. 6

In artikel 25quater, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, worden de woorden “overeenkomstig artikel 12bis” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 12bis en 12ter”.

Art. 7

In artikel 53sexies, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij de wet van 26 november 2009 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de inleidende zin, worden de woorden “de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde” vervangen door de woorden “in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen die moet worden ingediend bij de administratie belast met de belasting over toegevoegde waarde”;

a) il est inséré un 4° rédigé comme suit:

“4° le numéro d’identification à la T.V.A. de l’assujetti auquel sont destinés des biens qui sont expédiés ou transportés au cours du mois précédent sous le régime de stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l’article 12ter, § 2, ainsi que tout changement concernant des informations fournies.”.

Art. 8

L’article 54bis, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 décembre 2012, est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“Tout assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l’article 12ter, tient un registre qui permet à l’administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée de vérifier l’application correcte de ce régime.

Tout assujetti destinataire d’une livraison de biens en Belgique dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l’article 17 bis de la directive 2006/112/CE tient un registre de ces biens.”.

CHAPITRE 4

Ventes en chaîne

Art. 9

L’article 14 du même Code, rétabli par la loi du 17 décembre 2012, est complété par le paragraphe 5 rédigé comme suit:

“§ 5. Lorsque les mêmes biens font l’objet de livraisons successives et qu’ils sont expédiés ou transportés d’un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l’expédition ou le transport n’est imputé qu’à la livraison effectuée à l’opérateur intermédiaire.

Par dérogation à l’alinéa 1er, l’expédition ou le transport n’est imputé qu’à la livraison de biens effectuée par l’opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d’identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l’État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés.

a) de paragraaf wordt aangevuld met de bepaling onder 4°:

“4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 12ter, § 2, in de loop van de vorige maand werden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie.”.

Art. 8

Artikel 54bis, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 december 2012, wordt aangevuld met twee leden luidend als volgt:

“Iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting op de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij.”.

HOOFDSTUK 4

Kettingverkopen

Art. 9

Artikel 14 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 17 december 2012, wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.

Aux fins du présent paragraphe, il faut entendre par “opérateur intermédiaire” un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l’intermédiaire d’un tiers agissant pour son compte.”.

CHAPITRE 5

Conditions pour l’exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Art. 10

Dans l’article 39bis du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992, remplacé par l’arrêté royal du 29 décembre 1992, confirmé par la loi du 22 juillet 1993 et modifié en dernier lieu par la loi du 29 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu’un assujetti bénéficiant du régime prévu à l’article 56bis, par l’acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l’intérieur de la Communauté, lorsque:

a) ces livraisons ne sont pas soumises au régime particulier d'imposition de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4;

b) ces livraisons sont effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un autre État membre et qui:

— est identifié aux fins de la T.V.A. dans un autre État membre;

— a communiqué ce numéro d'identification à la T.V.A. au fournisseur;”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l’alinéa 1er et l’alinéa 2:

“L'exemption visée à l'alinéa 1er, 1°, ne s'applique pas lorsque le vendeur n'a pas satisfait à l'obligation de déposer le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires visé à l'article 53sexies ou lorsque le relevé qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant ces livraisons, à moins qu'il ne justifie dûment le manquement à ces obligations.”.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder “tussenhandelaar” verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.”.

HOOFDSTUK 5

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Art. 10

In artikel 39bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992, vervangen bij het koninklijk besluit van 29 december 1992, bekrachtigd bij de wet van 22 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, wanneer:

a) deze leveringen niet zijn onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

b) deze leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat, en die:

— in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd;

— dit btw-identificatienummer heeft meegedeeld aan zijn leverancier;”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De in het eerste lid, 1°, bedoelde vrijstelling geldt niet indien de verkoper niet voldoet aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde btw-opgave van de intracommunautaire handelingen in te dienen of indien de door hem ingediende opgave niet de correcte informatie betreffende die leveringen bevat, tenzij hij de tekortkoming aan die verplichtingen terdege kan verantwoorden.”.

CHAPITRE 6

Dispositions finales

Art. 11

Le chapitre 3 s'applique aux biens qui sont expédiés ou transportés à partir du 1er janvier 2020, au départ de la Belgique vers un autre État membre ou en sens inverse sous le régime visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE.

Art. 12

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2020.

Donné à Bruxelles, le 8 septembre 2019

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le vice-premier ministre et ministre des Finances,

Alexander DE CROO

HOOFDSTUK 6

Slotbepalingen

Art. 11

Hoofdstuk 3 is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG.

Art. 12

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2020.

Gegeven te Brussel, 8 september 2019

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De vice-eersteminister en minister van Financiën,

Alexander DE CROO

Tableau de correspondance directive - Code de la T.V.A.

Directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant la directive 2006/112/CE

Modification du territoire douanier de l'Union

Dispositions modifiées directive 2006/112/CE

Titre II – Champ d'application territorial

Article 6

1. La présente directive ne s'applique pas aux territoires suivants, faisant partie du territoire douanier de la Communauté :

a) Mont Athos ;

b) îles Canaries ;

c) les territoires français visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1, du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;

d) îles Åland ;

e) îles Anglo-Normandes ;

f) Campione d'Italia ;

g) les eaux italiennes du lac de Lugano.

Code de la T.V.A.- Texte adapté au projet de loi

Modification du territoire douanier de l'Union

Code de la T.V.A.

Chapitre 1er – Etablissement de la taxe

Article 1er, § 4

§ 4. Sont également exclus de L'intérieur du pays, ne comprend pas les territoires nationaux suivants faisant partie du territoire douanier de la Communauté :

3° République hellénique : le Mont Athos ;

1° Royaume d'Espagne : les îles Canaries ;

2° République française : les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;

5° République de Finlande : les îles Åland ;

4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : les îles anglo-normandes ;

6° République italienne :

a) Campione d'Italia;

b) les eaux nationales du lac de Lugano. (alinéa 1er)

2. La présente directive ne s'applique pas aux territoires suivants, ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté :

- a) île d'Helgoland ;
- b) territoire de Büsingén ;
- c) Ceuta ;
- d) Melilla ;
- e) Livigno.
- f) Campione d'Italia ;
- g) les eaux italiennes du lac de Lugano.

§ 4. Sont exclus de L'intérieur du pays, ne comprend pas non plus les territoires nationaux suivants ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté :

- 1° République fédérale d'Allemagne :
 - a) l'île d'Helgoland ;
 - b) le territoire de Büsingén ;
- 2° Royaume d'Espagne :
 - a) Ceuta ;
 - b) Melilla ;
- 3° République italienne : Livigno :
 - a)
 - b) Campione d'Italia;
 - c) les eaux nationales du lac de Lugano ;
- 4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : Gibraltar. (alinéa 2) (1)

(1) voir article 28 du Traité d'adhésion du Royaume-uni en 1971

Directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 18 février 2018 modifiant la directive 2006/112/CE

Régime de stocks sous contrat de dépôt

Dispositions modifiées directive 2006/112/CE

Article 17 bis, nouveau

1. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies :

a) les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis;

b) l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'est pas établi ou ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés;

Code de la T.V.A.- Texte adapté au projet de loi

Régime de stocks sous contrat de dépôt

Code de la T.V.A.

Article 12ter, nouveau

§ 1er. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

§ 2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis ;

2° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'a pas établi le siège de son activité économique et ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés ;

c) l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la TVA dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au point b) au moment du départ de l'expédition ou du transport;

d) l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3, et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés dans l'état récapitulatif prévu à l'article 262, paragraphe 2.

3.Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, les règles suivantes s'appliquent lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4:

a) une livraison de biens, conformément à l'article 138, paragraphe 1, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte dans l'État membre à partir duquel les biens ont été expédiés ou transportés;

3° l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la T.V.A. dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au 2° au moment du départ de l'expédition ou du transport ;

4° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3 et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés conformément à l'article 53sexies, § 1er, 4°, dans le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires.

§ 3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, une livraison de biens, conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4.

b) une acquisition intracommunautaire de biens est réputée être effectuée par l'assujetti destinataire de la livraison de ces biens dans l'État membre vers lequel les biens ont été expédiés ou transportés.

4. Si, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, point c), et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances énoncées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 17 est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

5. Aucun transfert au sens de l'article 17 n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies:

a) le droit de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers l'État membre à partir duquel ils ont été expédiés ou transportés, dans le délai visé au paragraphe 4; et

b) l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3.

6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 17 n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que:

Article 25bis, § 3, nouveau

§ 3. Est également considérée comme une acquisition intracommunautaire de biens, l'obtention par l'assujetti destinataire du pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel acquis sous le régime visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE.

[Article 12ter, nouveau]

§ 4. Lorsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, 3°, et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

§ 5. Aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° le pouvoir de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers la Belgique, dans le délai visé au paragraphe 4 ;

2° l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que :

a) toutes les autres conditions applicables énoncées au paragraphe 2 soient remplies; et

b) le remplacement soit inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, point b), dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3.

7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 17 est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie.

Si les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison.

Si les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que l'État membre à partir duquel ils ont été initialement déplacés, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport.

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, si cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants.

1° les autres conditions visées au paragraphe 2 sont remplies ;

2° le remplacement est inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, 2°, dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie. (alinéa 1er)

Lorsque les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison. (alinéa 2)

Lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport. (alinéa 3)

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, lorsque cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants. (alinéa 4)

Article 243, paragraphe 3, nouveau

3. Chaque assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis tient un registre qui permet aux autorités fiscales de vérifier l'application correcte dudit article.

Chaque assujetti destinataire d'une livraison de biens dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis tient un registre de ces biens.»

Article 262, paragraphe 2, nouveau

2. Outre les informations visées au paragraphe 1, chaque assujetti communique les informations relatives au numéro d'identification TVA des assujettis auxquels sont destinés des biens, qui sont expédiés ou transportés sous le régime des stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 17 bis, ainsi que tout changement concernant les informations fournies.

Ventes en chaîne

*Dispositions modifiées directive
2006/112/CE*

Article 36 bis, nouveau

1. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire.

Article 54bis, § 1er, alinéas 3 et 4, nouveaux

Tout assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 12ter, tient un registre qui permet à l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée de vérifier l'application correcte de ce régime. (alinéa 3)

Tout assujetti destinataire d'une livraison de biens en Belgique dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE tient un registre de ces biens. (alinéa 4)

Article 53sexies, § 1er, 4°, nouveau

4° le numéro d'identification à la T.V.A. de l'assujetti auquel sont destinés des biens qui sont expédiés ou transportés au cours du mois précédent sous le régime de stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 12ter, § 2, ainsi que tout changement concernant des informations fournies.

Ventes en chaîne

Code de la T.V.A.

Article 14, § 5, nouveau

§ 5. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire. (alinéa 1er)

2. Par dérogation au paragraphe 1, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés.

3. Aux fins du présent article, il faut entendre par "opérateur intermédiaire" un fournisseur dans la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte.

Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

*Dispositions modifiées directive
2006/112/CE*

Article 138, paragraphe 1, nouveau

1. Les États membres exonèrent les livraisons de biens expédiés ou transportés en dehors de leur territoire respectif mais dans la Communauté par le vendeur, par l'acquéreur ou pour leur compte, lorsque les conditions suivantes sont remplies:

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés. (alinéa 2)

Aux fins du présent paragraphe, il faut entendre par "opérateur intermédiaire" un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte. (alinéa 3)

Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Code de la T.V.A.

Article 39bis, alinéa 1er

Sont exemptées de la taxe :

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu'un assujetti bénéficiant du régime prévu à l'article 56bis, par l'acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tels dans un autre Etat membre et qui sont tenus d'y soumettre à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens, lorsque : ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4;

- a) les biens sont livrés à un autre assujetti ou à une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un État membre autre que celui du départ de l'expédition ou du transport des biens;
- b) l'assujetti ou la personne morale non assujettie destinataire de la livraison de biens est identifié(e) aux fins de la TVA dans un État membre autre que celui du départ de l'expédition ou du transport des biens et a communiqué son numéro d'identification TVA au fournisseur.

Article 138, paragraphe 1 bis, nouveau

L'exonération prévue au paragraphe 1 ne s'applique pas lorsque le fournisseur n'a pas satisfait à l'obligation prévue aux articles 262 et 263 de déposer un état récapitulatif, ou lorsque l'état récapitulatif qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant sa livraison, comme l'exige l'article 264, à moins que le fournisseur ne puisse dûment justifier son manquement, à la satisfaction des autorités compétentes

a) ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4 ;

b) ces livraisons sont effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un autre Etat membre et qui :

- est identifié aux fins de la T.V.A. dans un autre Etat membre ;

- a communiqué ce numéro d'identification à la T.V.A. au fournisseur ;

Article 39bis, alinéa 2, nouveau

L'exemption visée à l'alinéa 1er, 1°, ne s'applique pas lorsque le vendeur n'a pas satisfait à l'obligation de déposer le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires visé à l'article 53sexies ou lorsque le relevé qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant ces livraisons, à moins qu'il ne justifie dûment le manquement à ces obligations.

Tableau de correspondance Code de la T.V.A. - directive

<p>Code de la T.V.A.- Texte adapté au projet de loi</p> <p>Modification du territoire douanier de l'Union</p> <p>Code de la T.V.A.</p> <p>Chapitre 1er – Etablissement de la taxe</p> <p>Article 1er, § 4</p> <p>§ 4. Sont également exclus de L'intérieur du pays, ne comprend pas les territoires nationaux suivants faisant partie du territoire douanier de la Communauté :</p> <p>1° Royaume d'Espagne : les îles Canaries ;</p> <p>2° République française : les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;</p> <p>3° République hellénique : le Mont Athos ;</p> <p>4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : les îles anglo-normandes ;</p> <p>5° République de Finlande : les îles Åland ;</p> <p>6° République italienne :</p> <p>a) Campione d'Italia;</p> <p>b) les eaux nationales du lac de</p>	<p>Directive (UE) 2019/475 du Conseil du 18 février 2019 modifiant la directive 2006/112/CE</p> <p>Modification du territoire douanier de l'Union</p> <p><i>Dispositions modifiées directive 2006/112/CE</i></p> <p>Titre II – Champ d'application territorial</p> <p>Article 6</p> <p>1. La présente directive ne s'applique pas aux territoires suivants, faisant partie du territoire douanier de la Communauté :</p> <p>b) îles Canaries ;</p> <p>c) les territoires français visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1, du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;</p> <p>a) Mont Athos ;</p> <p>e) îles Anglo-Normandes ;</p> <p>d) îles Åland ;</p> <p>f) Campione d'Italia ;</p> <p>g) les eaux italiennes du lac de</p>
---	---

Lugano. (alinéa 1er)

§ 4. ~~Sont exclus de l'intérieur du pays, ne comprend pas non plus les territoires nationaux suivants ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté :~~

1° République fédérale d'Allemagne :

- a)** l'île d'Helgoland ;
- b)** le territoire de Büsingén ;

2° Royaume d'Espagne :

- a)** Ceuta ;
- b)** Melilla ;

3° République italienne : Livigno ;

- a)**
- b)** Campione d'Italia;
- c)** les eaux nationales du lac de Lugano;

4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : Gibraltar. (alinéa 2) (1)

Lugano.

2. La présente directive ne s'applique pas aux territoires suivants, ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté :

- a)** île d'Helgoland ;
- b)** territoire de Büsingén ;
- c)** Ceuta ;
- d)** Melilla ;
- e)** Livigno.
- f)** Campione d'Italia ;
- g)** les eaux italiennes du lac de Lugano.

(1) voir article 28 du Traité d'adhésion du Royaume-Uni en 1971

**Code de la T.V.A.- Texte adapté
au projet de loi**

Régime de stocks sous contrat de dépôt

Code de la T.V.A.

Article 12ter, nouveau

§ 1er. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

§ 2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis ;

2° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'a pas établi le siège de son activité économique et ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés ;

Directive (UE) 2018/1910 du Conseil du 18 février 2018 modifiant la directive 2006/112/CE

Régime de stocks sous contrat de dépôt

*Dispositions modifiées directive
2006/112/CE*

Article 17 bis, nouveau

1. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies :

a) les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis;

b) l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'est pas établi ou ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés;

3° l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la T.V.A. dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au 2° au moment du départ de l'expédition ou du transport ;

4° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3 et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés conformément à l'article 53sexies, § 1er, 4°, dans le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires.

§ 3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, une livraison de biens, conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4.

Article 25bis, § 3, nouveau

§ 3. Est également considérée comme une acquisition intracommunautaire de biens, l'obtention par l'assujetti destinataire du pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel acquis sous le régime visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE.

c) l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la TVA dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au point b) au moment du départ de l'expédition ou du transport;

d) l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3, et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés dans l'état récapitulatif prévu à l'article 262, paragraphe 2.

3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, les règles suivantes s'appliquent lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4:

a) une livraison de biens, conformément à l'article 138, paragraphe 1, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte dans l'État membre à partir duquel les biens ont été expédiés ou transportés;

b) une acquisition intracommunautaire de biens est réputée être effectuée par l'assujetti destinataire de la livraison de ces biens dans l'État membre vers lequel les biens ont été expédiés ou transportés.

[Article 12ter, nouveau]

§ 4. Lorsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, 3e, et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

§ 5. Aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° le pouvoir de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers la Belgique, dans le délai visé au paragraphe 4 ;

2° l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, 3e, est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que :

1° les autres conditions visées au paragraphe 2 sont remplies ;

2° le remplacement est inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, 2e, dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

4. Si, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, point c), et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances énoncées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 17 est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

5. Aucun transfert au sens de l'article 17 n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies :

a) le droit de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers l'État membre à partir duquel ils ont été expédiés ou transportés, dans le délai visé au paragraphe 4; et

b) l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3.

6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 17 n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que :

a) toutes les autres conditions applicables énoncées au paragraphe 2 soient remplies; et

b) le remplacement soit inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, point b), dans le registre prévu à l'article 243, paragraphe 3.

§ 7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie. (alinéa 1er)

Lorsque les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison. (alinéa 2)

Lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport. (alinéa 3)

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, lorsque cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants. (alinéa 4)

Article 54bis, § 1er, alinéas 3 et 4, nouveaux

Tout assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 12ter, tient un registre qui permet à l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée de vérifier l'application correcte de ce régime. (alinéa 3)

7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 17 est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie.

Si les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, point c), ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison.

Si les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que l'État membre à partir duquel ils ont été initialement déplacés, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport.

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions énoncées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, si cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants.

Article 243, paragraphe 3, nouveau

3. Chaque assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis tient un registre qui permet aux autorités fiscales de vérifier l'application correcte dudit article.

Tout assujetti destinataire d'une livraison de biens en Belgique dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE tient un registre de ces biens. (alinéa 4)

Article 53sexies, § 1er, 4°, nouveau

4° le numéro d'identification à la T.V.A. de l'assujetti auquel sont destinés des biens qui sont expédiés ou transportés au cours du mois précédent sous le régime de stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 12ter, § 2, ainsi que tout changement concernant des informations fournies.

Ventes en chaîne

Code de la T.V.A.

Article 14, § 5, nouveau

§ 5. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire. (alinéa 1er)

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés. (alinéa 2)

Chaque assujetti destinataire d'une livraison de biens dans le cadre du régime des stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis tient un registre de ces biens.»

Article 262, paragraphe 2, nouveau

2. Outre les informations visées au paragraphe 1, chaque assujetti communique les informations relatives au numéro d'identification TVA des assujettis auxquels sont destinés des biens, qui sont expédiés ou transportés sous le régime des stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 17 bis, ainsi que tout changement concernant les informations fournies.

Ventes en chaîne

Dispositions modifiées directive 2006/112/CE

Article 36 bis, nouveau

1. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire.

2. Par dérogation au paragraphe 1, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification TVA qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés.

Aux fins du présent paragraphe, il faut entendre par "opérateur intermédiaire" un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte. (alinéa 3)

Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Code de la T.V.A.

Article 39bis, alinéa 1er

Sont exemptées de la taxe :

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu'un assujetti bénéficiant du régime prévu à l'article 56bis, par l'acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tels dans un autre Etat membre et qui sont tenus d'y soumettre à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens, lorsque : ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4;

a) ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4 ;

b) ces livraisons sont effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un autre Etat membre et qui :

3. Aux fins du présent article, il faut entendre par "opérateur intermédiaire" un fournisseur dans la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte.

Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Dispositions modifiées directive 2006/112/CE

Article 138, paragraphe 1, nouveau

1. Les États membres exonèrent les livraisons de biens expédiés ou transportés en dehors de leur territoire respectif mais dans la Communauté par le vendeur, par l'acquéreur ou pour leur compte, lorsque les conditions suivantes sont remplies:

a) les biens sont livrés à un autre assujetti ou à une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un Etat membre autre que celui du départ de l'expédition ou du transport des biens;

- est identifié aux fins de la T.V.A. dans un autre Etat membre ;

- a communiqué ce numéro d'identification à la T.V.A. au fournisseur ;

Article 39bis, alinéa 2, nouveau

L'exemption visée à l'alinéa 1er, 1°, ne s'applique pas lorsque le vendeur n'a pas satisfait à l'obligation de déposer le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires visé à l'article 53sexies ou lorsque le relevé qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant ces livraisons, à moins qu'il ne justifie dûment le manquement à ces obligations.

b) l'assujetti ou la personne morale non assujettie destinataire de la livraison de biens est identifié(e) aux fins de la TVA dans un État membre autre que celui du départ de l'expédition ou du transport des biens et a communiqué son numéro d'identification TVA au fournisseur.

Article 138, paragraphe 1 bis, nouveau

L'exonération prévue au paragraphe 1 ne s'applique pas lorsque le fournisseur n'a pas satisfait à l'obligation prévue aux articles 262 et 263 de déposer un état récapitulatif, ou lorsque l'état récapitulatif qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant sa livraison, comme l'exige l'article 264, à moins que le fournisseur ne puisse dûment justifier son manquement, à la satisfaction des autorités compétentes

Concordantietabel richtlijn - Btw-Wetboek

**Richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van
18 februari 2019 tot wijziging van richtlijn
2006/112/EG**

**Wijziging van het douanegebied van de
Unie**

Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG

Titel II – Geografisch toepassingsgebied

Artikel 6

1. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende gebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- a) de berg Athos;
- b) de Canarische Eilanden;
- c) de Franse gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- d) de Ålandseilanden;
- e) de Kanaaleilanden;
- f) Campione d'Italia;
- g) de Italiaanse wateren van het meer van Lugano.

**Btw-Wetboek - Tekst aangepast aan het
wetsontwerp**

**Wijziging van het douanegebied van de
Unie**

Btw-Wetboek

Hoofdstuk 1 – Invoering van de belasting

Artikel 1, § 4

§ 4. Het binnenland omvat ~~evenmin~~ niet de volgende nationale grondgebieden **die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap**:

- 3° Helleense Republiek: de Berg Athos;
- 1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;
- 2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- 5° Republiek Finland: de Åland-eilanden;
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden;
- 6° Italiaanse Republiek:
- a) Campione d'Italia;
- b) de nationale wateren van het meer van Lugano. (eerste lid)

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- a) het eiland Helgoland;
- b) het gebied Büsing;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno.
- f) ~~Campione d'Italia;~~
- g) ~~de Italiaanse wateren van het meer van Lugano.~~

§ 4. Het binnenland omvat niet evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- 1° Bondsrepubliek Duitsland:
 - a) het eiland Helgoland;
 - b) het grondgebied van Büsing;
- 2° Koninkrijk Spanje:
 - a) Ceuta;
 - b) Melilla;
- 3° Italiaanse Republiek: Livigno:
 - a)
 - b) ~~Campione d'Italia;~~
 - c) ~~de nationale wateren van het meer van Lugano;~~
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar.
(tweede lid) (1)

(1) zie artikel 28 van het toetredingsverdrag van het Verenigd Koninkrijk in 1971

**Richtlijn (EU) 2018/1910 van de Raad van
18 februari 2018 tot wijziging van richtlijn
2006/112/EG**

Regeling inzake voorraad op afroep

Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG

Artikel 17 bis, nieuw

1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen die deel uitmaken van zijn bedrijfsvermogen naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

b) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn bedrijf niet gevestigd of heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

**Btw-Wetboek - Tekst aangepast aan het
wetsontwerp**

Regeling inzake voorraad op afroep

Btw-Wetboek

Artikel 12ter, nieuw

§ 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

c) de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, wordt voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in punt b) bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

d) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 262, lid 2, in de lijst.

3. Wanneer aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan, zijn de volgende regels van toepassing op het tijdstip van overdracht van het recht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de onder c) van lid 2 bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in lid 4 bedoelde termijn plaatsvindt:

a) een levering van goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren in de lidstaat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd;

3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, 4°, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

Artikel 25bis, § 3, nieuw

b) een intracommunautaire verwerving van goederen wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd in de lidstaat waarnaar de goederen werden verzonden of vervoerd.

§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG.

[Artikel 12ter, nieuw]

4. Indien de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd als bedoeld in lid 2, onder c), en lid 6, en geen van de omstandigheden van lid 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd, bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

5. Indien de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht:

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

a) het recht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar de lidstaat waaruit zij zijn verzonden of vervoerd binnen de in lid 4 bedoelde termijn; en

1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;

b) de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.

2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

6. Indien de in lid 2, onder c), bedoelde belastingplichtige binnen de in lid 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

a) alle andere toepasselijke voorwaarden in lid 2 zijn vervuld, en

b) de in lid 2, onder b), bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.

7. Indien een van de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in lid 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld.

Indien de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in lid 2, onder c), of in lid 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering.

Indien de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan de lidstaat waaruit zij oorspronkelijk werden verplaatst, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer.

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of indien het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen.

1° de andere voorwaarden bedoeld in paragraaf 2 zijn vervuld;

2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld. (eerste lid)

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering. (tweede lid)

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer. (derde lid)

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen. (vierde lid)

Artikel 243, lid 3, nieuw

3. Iedere belastingplichtige die goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep overbrengt, houdt een register bij dat de belastingautoriteiten in staat stelt de correcte toepassing van dat artikel te controleren.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep worden geleverd, houdt een register van deze goederen bij.

Artikel 262, lid 2, nieuw

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie dient elke belastingplichtige informatie in over het btw-identificatienummer van de belastingplichtigen voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 17 bis worden verzonden of vervoerd, en geeft hij kennis van iedere wijziging in de ingediende informatie.

Kettingverkopen

Gewijzigde bepalingen richtlijn
2006/112/EG

Artikel 36 bis, nieuw

1. Indien dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.

Artikel 54bis, § 1, derde en vierde lid, nieuw

Iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting op de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren. (*derde lid*)

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij. (*vierde lid*)

Artikel 53sexies, § 1, 4°, nieuw

4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 12ter, § 2, worden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie.

Kettingverkopen

Btw-Wetboek

Artikel 14, § 5, nieuw

§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar. (*eerste lid*)

2. In afwijking van lid 1 wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Gewijzigde bepalingen richtlijn
2006/112/EG

Artikel 138, lid 1, nieuw

1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de levering van goederen die door of voor rekening van de verkoper of de afnemer worden verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten hun respectieve grondgebied, maar binnen de Gemeenschap, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend. (tweede lid)

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren. (derde lid)

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Btw-Wetboek

Artikel 39bis, eerste lid

Van de belasting zijn vrijgesteld:

1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap ~~wanneer;~~, die worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreden in een andere Lid Staat en die er aldaar toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen, voor zover die leveringen van goederen niet onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

- a) de goederen worden geleverd aan een andere belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt;
- b) de belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon aan wie de levering wordt verricht, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in een andere lidstaat dan die waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt, en heeft zijn btw-identificatienummer aan de leverancier meegedeeld.

Artikel 138, lid 1 bis, nieuw

De in lid 1 geregelde vrijstelling geldt niet indien de leverancier niet voldoet aan de in de artikelen 262 en 263 neergelegde verplichting om een lijst in te dienen of indien de door hem ingediende lijst niet de krachtens artikel 264 vereiste correcte informatie betreffende deze levering bevat, tenzij de leverancier deze tekortkoming terdege ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan verantwoorden.

a) deze leveringen van goederen niet zijn onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

b) deze leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat, en die:

- in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd;
- dit btw-identificatienummer heeft meegedeeld aan zijn leverancier;

Artikel 39bis, tweede lid, nieuw

De in het eerste lid, 1°, bedoelde vrijstelling geldt niet indien de verkoper niet voldoet aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde btw-opgave van de intracommunautaire handelingen in te dienen of indien de door hem ingediende opgave niet de correcte informatie betreffende die leveringen bevat, tenzij hij de tekortkoming aan die verplichtingen terdege kan verantwoorden.

Concordantietabel Btw-Wetboek - richtlijn

<p>Btw-Wetboek - Tekst aangepast aan het wetsontwerp</p> <p>Wijziging van het douanegebied van de Unie</p> <p><i>Btw-Wetboek</i></p> <p>Hoofdstuk 1 – Invoering van de belasting</p> <p>Artikel 1, § 4</p> <p>§ 4. Het binnenland omvat evenmin niet de volgende nationale grondgebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden; 2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie; 3° Helleense Republiek: de Berg Athos; 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden; 5° Republiek Finland: de Åland-eilanden; 6° Italiaanse Republiek: a) Campione d'Italia; b) de nationale wateren van het meer van Lugano. (eerste lid) 	<p>Richtlijn (EU) 2019/475 van de Raad van 18 februari 2019 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG</p> <p>Wijziging van het douanegebied van de Unie</p> <p><i>Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG</i></p> <p>Titel II – Geografisch toepassingsgebied</p> <p>Artikel 6</p> <p>1. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende gebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:</p> <ul style="list-style-type: none"> b) de Canarische Eilanden; c) de Franse gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie; a) de berg Athos; e) de Kanaaleilanden; d) de Ålandseilanden; f) Campione d'Italia; g) de Italiaanse wateren van het meer van Lugano.
--	--

§-4. Het binnenland omvat niet evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

1° Bondsrepubliek Duitsland:

- a) het eiland Helgoland;
- b) het grondgebied van Büsing;

2° Koninkrijk Spanje:

- a) Ceuta;
- b) Melilla;

3° Italiaanse Republiek: Livigno;

- a)
- b) Campione d'Italia;

c) de nationale wateren van het meer van Lugano;

4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar.
(tweede lid) (1)

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de volgende gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- a) het eiland Helgoland;
- b) het gebied Büsing;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno.
- f) Campione d'Italia;
- g) de Italiaanse wateren van het meer van Lugano.

(1) zie artikel 28 van het toetredingsverdrag van het Verenigd Koninkrijk in 1971

Btw-Wetboek - Tekst aangepast aan het wetsontwerp

Regeling inzake voorraad op afroep

Btw-Wetboek

Artikel 12ter, nieuw

§ 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

Richtlijn (EU) 2018/1910 van de Raad van 18 februari 2018 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG

Regeling inzake voorraad op afroep

Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG

Artikel 17 bis, nieuw

1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen die deel uitmaken van zijn bedrijfsvermogen naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

b) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn bedrijf niet gevestigd of heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, 4°, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

c) de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, wordt voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in punt b) bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

d) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 262, lid 2, in de lijst.

3. Wanneer aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan, zijn de volgende regels van toepassing op het tijdstip van overdracht van het recht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de onder c) van lid 2 bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in lid 4 bedoelde termijn plaatsvindt:

a) een levering van goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren in de lidstaat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd;

b) een intracommunautaire verwerving van goederen wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd in de lidstaat waarnaar de goederen werden verzonden of vervoerd.

Artikel 25bis, § 3, nieuw

§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG.

[Artikel 12ter, nieuw]

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd, bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;

2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

1° de andere voorwaarden bedoeld in paragraaf 2 zijn vervuld;

2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

4. Indien de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd als bedoeld in lid 2, onder c), en lid 6, en geen van de omstandigheden van lid 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

5. Indien de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht:

a) het recht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar de lidstaat waaruit zij zijn verzonden of vervoerd binnen de in lid 4 bedoelde termijn; en

b) de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.

6. Indien de in lid 2, onder c), bedoelde belastingplichtige binnen de in lid 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

a) alle andere toepasselijke voorwaarden in lid 2 zijn vervuld, en

b) de in lid 2, onder b), bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld. (*eerste lid*)

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering. (*tweede lid*)

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer. (*derde lid*)

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen. (*vierde lid*)

Artikel 54bis, § 1, derde en vierde lid, nieuw

Iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting op de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren. (*derde lid*)

7. Indien een van de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in lid 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld.

Indien de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in lid 2, onder c), of in lid 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering.

Indien de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan de lidstaat waaruit zij oorspronkelijk werden verplaatst, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer.

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of indien het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen.

Artikel 243, lid 3, nieuw

3. Iedere belastingplichtige die goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep overbrengt, houdt een register bij dat de belastingautoriteiten in staat stelt de correcte toepassing van dat artikel te controleren.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij. (*vierde lid*)

Artikel 53sexies, § 1, 4°, nieuw

4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 12ter, § 2, worden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie.

Kettingverkopen

Btw-Wetboek

Artikel 14, § 5, nieuw

§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar. (*eerste lid*)

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend. (*tweede lid*)

Iedere belastingplichtige aan wie goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep worden geleverd, houdt een register van deze goederen bij.

Artikel 262, lid 2, nieuw

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie dient elke belastingplichtige informatie in over het btw-identificatienummer van de belastingplichtigen voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 17 bis worden verzonden of vervoerd, en geeft hij kennis van iedere wijziging in de ingediende informatie.

Kettingverkopen

Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG

Artikel 36 bis, nieuw

1. Indien dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.

2. In afwijking van lid 1 wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.

(derde lid)

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Btw-Wetboek

Artikel 39bis, eerste lid

Van de belasting zijn vrijgesteld:

1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap **wanneer:**— die worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreden in een andere Lid-Staat en die er aldaar toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen, voor zover die leveringen van goederen niet onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

a) deze leveringen van goederen niet zijn onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

b) deze leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat, en die:

Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Gewijzigde bepalingen richtlijn 2006/112/EG

Artikel 138, lid 1, nieuw

1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de levering van goederen die door of voor rekening van de verkoper of de afnemer worden verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten hun respectieve grondgebied, maar binnen de Gemeenschap, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de goederen worden geleverd aan een andere belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt;

- in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd;
- dit btw-identificatienummer heeft meegedeeld aan zijn leverancier;
- b) de belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon aan wie de levering wordt verricht, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in een andere lidstaat dan die waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt, en heeft zijn btw-identificatienummer aan de leverancier meegedeeld.

Artikel 39bis, tweede lid, nieuw

De in het eerste lid, 1°, bedoelde vrijstelling geldt niet indien de verkoper niet voldoet aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde btw-opgave van de intracommunautaire handelingen in te dienen of indien de door hem ingediende opgave niet de correcte informatie betreffende die leveringen bevat, tenzij hij de tekortkoming aan die verplichtingen terdege kan verantwoorden.

Artikel 138, lid 1 bis, nieuw

De in lid 1 geregelde vrijstelling geldt niet indien de leverancier niet voldoet aan de in de artikelen 262 en 263 neergelegde verplichting om een lijst in te dienen of indien de door hem ingediende lijst niet de krachtens artikel 264 vereiste correcte informatie betreffende deze levering bevat, tenzij de leverancier deze tekortkoming terdege ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan verantwoorden.

Coordination des articles

Code de la T.V.A.	Code de la T.V.A.- Texte adapté au projet de loi
CHAPITRE 2 – Modification du territoire douanier de l'Union	CHAPITRE 2 – Modification du territoire douanier de l'Union
Article 1 ^{er} , § 4	Article 1 ^{er} , § 4
Sont également exclus de l'intérieur du pays, les territoires nationaux suivants :	§ 4. Sont également exclus de L'intérieur du pays, ne comprend pas les territoires nationaux suivants faisant partie du territoire douanier de la Communauté :
1° Royaume d'Espagne : les îles Canaries ;	1° Royaume d'Espagne : les îles Canaries ;
2° République française : les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;	2° République française : les territoires visés à l'article 349 et à l'article 355, paragraphe 1 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ;
3° République hellénique : le Mont Athos ;	3° République hellénique : le Mont Athos ;
4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : les îles anglo-normandes ;	4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : les îles anglo-normandes ;
5° République de Finlande : les îles Åland. (<i>alinéa 2</i>)	5° République de Finlande : les îles Åland ;
-	6° République italienne :
-	a) Campione d'Italia ;
-	b) les eaux nationales du lac de Lugano. (<i>alinéa 2 1er</i>)
§ 4. Sont exclus de l'intérieur du pays, les territoires nationaux suivants :	§ 4. Sont exclus de L'intérieur du pays, ne comprend pas non plus les territoires nationaux suivants ne faisant pas partie du territoire douanier de la Communauté :
1° République fédérale d'Allemagne :	1° République fédérale d'Allemagne :

a) l'île d'Helgoland ;	a) l'île d'Helgoland ;
b) le territoire de Büsingén ;	b) le territoire de Büsingén ;
2° Royaume d'Espagne :	2° Royaume d'Espagne :
a) Ceuta ;	a) Ceuta ;
b) Melilla ;	b) Melilla ;
3° République italienne :	3° République italienne: Livigno ;
a) Livigno ;	a)
b) Campione d'Italia ;	b) Campione d'Italia;
c) les eaux nationales du lac de Lugano ;	c) les eaux nationales du lac de Lugano;
4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : Gibraltar. (<i>alinéa 1er</i>)	4° Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord : Gibraltar. (<i>alinéa 1er 2</i>)

CHAPITRE 3 – Régime de stocks sous contrat de dépôt**Article 12ter**

-

CHAPITRE 3 – Régime de stocks sous contrat de dépôt**Article 12ter**

Art. 12ter. § 1er. N'est pas assimilé à une livraison de biens effectuée à titre onéreux le transfert par un assujetti d'un bien de son entreprise sous un régime de stocks sous contrat de dépôt à destination d'un autre État membre.

§ 2. Aux fins du présent article, un régime de stocks sous contrat de dépôt est réputé exister lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° les biens sont expédiés ou transportés par un assujetti, ou par un tiers pour le compte de celui-ci, vers un autre État membre afin que ces biens y soient livrés à un stade ultérieur et après leur arrivée, à un autre assujetti qui a le droit de devenir propriétaire de ces biens en vertu d'un accord existant entre les deux assujettis ;

2° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens n'a pas établi le siège de son activité économique et ne dispose pas d'un établissement stable dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés ;

3° l'assujetti auquel les biens sont destinés à être livrés est identifié aux fins de la T.V.A. dans l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés et tant son identité que le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par ledit État membre sont connus de l'assujetti visé au 2° au moment du départ de l'expédition ou du transport ;

4° l'assujetti qui expédie ou transporte les biens inscrit le transfert des biens dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3 et indique l'identité de l'assujetti qui acquiert les biens et le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre vers lequel les biens sont expédiés ou transportés, conformément à l'article 53sexies, § 1er, 4°, dans le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires.

§ 3. Lorsque les conditions établies au paragraphe 2 sont remplies, une livraison de biens, conformément à l'article 39bis, alinéa 1er, 1°, est réputée être effectuée par l'assujetti qui a soit expédié ou transporté les biens lui-même, soit les a fait expédier ou transporter par un tiers agissant pour son compte lors du transfert du pouvoir de disposer des biens comme un propriétaire à l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, pour autant que le transfert ait lieu dans le délai visé au paragraphe 4.

§ 4. Lorsque, dans les douze mois suivant leur arrivée dans l'État membre vers lequel ils ont été expédiés ou transportés, les biens n'ont pas été livrés à l'assujetti auquel ils étaient destinés, tel qu'il est visé au paragraphe 2, 3°, et au paragraphe 6, et qu'aucune des circonstances visées au paragraphe 7 ne s'est produite, un transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu le jour suivant celui de l'expiration de la période de douze mois.

§ 5. Aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1° le pouvoir de disposer des biens n'a pas été transféré et ces biens sont renvoyés vers la Belgique, dans le délai visé au paragraphe 4 ;

2° l'assujetti qui a expédié ou transporté les biens inscrit leur renvoi dans le registre prévu à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 6. Lorsque, pendant la période visée au paragraphe 4, l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, est remplacé par un autre assujetti, aucun transfert au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, n'est réputé avoir lieu au moment du remplacement, pour autant que :

1° les autres conditions visées au paragraphe 2 sont remplies ;

2° le remplacement est inscrit par l'assujetti visé au paragraphe 2, 2°, dans le registre visé à l'article 54bis, § 1er, alinéa 3.

§ 7. Lorsque, pendant le délai visé au paragraphe 4, l'une des conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cesse d'être remplie, un transfert de biens au sens de l'article 12bis, alinéa 1er, est réputé avoir lieu au moment où la condition pertinente n'est plus remplie. (alinéa 1er)

Lorsque les biens sont livrés à une personne autre que l'assujetti visé au paragraphe 2, 3°, ou au paragraphe 6, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant une telle livraison. (alinéa 2)

Lorsque les biens sont expédiés ou transportés vers un pays autre que la Belgique, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies immédiatement avant le début de cette expédition ou de ce transport. (alinéa 3)

En cas de destruction, de perte ou de vol des biens, il est considéré que les conditions visées aux paragraphes 2 et 6 cessent d'être remplies à la date à laquelle les biens ont effectivement été enlevés ou détruits ou, lorsque cette date est impossible à déterminer, à la date à laquelle il a été constaté que les biens étaient détruits ou manquants. (alinéa 4)

Article 25bis, § 3**§§ 1er et 2 ...****Article 25bis, § 3****§§ 1er et 2 ...**

§ 3. Est également considérée comme une acquisition intracommunautaire de biens, l'obtention par l'assujetti destinataire du pouvoir de disposer comme un propriétaire d'un bien meuble corporel acquis sous le régime visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE.

Article 25quater, § 1er, alinéa 2

§ 1er. Est assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens effectuée à titre onéreux, l'affectation par un assujetti, aux besoins de son activité économique, d'un bien expédié ou transporté, par l'assujetti ou pour son compte, à partir d'un autre Etat membre à l'intérieur duquel le bien a été produit, extrait, transformé, acheté, acquis au sens de l'article 25ter, ou importé par l'assujetti, dans le cadre de son activité économique, dans cet autre Etat membre. (alinéa 1er)

La présente assimilation ne s'applique que dans les cas où, conformément à l'article 12bis, le transfert du bien à destination d'un autre Etat membre serait assimilé à une livraison de biens. (alinéa 2)

Article 53sexies, § 1er

§ 1er. Chaque mois calendrier, les assujettis identifiés à la T.V.A. conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, à l'exclusion des unités T.V.A. au sens de l'article 4, § 2, à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3° et 5°, les membres d'une unité T.V.A. au sens de l'article 4, § 2, ainsi que les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent dans le pays par une personne préalablement agréée

Article 25quater, § 1er, alinéa 2

§ 1er. Est assimilée à une acquisition intracommunautaire de biens effectuée à titre onéreux, l'affectation par un assujetti, aux besoins de son activité économique, d'un bien expédié ou transporté, par l'assujetti ou pour son compte, à partir d'un autre Etat membre à l'intérieur duquel le bien a été produit, extrait, transformé, acheté, acquis au sens de l'article 25ter, ou importé par l'assujetti, dans le cadre de son activité économique, dans cet autre Etat membre. (alinéa 1er)

La présente assimilation ne s'applique que dans les cas où, conformément à aux articles 12bis et 12ter, le transfert du bien à destination d'un autre Etat membre serait assimilé à une livraison de biens. (alinéa 2)

Article 53sexies, § 1er

§ 1er. Chaque mois calendrier, les assujettis identifiés à la T.V.A. conformément à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 1°, à l'exclusion des unités T.V.A. au sens de l'article 4, § 2, à l'article 50, § 1er, alinéa 1er, 3° et 5°, les membres d'une unité T.V.A. au sens de l'article 4, § 2, ainsi que les assujettis qui, n'étant pas établis en Belgique, sont représentés pour les opérations qu'ils effectuent dans le pays par une personne préalablement agréée

conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, sont tenus de faire connaître à l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, pour chaque personne identifiée à la T.V.A. dans un autre Etat membre, en distinguant selon la nature des opérations, les renseignements suivants :

1° le montant total des livraisons de biens exemptées par l'article 39bis, alinéa 1er, 1° et 4°, et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent ;

2° le montant total des livraisons de biens visées à l'article 25quinquies, § 3, alinéa 3, réalisées dans l'Etat membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent ;

3° le montant total des prestations de services autres qu'exonérées de la taxe dans l'Etat membre où elles sont imposables et pour lesquelles la taxe est due par le preneur conformément aux dispositions communautaires et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent.

-

conformément à l'article 55, § 3, alinéa 2, sont tenus de faire connaître à ~~dans le relevé des opérations intracommunautaires à déposer auprès de~~ l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée, pour chaque personne identifiée à la T.V.A. dans un autre Etat membre, en distinguant selon la nature des opérations, les renseignements suivants :

1° le montant total des livraisons de biens exemptées par l'article 39bis, alinéa 1er, 1° et 4°, et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent ;

2° le montant total des livraisons de biens visées à l'article 25quinquies, § 3, alinéa 3, réalisées dans l'Etat membre d'arrivée de l'expédition ou du transport des biens et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent ;

3° le montant total des prestations de services autres qu'exonérées de la taxe dans l'Etat membre où elles sont imposables et pour lesquelles la taxe est due par le preneur conformément aux dispositions communautaires et pour lesquelles la taxe est devenue exigible au cours du mois précédent.

4° le numéro d'identification à la T.V.A. de l'assujetti auquel sont destinés des biens qui sont expédiés ou transportés au cours du mois précédent sous le régime de stocks sous contrat de dépôt dans les conditions prévues à l'article 12ter, § 2, ainsi que tout changement concernant des informations fournies.

Article 54bis, § 1er

§ 1er. Tout assujetti doit tenir un registre des biens qu'il a expédiés ou transportés, ou qui ont été expédiés ou transportés pour son compte, vers un autre Etat membre pour les besoins d'opérations visées à l'article 12bis, alinéa 2, 4° à 6°.(alinéa 1er)

Article 54bis, § 1er

§ 1er. Tout assujetti doit tenir un registre des biens qu'il a expédiés ou transportés, ou qui ont été expédiés ou transportés pour son compte, vers un autre Etat membre pour les besoins d'opérations visées à l'article 12bis, alinéa 2, 4° à 6°.(alinéa 1er)

Tout assujetti doit tenir un registre pour permettre d'identifier les biens meubles corporels qui lui ont été expédiés à partir d'un autre Etat membre, par ou pour le compte d'un assujetti identifié à la taxe sur la valeur ajoutée dans cet Etat membre, qui font l'objet d'un travail matériel ou d'une expertise. (alinéa 2)

Tout assujetti doit tenir un registre pour permettre d'identifier les biens meubles corporels qui lui ont été expédiés à partir d'un autre Etat membre, par ou pour le compte d'un assujetti identifié à la taxe sur la valeur ajoutée dans cet Etat membre, qui font l'objet d'un travail matériel ou d'une expertise. (alinéa 2)

Tout assujetti qui transfère des biens dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 12ter, tient un registre qui permet à l'administration chargée de la taxe sur la valeur ajoutée de vérifier l'application correcte de ce régime. (alinéa 3)

Tout assujetti destinataire d'une livraison de biens en Belgique dans le cadre du régime de stocks sous contrat de dépôt visé à l'article 17 bis de la directive 2006/112/CE tient un registre de ces biens. (alinéa 4)

CHAPITRE 4 – Ventes en chaîne**Article 14, § 5**

§§ 1er à 4....

-

CHAPITRE 4 – Ventes en chaîne**Article 14, § 5**

§§ 1er à 4....

§ 5. Lorsque les mêmes biens font l'objet de livraisons successives et qu'ils sont expédiés ou transportés d'un État membre vers un autre État membre, directement du premier fournisseur au dernier client dans la chaîne, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison effectuée à l'opérateur intermédiaire. (*alinéa 1er*)

Par dérogation à l'*alinéa 1er*, l'expédition ou le transport n'est imputé qu'à la livraison de biens effectuée par l'opérateur intermédiaire lorsque ce dernier a communiqué à son fournisseur le numéro d'identification à la T.V.A. qui lui a été attribué par l'État membre à partir duquel les biens sont expédiés ou transportés. (*alinéa 2*)

Aux fins du présent paragraphe, il faut entendre par "opérateur intermédiaire" un fournisseur au sein de la chaîne autre que le premier fournisseur, qui expédie ou transporte les biens, soit lui-même, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant pour son compte. (*alinéa 3*)

CHAPITRE 5 – Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Article 39bis

Sont exemptées de la taxe :

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu'un assujetti bénéficiant du régime prévu à l'article 56bis, par l'acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tels dans un autre Etat membre et qui sont tenus d'y soumettre à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens, lorsque ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4 ;

-

-

-

2° à 4° ... (alinéa 1er)

CHAPITRE 5 – Conditions pour l'exemption des livraisons intracommunautaires de biens

Article 39bis

Sont exemptées de la taxe :

1° les livraisons de biens expédiés ou transportés par le vendeur autre qu'un assujetti bénéficiant du régime prévu à l'article 56bis, par l'acquéreur ou pour leur compte en dehors de la Belgique mais à l'intérieur de la Communauté, effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tels dans un autre Etat membre et qui sont tenus d'y soumettre à la taxe leurs acquisitions intracommunautaires de biens, lorsque:

a) ces livraisons de biens ne sont pas soumises au régime particulier d'imposition de la marge bénéficiaire établi par l'article 58, § 4 ;

b) ces livraisons sont effectuées pour un autre assujetti ou pour une personne morale non assujettie, agissant en tant que tel dans un autre Etat membre et qui :

- est identifié aux fins de la T.V.A. dans un autre Etat membre ;

- a communiqué ce numéro d'identification à la T.V.A. au fournisseur ;

2° à 4° ... (alinéa 1er)

-
Le Roi fixe les limites et les conditions d'application de la présente exemption.
(alinéa 2)

L'exemption visée à l'alinéa 1er, 1°, ne s'applique pas lorsque le vendeur n'a pas satisfait à l'obligation de déposer le relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires visé à l'article 53sexies ou lorsque le relevé qu'il a soumis ne contient pas les informations correctes concernant ces livraisons, à moins qu'il ne justifie dûment le manquement à ces obligations. *(alinéa 2)*

Le Roi fixe les limites et les conditions d'application de la présente exemption.
(alinéa 32)

Coördinatie van de artikelen

Btw-Wetboek	Btw-Wetboek - Tekst aangepast aan het wetsontwerp
HOOFDSTUK 2 – Wijziging van het douanegebied van de Unie	HOOFDSTUK 2 – Wijziging van het douanegebied van de Unie
Artikel 1, § 4	Artikel 1, § 4
<p>Het binnenland omvat evenmin de volgende nationale grondgebieden:</p> <p>1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;</p> <p>2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;</p> <p>3° Helleense Republiek: de Berg Athos;</p> <p>4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden;</p> <p>5° Republiek Finland: de Åland-eilanden. (<i>tweede lid</i>)</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>§ 4. Het binnenland omvat niet de volgende nationale grondgebieden:</p> <p>1° Bondsrepubliek Duitsland:</p> <p>a) het eiland Helgoland;</p>	<p>§ 4. Het binnenland omvat evenmin niet de volgende nationale grondgebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:</p> <p>1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;</p> <p>2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;</p> <p>3° Helleense Republiek: de Berg Athos;</p> <p>4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden;</p> <p>5° Republiek Finland: de Åland-eilanden;</p> <p>6° Italiaanse Republiek:</p> <p>a) Campione d'Italia;</p> <p>b) de nationale wateren van het meer van Lugano. (<i>tweede eerste lid</i>)</p> <p>§ 4. Het binnenland omvat niet evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:</p> <p>1° Bondsrepubliek Duitsland:</p> <p>a) het eiland Helgoland;</p>

b) het grondgebied van Büsing;

2° Koninkrijk Spanje:

a) Ceuta;

b) Melilla;

3° Italiaanse Republiek:

a) Livigno;

b) Campione d'Italia;

c) de nationale wateren van het meer van Lugano;

4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar. (*eerste lid*)

b) het grondgebied van Büsing;

2° Koninkrijk Spanje:

a) Ceuta;

b) Melilla;

3° Italiaanse Republiek: Livigno;

a)

b) ~~Campione d'Italia;~~

c) ~~de nationale wateren van het meer van Lugano;~~

4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar. (*eerste tweede lid*)

HOOFDSTUK 3 – Regeling inzake voorraad op afroep

Artikel 12ter

HOOFDSTUK 3 – Regeling inzake voorraad op afroep

Artikel 12ter

Art. 12ter. § 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van goederen van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;

3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;

4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, 4°, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd, bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;

2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, op voorwaarde dat:

1° de andere voorwaarden bedoeld in paragraaf 2 zijn vervuld;

2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld. (eerste lid)

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering. (tweede lid)

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer. (derde lid)

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk

worden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen. (*vierde lid*)

Artikel 25bis, § 3

§§ 1 en 2 ...

Artikel 25quater, § 1, tweede lid

§ 1. Met een intracommunautaire verwerving van een goed onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld het door een belastingplichtige voor de doeleinden van zijn economische activiteit bestemmen van een goed dat door of voor rekening van de belastingplichtige wordt verzonden of vervoerd uit een andere Lid-Staat waar het is vervaardigd, gewonnen, bewerkt, aangekocht, verworven in de zin van artikel 25ter, of door de belastingplichtige in het kader van zijn economische activiteit in die andere Lid-Staat is ingevoerd. (*eerste lid*)

Deze gelijkstelling is slechts van toepassing in de gevallen waar overeenkomstig artikel 12bis de overbrenging van het goed naar een andere Lid-Staat met een levering van goederen zou worden gelijkgesteld. (*tweede lid*)

Artikel 25bis, § 3

§§ 1 en 2 ...

§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd van de macht om als eigenaar te beschikken over de goederen verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG.

Artikel 25quater, § 1, tweede lid

§ 1. Met een intracommunautaire verwerving van een goed onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld het door een belastingplichtige voor de doeleinden van zijn economische activiteit bestemmen van een goed dat door of voor rekening van de belastingplichtige wordt verzonden of vervoerd uit een andere Lid-Staat waar het is vervaardigd, gewonnen, bewerkt, aangekocht, verworven in de zin van artikel 25ter, of door de belastingplichtige in het kader van zijn economische activiteit in die andere Lid-Staat is ingevoerd. (*eerste lid*)

Deze gelijkstelling is slechts van toepassing in de gevallen waar overeenkomstig **de artikelen 12bis en 12ter** de overbrenging van het goed naar een andere Lid-Staat met een levering van goederen zou worden gelijkgesteld. (*tweede lid*)

Artikel 53sexies, § 1

§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, artikel 50, § 1, eerste lid, 3° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, de leden van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, alsook de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten worden vertegenwoordigd door een overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf erkende persoon moeten iedere kalendermaand voor iedere persoon die in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis stellen van de volgende gegevens, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt naargelang de aard van de handelingen:

1° het totale bedrag van de krachtens artikel 39bis, eerste lid, 1° en 4°, vrijgestelde leveringen van goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;

2° het totale bedrag van de leveringen van goederen bedoeld in artikel 25quinquies, § 3, derde lid, verricht in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;

3° het totale bedrag van de andere diensten dan die welke in de lidstaat waar de diensten belastbaar zijn van de belasting zijn vrijgesteld en waarvoor de belasting verschuldigd is door de ontvanger krachtens de communautaire bepalingen en in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden.

Artikel 53sexies, § 1

§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, met uitsluiting van de btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, artikel 50, § 1, eerste lid, 3° en 5°, voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, de leden van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, alsook de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten worden vertegenwoordigd door een overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf erkende persoon moeten iedere kalendermaand voor iedere persoon die in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, **in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen die moet worden ingediend bij** de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis stellen van de volgende gegevens, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt naargelang de aard van de handelingen:

1° het totale bedrag van de krachtens artikel 39bis, eerste lid, 1° en 4°, vrijgestelde leveringen van goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;

2° het totale bedrag van de leveringen van goederen bedoeld in artikel 25quinquies, § 3, derde lid, verricht in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;

3° het totale bedrag van de andere diensten dan die welke in de lidstaat waar de diensten belastbaar zijn van de belasting zijn vrijgesteld en waarvoor de belasting verschuldigd is door de ontvanger krachtens de communautaire bepalingen en in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden.

-

4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 12ter, § 2, in de loop van de vorige maand werden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie.

Artikel 54bis, § 1

§ 1. Iedere belastingplichtige moet een register houden van de goederen die hij heeft verzonden of vervoerd, of die voor zijn rekening werden verzonden of vervoerd, naar een andere lidstaat voor de handelingen bedoeld in artikel 12bis, tweede lid, 4° tot 6°. (*eerste lid*)

Iedere belastingplichtige moet een register bijhouden om de lichamelijke roerende goederen te kunnen identificeren die vanuit een andere lidstaat naar hem zijn verzonden door of voor rekening van een in die andere lidstaat voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige en die het voorwerp zijn van een materieel werk of een expertise. (*tweede lid*)

Artikel 54bis, § 1

§ 1. Iedere belastingplichtige moet een register houden van de goederen die hij heeft verzonden of vervoerd, of die voor zijn rekening werden verzonden of vervoerd, naar een andere lidstaat voor de handelingen bedoeld in artikel 12bis, tweede lid, 4° tot 6°. (*eerste lid*)

Iedere belastingplichtige moet een register bijhouden om de lichamelijke roerende goederen te kunnen identificeren die vanuit een andere lidstaat naar hem zijn verzonden door of voor rekening van een in die andere lidstaat voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige en die het voorwerp zijn van een materieel werk of een expertise. (*tweede lid*)

Iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting op de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren. (*derde lid*)

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17 bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij. (*vierde lid*)

HOOFDSTUK 4 – Kettingverkopen**Artikel 14, § 5****§§ 1 tot 4....**

-

HOOFDSTUK 4 – Kettingverkopen**Artikel 14, § 5****§§ 1 tot 4....**

§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar. (*eerste lid*)

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegeleid dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend. (*tweede lid*)

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren. (*derde lid*)

HOOFDSTUK 5 – Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Artikel 39bis, eerste lid

Van de belasting zijn vrijgesteld:

1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, die worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreden in een andere Lid-Staat en die er aldaar toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen, voor zover die leveringen van goederen niet onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

-

-

-

2° tot 4° ... (eerste lid)

HOOFDSTUK 5 – Voorwaarden voor de vrijstelling van intracommunautaire leveringen van goederen

Artikel 39bis, eerste lid

Van de belasting zijn vrijgesteld:

1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap,~~—die worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreden in een andere Lid-Staat en die er aldaar toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen, wanneer:~~

a) deze leveringen van goederen niet zijn onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;

b) deze leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat, en die

- in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd;

- dit btw-identificatienummer heeft meegeleid aan zijn leverancier;

2° tot 4° ... (eerste lid)

-
De Koning bepaalt de beperkingen en voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling. (*tweede lid*)

De in het eerste lid, 1°, bedoelde vrijstelling geldt niet indien de verkoper niet voldoet aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde btw-opgave van de intracommunautaire handelingen in te dienen of indien de door hem ingediende opgave niet de correcte informatie betreffende die leveringen bevat, tenzij hij de tekortkoming aan die verplichtingen terdege kan verantwoorden.

De Koning bepaalt de beperkingen en voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling. (*derde tweede-lid*)